

QL
552
C27S67
v.1
Ent.

Tijdschrift voor Entomologie

XVII. 1874.

pp 1 - VII

P. G. T. Snellen

1874

Opgraven der Geometria en Pyralidina
in Nieuw Grenada en op St. Thomas en Java

OPGAVE

DER

GEOMETRINA EN PYRALIDINA,

IN

NIEUW GRANADA en op St. THOMAS en JAMAICA,

VERZAMELD DOOR

W. Baron VON NOLCKEN,

met beschrijving en afbeelding der nieuwe soorten

DOOP

P. C. T. SNELLEN.

Eerste Afdeeling: GEOMETRINA.

De door den heer van Nolcken in 1870 en 1871 naar Zuid-Amerika ondernomen entomologische reis, al moge zij ook door verhinderende omstandigheden en hare ontijdige afbreking niet die resultaten gehad hebben, welke hij en anderen daarvan verwachtten, kan daarom nog geenszins eene mislukte reis genoemd worden. Wanneer ik toch bij de door mij bewerkte familiën der Geometrina en Pyralidina onder 101 soorten der eersten 73 nieuwe vind en onder 83 Pyraliden 42 onbeschreven, benevens een aantal nieuwe genera, dan, dunkt mij, is er, de korte tijd waarin verzameld werd in aanmerking genomen, integendeel wel eenige reden tot tevredenheid, en getuigt het ontdekken van zoovele onbekende soorten voor het welbesteden van den tijd.

De Geometrina zijn naar Guenée gerangschikt zonder eenige noemenswaardige verandering. Ik heb in deze familie geene nieuwe genera gevormd, doch getracht om door zoo naauw-

keurig mogelijke beschrijving mijner nieuwe soorten het eenen lateren bewerker der Spanners doenlijk te maken om haar in zijn systeem de juiste plaats aan te wijzen. Met hetzelfde doel heb ik ook van reeds bekende soorten, waar dit noodig was, de nervuur beschreven of opgegeven tot welke der door Herrich-Schäffer in zijne *Exotische Schmetterlinge* gekarakteriseerde Geometrinen-genera zij behooren.

Wat de Pyraliden betreft, zoo heb ik mij geheel en strikt aan Lederer gehouden en overal nieuwe genera gevormd waar dit naar zijne analytische tabel noodig was, terwijl ik het noodige vermeld om die nieuwe genera in de tabel te kunnen invoegen. Ik heb dit gedaan, hoewel mij de gebreken in Lederer's overigens meesterlijke behandeling (op eenige van welke ook nog Herrich-Schäffer wijst, zie *Corr. Bl. des Zool. Min. Vereins*, 1871, p 15) niet ontgaan waren, maar eene betere classificatie der familie wist ik niet te maken, en ik houd het in het belang der wetenschap voor raadzaam om, zoo men voor eene familie een bruikbaar systeem bezit, er niet aan te veranderen; hier wat afbrekende, daar zonder vast plan bijbouwende, in één woord, het misvormende, waardoor tevens ons eigen werk voor anderen moeilijk te gebruiken wordt. Het is integendeel verkieslijk, wanneer men een over het geheel doelmatig gebouw bezit, het aan te nemen en te bezigen zoo als het is en, zoo het vergroot moet worden, naar het plan van den stichter te werken dan, dikwijls uit eigenliefde, het te bederven. Gemakkelijker is het toch ook hier om, even als de heer Dohrn van Schönherr's Classificatie der Curculioniden zegt ¹⁾ het gebrekkige „hie und da in frappanten Beispielen nachzuweisen, dann um für die ungeheure Armee eine neue Kaserne zu bauen.”

Het genus *Scoparia* zal men bij de Pyralidina missen; dit is reeds door Professor Zeller in de *Stettiner Ent. Zeitung*, 1872 p. 463—481, behandeld.

1) *Stett. Ent. Zeitung*, 1865 p. 168, bij de aankondiging van Lacordaire's VIIe deel der Genera des Coleoptères.

Al de nieuwe soorten zijn afgebeeld, de Geometrinen door den heer A. J. Wendel te Leiden, de Pyraliden naar teekeningen, die de heer Brants de goedheid had voor mij te vervaardigen. Om de kostbaarheid en het tijdroovende van het kleuren geef ik de afbeeldingen in het Tijdschrift ongekleurd, doch zal een zeker aantal gekleurde exemplaren laten vervaardigen, die ik bij den heer Nijhoff, uitgever van het Tijdschrift voor Entomologie, met afdrukken van den tekst verkrijgbaar zal stellen.

Eene verklaring van de verschillende nummers en opgaven, die op de vangplaatsen betrekking hebben, laat ik voorafgaan. Ik geef deze zoo als ik haar van den heer von Nolcken ontving en verwijs overigens naar zijne Reisebriefe, die in de *Stettiner Entomologische Zeitung* van 1871 het licht zagen. Typen der nieuwe soorten bewaar ik in mijne collectie.

Onder het determineeren der vlinders is het mij gebleken, dat de merkwaardigste en sehoonste Pyraliden gevangen zijn op de beide Westindische eilanden St. Thomas en Jamaica en gedurende de reis langs de Rio Magdalena en dus in de warme streken. De omstreken van Bogatá hebben er minder opgeleverd, en daaronder zijn er verscheidene die, even als de rondom die hooggelegene stad gevangen Geometrinen, aan de europesche fauna herinneren.

Merkwaardig komt het mij voor, dat onder al de Geometrinen niet eene enkele is, die ik ook uit Azie, Afrika of Europa ken; slechts een paar (*Hyperythra versatiliaria* en *Acidalia subnictata*) hebben naauwe verwanten in Azie. Daarentegen komen van de Pyraliden de volgende soorten ook in de drie genoemde werelddeelen voor :

<i>Stenopteryx hybridalis</i> ,	<i>Siriocauta testulalis</i> ,
<i>Hedylepta vulgalis</i> ,	<i>Zinckenia recurvalis</i> ,
<i>Omiodes leporalis</i> ,	„ <i>perspectalis</i> ,
<i>Terastia meticulosalis</i> ,	<i>Synclera traductalis</i> .

Rotterdam, 1 Februarij 1873.

P. C. T. SNELLEN.

GEOMETRINA.

Fam. I. URAPTERYGIDAE.

- 1 Urapteryx Politia Cr.
- 2 " Saturniaria H. S.
- 3 " histrionaria H. S.
- 4 Ripula Mahometaria H. S.
- 5 Sabulodes arenularia *m.*
- 6 " glaucularia *m.*
- 7 Oxydia vulpecularia H. S.
- 8 " Hypenariata *m.*
- 9 " Hypopyrata *m.*

Fam. II. ENNOMIDAE.

- 10 Apicia prostypata *m.*
- 11 " Phibalaria *m.*
- 12 " plebejata *m.*
- 13 Epione Bogotata *m.*
- 14 Hyperythra versatiliaria Gn.
- 15 Heterolocha Rumiaria Gn.
- 16 " apricaria H. S.
- 17 Perusia sulphurata *m.*
- 18 " tenerata *m.*
- 19 " citrinata *m.*
- 20 Leucula flavilinguaria *m.*
- 21 " ablinearia Gn.
- 22 Tetracis Brantsiata *m.*
- 23 Azelina Nolckenata *m.*
- 24 " caninata Gn.
- 25 Odontopera Bistonaria *m.*
- 26 Crocallis tropicaria *m.*

Fam. V. BOARMIDAE.

- 27 Boarmia muscinaria *m.*
- 28 " fuscolimbaria *m.*
- 29 " elongaria *m.*
- 30 " Odysiata *m.*
- 31 " agnataria *m.*

Fam. VII. GEOMETRIDAE.

- 32 Geometra Iridaria Gn.
- 33 Dyspteris legitimaria Gn.
- 34 Racheospila leucoceraria *m.*
- 35 " rufidorsaria *m.*

Fam. VIII. MECOCERIDAE.

- 36 Mecoceras Nitocris Cram.

Fam. IX. PALYADAE.

- 37 Palyas fimbriaria Cram.
- 38 " prospectata *m.*
- 39 Ophthalmophora Formosanta Cram.
- 40 Ophthalmophora Lyonetaria *m.*

Fam. X. EPHYRIDAE.

- 41 Zonosoma (Ephyra Gn.) conspici-
cillaria *m.*
- 42 Zonosoma (Ephyra Gn.) oliva-
ria *m.*

Fam. XI. ACIDALIDAE.

- 43 *Cambogia heliadaria* Gn.
 44 " *adimaria* m.
 45 " *sagittaria* m.
 46 " *Hyriata* m.
 47 " *apryaria* Gn.
 48 *Asthena subcrocearia* m.
 49 " *relaxata* m.
 50 *Acidalia thalassinata* m.
 51 " *computaria* m.
 52 " *chlorosata* m.
 53 " *convictorata* m.
 54 " *collustrata* m.
 55 " *leuculata* m.
 56 " *perlimbata* m.
 57 " *subnictata* m.

Fam. XII. MICRONIDAE.

- 58 *Falcinodes Gonodontaria* m.
 59 " *suggillaria* m.
 60 *Erosia Ochodontaria* m.
 61 " *nigrocapitata* m.
 62 " *pauzellata* m.

Fam. XIII. CABERIDAE.

- 63 *Corycia micantaria* m.
 46 " *circumvallaria* m.

Fam. XIV. MACARIDAE.

- 65 *Macaria rigidata* Gn.
 66 " *divergentata* m.
 67 " *adrasata* m.

Fam. XV. FIDONIDAE.

- 68 *Cyclomia Endotrichiata* m.

Fam. XVII. ZERENIDAE.

- 69 *Pantherodes colubraria* Gn.

Fam. XX. LARENTIDAE.

- 70 *Eupithecia rubigata* m.
 71 " *indefinata* m.
 72 " *vermiculata* m.
 73 *Rhopalodes patrata* m.
 74 *Scordylia Atalantata* Gn.
 75 " *Hippomenata* m.
 76 " *gratulata* Gn.
 77 " *fluminata* m.
 78 " *dispilata* m.
 79 " *monospilata* m.
 80 " *ambiguata* m.
 81 " *chrysoptera* m.
 82 *Phibalapteryx lutulentata* m.
 83 " *effluata* m.
 84 *Scotosia cunctata* m.
 85 " *pallivittata* m.
 86 " *affirmata* Gn.
 87 *Cidaria combustaria* H. S.
 88 " *subguttaria* H. S.
 89 " *circumcidata* m.
 90 " *Emmelesiata* m.
 91 " *morbosata* m.
 92 *Psaliodes flavagata* Gn.
 93 " *paleata* Gn.
 94 " *ocreata* m.
 95 *Opisogonia Herrichiata* m.

Fam. XXI. EUBOLIDAE.

- 96 *Eubolia Momaria* m.
 97 " *fulgnrata* m.

Fam. XXII. SIONIDAE.

- 98 *Terenodes puncticulata* Gn.

Fam. XXIV. ERATEINIDAE.

- 99 *Melanoptilon* H. S. (*Trochiodes*
 Gn.) *Euplociaria* m.
 100 *Melanoptilon timidaria* H. S.
 101 " *suavaria* m.

VERKLARING VAN DE NUMMERS EN AANTEEKENINGEN
WELKE DE VINDPLAATSEN AANDUIDEN.

- N°. 20. Von einem Indier gekauft der sie nach seiner (wenig zuverlässigen) Angabe bei seiner Wohnung bei Barro Blanco (7750 Eng. Fuss über dem Meere) gefangen hat. Diese so wie andere Höhenangaben habe ich selbst mit einem Höhenmesser, Aneroid-Barometer van R. J. Becke, Cornhill 31 London, vom 13—18 Mai 1871, gemessen und sie sind bis auf etwa 100' richtig. Die Wohnung des Indiers liegt auf einer kleinen Lichtung der mit Urwald bedeckten bergigen Gegend. Barro Blanco liegt am Wege zwischen Bogotà und Tusagasuga.
- N°. 22. Diese N^o. bezieht sich in meinen Notizen auf Säcke einer Tinee die ich in Tusagasuga an den Wänden meines Absteige-Quartiers am 16 April 1871 fand; ich vermuthe daher hier ein Versehen, doch ist es möglich dass ich (um nicht zu viele N. N. zu haben) auch noch andere gleichzeitig dort gefangene Thiere mit derselben N^o. versehen habe.
- N°. 24. Alle mit dieser N^o. bezeichneten Thiere sind am 17 April 1871 bei Hato gefangen. Der Ort liegt circa 5000 Eng. Fuss hoch. .
- N°. 27. Sind am 19 April 1871 bei Pandi (3650' hoch) und auf dem Wege zur berühmten Naturbrücke (3000') gefangen. Die Gegend ist bergig, dürr, nur in der Nähe der Brücke ist die Vegetation üppiger.

- N°. 30. Am 21 April 1871 bei Jopal (Hütte am wege zwischen Pandi und Cundai 3500') wo ich Nachtquartier gehalten hatte und früh am Morgen in und zwischen dem lichten Gebüsch sammelte.
- N°. 51. Am 21 April, kurz vor der Ankunft in Cundai im Laubgebüsch am Wege gefangen.
- N°. 32. Am 22 April 1871 auf einem Tanque (Etablissement zur Production von Indigo) etwa eine Stunde Weges von Cundai (2100') und in dem angrenzenden Hochwalde gefangen; das meiste aber auf den für die Indigopflanzung gehauenen Lichtungen.
- N°. 34. Wie N°. 32, aber vom 23 bis 28 April gefangen, meistens durch Johann und meinen Indischen Jäger.
- N°. 35. Angeblich zwischen Barro Blanco und Tusagasuga gefangen.
- N°. 41. Wurden von Johann am Abend des 23 März 1871 gefangen bei dem früheren Convento de San Diego (dicht bei Bogotà) und ungefähr in gleicher Höhe mit demselben (8850') am Fusse der Cordiellera del Oriente; es sind dort viele einzelne Häuser, Gärtchen und auch leere dürre Plätze.
- N°. 49. Auf derselben Stelle, fast wie 41, bei Las Nieves, nur etwas höher wo es noch dürreter war von 5—7 Uhr Abends durch Johann gefangen.
- N°. 52. Am Fusse der Bogotà umgebenden Berge, etwa 100'—200' höher als die Stadt bei schönem Wetter um die Mittagszeit gesammelt.
- N°. 54. Am 7 Juni 1871 bei Soachà (8803') auf der Llanero (Ebene) von Bogotà, am Abend nach Untergang der Sonne; flogen auf einem sandigen, dürrer Weideplätze.
- N°. 55. Am 8 Juni 1871 auf dem Almuerzadero (Frühstücks-

platz) 8350', am Salto del Tequendama bei Tage gefangen; bei Chipó (8800') auf einer Viehweide mit niedrigem Rasen.

N°. 56. Am 8 Juni bei Chipó 8900 Fuss hoch gefangen. Der Ort ist eine Rancho auf einer Lichtung im Urwalde.

N°. 62. Flogen am Abend des 6 Juni in Bogotá zum Licht.

N°. 63. Sind von einem Indier von Mitte Mai bis Anfang Juni in der Gegend von Anolaima (Höhe mir unbekannt) gesammelt worden, nach seiner unzuverlässigen Angabe.

N°. 64. Angeblich zwischen dem 4ten und 11ten Juni bei Barro Blanco.

N°. 65. Am 16 Juni Abends in Bogotá zum Lichte.

N°. 77. Hier vermuthe ich abermals ein Versehen. Meine Notiz lautet: Noch immer zahlreich aber meist verflogen bei Bogotá 22 März 1871.

Auf St. Thomas sammelte ich auf den dürren Hügeln am Hafen am 17 December 1870.

Kingston bezieht sich nicht bloß auf die nächste Umgegend der Stadt, ich sammelte auch in etwa 2 wegstunden Entfernung im Innern auf Mono Estate.

Von 18 bis 28 Januar bezeichnen die Notizen die am Magdalena-Fluss gelegenen Orte an denen der Dampfer anhielt und die meisten Thiere kamen in der Dunkelheit zum Licht auf dem Dampfer und viele fand ich des Morgens früh in verschiedenen Winkeln sitzen.

Honda liegt 653' über dem Meere; also fast ebenso viel (oder genauer etwa 30' weniger) beträgt der Fall des Rio Magdalena von dort bis zum Meere, die dazwischen liegenden Orte die auf den Etiquets verzeichnet sind heissen, von unten zu Berg: Calamár, Sambrano, Bocca del Rosario, Puerto de Ocaña, Yondo, La Dorada, Mochila, Conejo und zuletzt Honda von wo die Landreise nach Bogotá beginnt.

Cucqueta, eine Hacienda 7200' hoch; doch sammelte ich in der Umgegend bis zur Höhe von 8300'.

Muro; ein Ort in der Nahe der Smaragd-Gruben, soll 3000' hoch liegen und die Gegend ein feuchtwarmes Clima haben. Selbst bin ich nicht da gewesen; ich habe die mit diesem Namen bezeichneten Thiere von einem Indier gekauft der behauptete sie dort gesammelt zu haben.

Ubaque, kleiner Ort 6400' durch den Paramo de Cruz verde (11600') von Bogotá getrennt. Paramos heissen die Bergregionen van 3500 Meter bis zur Schneeregion hinauf.

De exemplaren zonder aanduiding van vangplaats zijn meerendeels van Indianen gekocht en waarschijnlijk in de boschrijke streek tusschen Barro Blanco (7750 voet) en Tusagasuga (6230 voet) gevangen.

GEOMETRINA.

(PHALENIDAE GUENÉE.)

FAMILIA I, URAPTERYGIDAE GUENÉE.

Genus URAPTERYX Leach.

II.

1 **Politia**. Cramer, pl. 139, fig. E. — *Politiata*, Guenée, IX p. 30.

Een gaaf mannetje met N°. 63 gemerkt en een zonder aanduiding van vangplaats.

Ook volgens Herrich-Schäffer is deze soort eene *Urapteryx*, doch de sprieten zijn niet naakt, zoo als bij *Sambucaria*, maar kort behaard. Van onze Europeesche soort wijkt deze vlinder nog verder af, door dat alleen ader 11 der voorvleugels door 12 doorsneden wordt en 3 en 4 der achtervleugels uit een punt komen; ook is de voorvleugelpunt stomper.

Guenée zegt dat de achterpooten aan de zeer dikke scheenen eene aanzienlijke pluim van zwarte haren hebben; dit is waar, doch deze pluim is bij doode exemplaren van *Politia* gewoonlijk zorgvuldig in den poot verborgen; o. a. bij mijn Columbiaansch exemplaar waar slechts twee of drie haren er van zichtbaar zijn. Zoo iets heeft dikwijls plaats en zoo kan de aanwezigheid van zulk eene pluim aan de achterscheenen die door den eenen geconstateerd is, door een' ander geloochend worden; bij vlinders met verdikte achterscheenen waar dergelijke sieraden beschreven worden, zal men dus wel doen met zeer naauwkeurig te onderzoeken.

VI.

- 2 **Saturnlaria** Herr. Sch., *Exot.*, fig. 414. — Guenée, IX, p. 31, (door hem naar H. Sch. beschreven.)

Een afgevlogen wijfje, dat ik naar de schoone afbeelding kan determineeren; naar Herrich-Schäffer's anal. tabel der Geometrinen-genera was mij dit niet mogelijk geweest, daar ik het mannetje niet bezit. De achtervleugels zijn bij deze soort niet gestaart, maar alleen hoekig op ader 4. In de voorvleugels zijn ader 7—10 gesteeld, 11 wordt niet door 12 doorsneden en is zeer lang; ader 3 en 4 der achtervleugels komen uit één punt.

De vangplaats is niet opgegeven.

- 3 **Histrionaria** Herr. Sch., *Exot.*, f. 71, 72.

Twee beschadigde exemplaren, mannetje en wijfje, gemerkt „Cucqueta.”

Deze soort, welke in natura aan Guenée onbekend bleef, doch die hij naar de schoone afbeeldingen van Herrich-Schäffer wel had kunnen invoegen en beschrijven, is naar den laatsten eene *Urapteryx*. Zij heeft naakte sprieten, de achtervleugels hebben aan den afgeronden achterrand op ader 4 slechts eenen korten tand, in de voorvleugels is ader 11 lang en geheel vrij, 7—10 zijn gesteeld, ader 3 en 4 der achtervleugels ver van elkander verwijderd.

Genus RIPULA Guenée.

- 4 **Mahometaria** Herr. Sch.

Een gaaf mannetje, zonder aanduiding van vangplaats.

Het genus *Sericoptera* van Herrich-Schäffer is hetzelfde als *Ripula* van Guenée. Het onderscheid tusschen *Urapteryx* en *Sericoptera* is gering en bepaalt zich bij de sprieten van het mannetje, die bij *Mahometaria* gekamd zijn met draadvormig puntderde en bij eene kleine bogt in den achterrand der voorvleugels welke bij *Urapteryx* ontbreekt.

GENUS *SABULODES* Guenée.5 *Arenularia* m. — nov. spec.

Alis angulatis, non dentatis; palpis capite vix longioribus.

Dilute ochracea, parce grisescenti-fusco adspersa; alae anteriores duabus seriebus punctarum ferruginosarum et tribus lineis griseis, posteriores una punctarum serie et lineis duabus ♂.

Drie gave mannetjes, 35—40 mm. — Pl. 1 f. 1.

Onder de slecht gekarakteriseerde genera die vooral de eerste en tweede familie van Guenée's Phalenidae kenmerken, is het genus *Sabulodes* nog het best geschikt tot opname dezer onbeschreven soort. Naar Herrich-Schäffer is zij eene zuivere *Microgonia*, verwant aan zijne *Rhodaria*, fig. 348. *Arenularia* behoort door de hoekige, ongetande vleugels tot de tweede groep van Guenée en onderscheidt zich van de beide daarin geplaatste soorten door de palpen welke slechts zeer weinig voor den kop uitsteken en door de grijsgele zandkleur. In teekening komt zij overigens vrij wel met *Exhonorata* Guenée overeen.

Palpen weinig langer dan de doorsnede der oogen, regt uitstekend, smal; het korte, duidelijke eindlid iets hangend. Zuiger lang. Voorhoofd met afgeronde beharing, grijsgeel. Sprieten lang, vrij dik, uiterst kort behaard, bruingrijs, de rug van den schaft aan den wortel geelwit. Thorax vrij dik fijn wollig behaard, grijsgeel even als de bovenzijde der vleugels die met fijne bruingrijze schubben zeer gelijkmatig bestrooid zijn; tegen den achterrand zijn deze een weinig digter. Op de voorvleugels ziet men drie flauwe donker grijze dwarsstrepen; eene flauw gebogen op een derde, eene ongebogene in het midden en eene fijne flauw getande derde, die bij de vleugelpunt begint en aan den binnenrand zich met de tweede vereenigt; dwarsader met een flauw donker streepje. De achtervleugels hebben eene voortzetting van de tweede en derde streep der voorvleugels; ook hier loopen zij aan den binnenrand in een punt uit. De derde

dwaarsstreep heeft op al de aderen fijne roestbruine stippen; de eerste streep der voorvleugels vertoont er twee, op de midden- en binnenrandsader. Franje eenkleurig met den achterrand. Achterlijf geelgrijs, tegen de punt en in de zijden gaat de kleur over in het roomkleurige of iets roodachtige wit der onderzijde. Hier is de donkere bestuiving op de achtervleugels dunner; op de voorvleugels heeft zij zich opgehoopt op de voorrandshelft en vooral aan de punt tegen eene rij van donkerbruine stippen, die op $\frac{5}{6}$ van den voorrand begint en het beloop van den achterrand volgt, doch regelmatig gebogen is. Middenvlek der voorvleugels duidelijk. Franje met donkerbruine stippen op de adereinden. Dijen behaard, scheenen en tarsen glad beschud, de dikkere achterscheenen met 4 sporen. De voorpooten zijn aan de voorzijde donker bruin, de overigen fijn bruin gestippeld. Ader 3 en 4 der voor- en achter- en 6 en 7 der achtervleugels zijn van elkander verwijderd; in de voorvleugels zijn 7—10 gesteeld, 10 en 11 worden door de voorrandsader (ader 12) doorsneden.

Een der exemplaren is den 12^{en} Mei 1871 te Bogotà gevangen, de anderen zijn met 62 en 65 gemerkt.

6 *Glaucularia* m. — nov. spec.

Alis angulatis, non dentatis; palpis capite vix longioribus; facie e fusco grisea. Supra dilute grisea, fusco adspersa, alis serie punctarum fuscicarum variae magnitudinis.

Een iets afgevlagen mannetje van 40 mm., — Pl. 1, f. 2.

Eveneens gebouwd en geaderd als de voorgaande soort en zich dus mede door de kortere palpen van *Exhonorata* en *Caberata* Guenée onderscheidende. Voorhoofd en onderzijde der sprieten grijsbruin, hunne rugzijde vuil paarsachtig licht grijs, als de geheele bovenkant van den vlinder. Deze is aan den wortel en langs den voorrand der voorvleugels, aan den binnenrand der achtervleugels en langs het beloop van eene donkerbruine stippenrij op drie vierden donkergrijs gewolkt. Deze rij stippen is iets geslingerd en

sommigen harer zijn grooter dan de anderen; vooral eene op de binnenrandsader der voorvleugels. Op een derde der voorvleugels ziet men eene donkere stip op de middenader en eene op de binnenrandsader; ook de dwarsader der voorvleugels draagt eene donkere stip. Eene middenstreep, zoo als bij de voorgaande soort, is hier niet aanwezig. De onderzijde der vleugels is paarsachtig grijswit, geheel en al geteekend als bij *Arenularia*. Franje onder en boven met donkere stippen op de adereinden. Achterlijf bijzonder slank en tot aan den binnenrandshoek der achtervleugels komende. Pooten als bij *Arenularia*.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

Genus OXYDIA Guenée.

Hoewel de sprieten bij de beide onbeschreven soorten die ik tot dit genus breng gebaard zijn en Guenée in zijne opgave der hoofdkenmerken zegt: „antennes sans ciliation”, vind ik toch onder de verwante genera er geen, dat beter tot de opname geschikt is. Beiden behooren naar teekening en vleugelvorm tot de eerste groep. Naar Herrich-Schäffer is de eerste soort eene *Microsemia*, doch de sprieten zijn niet tot aan de spits gebaard. Ook de tweede behoort wel tot dat genus, maar daar van de sprieten slechts één rudiment is overgebleven, ben ik dienaangaande meer in het onzekere. Kleur en teekening van beide soorten herinneren aan het Noctuinen-genus *Hypenaria*.

7 *Vulpecularia* Herr. Sch., Guenée.

Een gaaf mannetje; op het laatst der reis gevangen. Komt goed met Herrich-Schäffer en Guenée overeen.

8 *Hypenariata* m. — nov. spec.

Antennis barbatis; supra lutea, fusco adspersa, vitta obliqua subincurvata fusca, extus flavomarginata, punctis discoidalibus nigris, in alis posticis dilutioribus; subtus cerea limbo infuscato.

Twee gave mannetjes van 32 en 37 mm. — Pl. 1, f. 3.

Palpen weinig langer dan de kop, half zoo breed als de oogen, plat, met kort stomp eindlid. Zuiger lang. Voorhoofd zonder kuif. Sprieten iets meer dan half zoo lang als de voorvleugels, tot drie vierden gebaard, aan de spits gekerfd. Voorrand der voorvleugels zeer vlak, hun achterrand met eene ronde bogt. Achterrand der achtervleugels op ader 4 iets hoekig. Bovenzijde leemkleurig bruingrijs, aan het begin van de franjehelft der vleugels iets tot het okergele overgaande en met fijne bruine schrapjes en stofjes vooral tegen den voorrand der voorvleugels. Aderbeloop fijn geel, duidelijk. Voor- en achtervleugels met eene fijne zwarte stip op de dwarsader. De teekening bestaat uit eene op de middenader en in cel 1^b gebrokene fijne donkerbruine dwarslijn op een derde der voorvleugels en eene zeer scherpe donkerbruine, franjewaarts bleekgeel afgezette booglijn, die even onder de voorvleugelpunt begint, in cel 7 der achtervleugels afgebroken is en op het midden van hunnen binnenrand uitloopt. Bij het kleinere, ook iets meer geelachtige exemplaar, ziet men in cel 3 en 5 der voorvleugels twee zwartgrijze vlekjes. Achterlijf slank, met gewelfden rug, iets korter dan de achtervleugels.

Onderzijde bleek wasgeel, grof donker gesprenkeld, voor den achterrand eerst grijsbruin, dan smaller helder licht groenachtig grijs. Middenpunten als boven en de voorvleugels met eene onder den voorrand omgebogen donkerbruine dwarslijn, die zich tegen den binnenrand verliest. Achterscheenen verdikt met 4 sporen. Ader 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 van voor- en achtervleugels niet uit een punt; 7—10 der voorvleugels gesteeld, 10 en 11 door de voorrandsader doorsneden.

De exemplaren zijn met n°. 63 gemerkt.

9 *Hypopyrata* m. — nov. spec.

Een mannetje, gaaf en onbeschadigd van vleugels, doch zonder pooten en slechts met een kort stompje der sprieten; dit is duidelijk gebaard. 32 mm. — Pl. 1, f. 4.

Antennis barbatis; alae supra luteae fusco adpersae praesertim costam versus flavescens, linea obliqua fulva, punctis discoïdalibus nigris, in alis posticis majoribus et macula nigra prope apicem; subtus ex aurantiaco ochraceae.

De voorrand der voorvleugels is wat gebogen en de hoek der achtervleugels op ader 4 uiterst flauw; overigens zijn bouw en aderstelsel zoo als bij de voorgaande soort.

Grondkleur der bovenzijde lichtgrijs, fijn zwart gesprenkeld, langs den geelachtigen voorrand der voorvleugels het meest. Middenpunten zeer dik zwart, vooral op de achtervleugels; ook aan de voorvleugelpunt ziet men eene groote zwarte stip bij eene kleine donkerbruine, fijngeel gedeelde bestuiving. Op een derde der voorvleugels bevindt zich eene in de middencel stomp gebroken en daaronder zeer schuine, geslingerde eerste dwarslijn, die wortelwaarts iets lichter grijs dan de grondkleur, franjewaarts bruinachtig is. Tweede dwarslijn of booglijn onder de voorvleugelpunt beginnende, op de voorvleugels geheel ongebogen, op de achtervleugels een weinig gebogen als om het middenpunt te vermijden. Deze lijn is niet getand maar bij iedere ader een weinig ongelijk, als of zij daar bij het trekken tegengehouden was. Hare kleur is oranjebruin en zij is franjewaarts scherp licht okergeel afgezet. Franje wat geeler dan de vleugel met donkere wortelhelft. Onderzijde warm okergeel, grof zwart gesprenkeld, met dikke middenpunten en op de voorvleugels met eene donkerbruine lijn van ader 1 tot 7. Franjelijne dik donkergrijs; voorvleugelpunt lichtgrijs bestoven. Het achterlijf schijnt aangezet, ik beschrijf het dus niet.

Het voorwerp is met n°. 63 gemerkt.

FAMILIA II, ENNOMIDAE GUENÉE.

Genus APICIA Guenée.

10 *Prostypata* m. — nov. sp.

Antennae crassae, nudaë; frons tumida. Alae anteriores in apice et ad venam 4^{am} acute dentatae, posteriores incurvatae et in angulo anali acutae, omnes violascentigriseae, flavo tinctae, linea transversa prima ad costam nigra, secunda albescente prope apicem bis dentata, punctis tribus nigris juxta illius dentes.

Een gaaf mannetje van 30 mm. vlugt. — Pl. 1, f. 5.

Ofschoon vleugelverm en teekening deze soort tot *Apicia* verwijzen, is het weder voornamelijk door de dikke, draadvormige sprietten zonder zichtbare beharing, dat zij tegen de overige kenmerken zondigt. Ook puilt het voorhoofd vrij sterk rond uit. Palpen tweemaal zoo lang als de kop, een derde smaller dan de oogen, schuins opgerigt, met kort, duidelijk eindlid, grijsgeel, zwart gesprenkeld. Zuiger lang. Vleugelvorm tusschen dien van *Trifilaria* H. S. Exot. f. 337 en *Jaspidaria* Guenée in; de achtervleugels met vrij duidelijken staarthoek; grondkleur der bovenzijde paarsachtig grijs, de wortelhelft der vleugels, vooral tegen den voorrand der voorvleugels met okergeel gemengd; voorts is de geheele grond met ongelijke koolzwarte stippen besprenkeld, langs de wortelhelft van den voorvleugelvoorrand met bruingrijze schrapjes. Middenstippen der voorvleugels bruin, die der achtervleugels zwart. Eerste dwarslijn der voorvleugels op een derde rond gebogen, op de aderen wortelwaarts getand, grijs, het gedeelte onder den voorrand zwart, en gevormd op de wijze waarop men eenen vliegende vogel voorstelt. Tweede dwarslijn zeer fijn, even voor de voorvleugelpunt beginnende, daaronder met twee tandjes; in deze en aan den oorsprong der lijn drie bruin beschaduwde zwarte stippen. Deze dwarslijn is op de voorvleugels ongebogen en aan de aderen wat verdikt, op de achter-

vleugels flauw gebogen, fijn getand en hare kleur is wit, beiderzijds donkergrijs afgezet. Franje donkerbruin met vuilwitte spits. Onder is de kleur meer bruin, op achtervleugels en aan voorvleugelpunt met witgrijs gemengd, de dwarslijnen donker, die der achtervleugels tegen den binnenrand duidelijker. Franje met zwarte stippen op de adereinden. Grof en zwart gespikkeld zijn ook de pooten, vooral de iets verdikte achterpooten, zelfs op hunne 4 sporen. Aderstelsel als bij de beide boven beschreven *Oxydia*-soorten.

Naar Herrich-Schäffer is deze soort eene zuivere *Microgonia*. Het exemplaar is met n°. 63 gemerkt.

11 **Phibalaria** n. nov. sp. Pl. 1, fig. 6.

Frons plana. Alae anteriores apice acutae, posteriores angulo anali expanso, omnes ex rufo furfuraceae, fasciis rectis parallelis et lineis infuscatis, uti Phibalapteryx. ♀

Een vrij gaaf wijfje van 24 mm. vlugt. Door den vleugelvorm het naast aan *Trifilaria* H.S. Exot. f. 337 verwant; de teekening herinnert mede daaraan en nog meer aan de soorten van Guenée's genus *Phibalapteryx*. Ook doet de vlinder denken aan het Noctuiden-genus *Acropteris* Hbn. (zie *Tijdschr. v. Ent.* 2de Serie VII p. 69).

Voorhoofd vlak. Sprieten dun, draadvormig. Palpen als bij de voorgaande soort. Zuiger opgerold. Schedel witgrijs. Grond der bovenzijde eene iets roodachtige zemelkleur die tegen den achterrandsrand bruinachtig, aan de vleugelwortels dun zwart besprenkeld is. De teekening der voorvleugels bestaat uit eene fijne donkere eerste dwarslijn, eene bredere middenschaduw en eene fijne witte, wortelwaarts donkerbruin, franjewaarts donkergrijs afgezette tweede dwarslijn. De dwarslijnen zijn parallel, de middenschaduw staat iets digter bij de tweede dan bij de eerste en convergeert er tegen den binnenrand mede; allen zijn zij eerst onder den voorrand duidelijk. Middenpunt fijn, op de spits der eerste dwarslijn staande.

Achternvleugels met eene parallele middenschaduw en tweede dwarslijn; de eerste over eene zwarte middenstip loopende. Voor den achterrind ziet men nog eene fijne bleekere lijn in de donkere bestuiving.

Onderzijde sterk fijn zwart bestoven, voor de franjelijng grijs, op de adereinden met zwarte stippen. Booglijn dik, bruingrijs. Achterpooten met vier sporen.

Naar Herrich-Schäffer is deze soort waarschijnlijk eene *Microsemia*, doch bij gebrek aan een mannetje is dit niet stellig uit te maken. Het aderstelsel is als bij de voorgaande drie soorten en het voorwerp den 1sten April 1871 bij Cuequeta gevangen.

12 **Plebejata** m. nov. sp. — Pl. 1, fig. 7.

Frons plana. Alae anteriores apice acutae, posteriores omnino rotundatae, omnes fusco-cinerascentes; in anterioribus duae lineae transversales ochraceae, fusco limbatae, in posterioribus una; in apice punctae tres albae, nigrolimbatae. ♂

Een vrij gaaf mannetje van 24 mm. vlugt.

Bij de slechte karakteristiek van Guenée's Geometrinengenera en ook bij de vlugtigheid van Herrich-Schäffer's behandeling zijner tabel is het niet gemakkelijk mijne nieuwe soorten behoorlijk te plaatsen. Naar Herrich-Schäffer is de tegenwoordige soort eene zuivere *Acrosemia*. na verwant aan zijne *Vilaria*, f. 336. Hij zet echter laatstgenoemde in zijn genus *Cratoptera*, hoewel de vleugelpunt volstrekt niet omgebogen is. Daarentegen zien wij in zijn genus *Acrosemia* soorten met zeer duidelijk sikkelvormige voorvleugelspits.

Ik zal trachten om door zorgvuldige beschrijving en door de afbeelding van den vlinder het aan eenen lateren bearbeider der Geometrina mogelijk te maken mijne *Plebejata* op de regte plaats in het systeem te brengen.

Sprieten draadvormig, uiterst kort behaard. Palpen een weinig korter dan de kop, smaller dan de helft der oogen,

spits, duidelijk opgericht, glad beschubd. Voorhoofd een klein weinig uitpuilende. Voorvleugels met gebogen voorrand en steilen achterrand; achtervleugels geheel afgerond, het slanke achterlijf een weinig langer dan de laatsten. Grondkleur bruingrijs met fijne lichtere kerfjes. Eerste dwarslijn der voorvleugels steil, flauw gebogen; tweede bij ader 6 der voorvleugels beginnende en zeer scherp en ongebogen naar het midden van den binnenrand der achtervleugels loopende; kleur van beiden okergeel, de tweede wortelwaarts fijn lichtbruin afgezet. Franje okergeel, franjelijne bruin. In de voorvleugelpunt drie fijne witte, zwart afgezette stippen.

Onderzijde bleek okergeel, tegen den achterrand bruingrijs bestoven, aan de punt der achtervleugels het sterkst. Aderbeloop geheel als bij de voorgaande vier soorten.

Achterscheenen iets verdikt, met vier sporen.

Het voorwerp draagt geene aanduiding van vangplaats.

Genus EPIONE Dup.

13 *Bogotata* m. — nov. sp.

Thorax et alae anteriores aurato-flavae rufobrunneo adpersae, lineis duabus transversalibus atris, posteriores silaceae, omnes subtus infuscae. ♂

Een gaaf mannetje van 29 mm. vlugt. Pl. 1, fig. 8.

Naar den habitus kan deze soort zeer geschikt in Guenée's genus *Epione* komen, doch naar Herrich-Schäffer's tabel is zij eene *Microgonia*, evenwel zeer afwijkende van de overige soorten door den overal iets getanden achterrand der vleugels. Eigenlijk vormt zij een nieuw genus bij *Perusia* Herr.-Sch.

Palpen niet langer dan de kop, regtuitstekend, stomp gepunt; lid 1 met grove haren, de overigen glad beschubd. Glad beschubd is ook het gezigt, de bekleeding van thorax een weinig grover. Zuiger duidelijk. Sprieten korter dan de halve voorrand der voorvleugels, draadvormig, bijna naakt. Voorvleugel-voorrand aan den wortel sterk gebogen,

naar de scherpe punt iets gezwaaid, de achterrand op ader 4 met uitstekenden tand. Achtervleugels met gelijkmatig afgeronde punt en achterrand. Aderbeloop op voor- en achtervleugels zeer fijn en scherp, donker aangeduid.

Kop, thorax en voorvleugels hebben een goudgele grond, die echter geheel, en wel zeer dicht, met fijne lichtbruine dwarsschrapjes bedekt is, terwijl het laatste derde, achter de hoekige scherpe zwartbruine tweede dwarslijn, als met een bruin vernis is overtoegen, zoodat de goudgele grond alleen aan de vlegelpunt boven komt. Eerste dwarslijn, op één derde, geheel ongebogen, iets schuin, mede zeer scherp zwartbruin, wortelwaarts iets vervloeiend. Dwarsader met een bruin streepje, eene bruine stip ziet men ook aan den wortel van cel 1^b, witte schubben aan den voorrand achter de tweede lijn en fijne blaauw witte stippen op de aderen aan de afgewende zijden der dwarslijnen. Franjelijfijn bruin; franje geelbruin. Achtervleugels grijsgeel, bleekpaars bestoven; van deze kleur zijn ook eene fijne middenmaan; eene geslingerde booglijn, de franje lijn en de franje. Het slanke achterlijf grijsgeel. Onderzijde geheel als boven, maar zwaar bruin beroekt. Pooten gladbeschubd, gewoon gespoord; de achterscheenen iets dikker.

Ader 7—10 der voorvleugels gesteeld, 10 en 11 door 12 doorsneden, 3 en 4 in de achtervleugels, buitendien ook 6 en 7, van elkander verwijderd.

Het exemplaar is met n°. 20 gemerkt.

Genus *HYPERYTHRA* Guenée.

14 *Versatiliaria* Guenée.

Een wijfje, den 28sten Januarij 1871 bij Honda aan de Rio Magdalena gevangen.

De kenmerken van het genus (dat overigens hetzelfde is als Herrich-Schäffer's genus *Acroleuca*) zijn door Guenée zeer goed beschreven, behalve, als altijd, het aderstelsel, waarvoor hij een schrik schijnt te hebben, zoodat hij er zich steeds met een paar woorden afmaakt.

Ader 3 met 4 en 6 met 7 komen in de achtervleugels nit één punt; 3 en 4 der voorvleugels ontspringen afzonderlijk, 7—10 zijn gesteeld, 10 en 11 worden *niet* door 12 doorsneden. Dit is ook zoo bij de Oostindische *Hyperythra lutea* Cramer (*Limbolaria* Guenée).

Genus HETEROLOCHA Lederer, Guenée.

Dit goed gekarakteriseerde Genus neemt Herrieh-Schäffer in zijne tabel niet op. De vlinders naar die tabel bestemmende, komt men op het genus *Metrocampa*, waarvan zij zich echter door velerlei onderscheiden. *Heterolocha* is na aan *Rumia* verwant, zoo als Lederer reeds opmerkte. Van de vleugeladeren zegt hij: „so weit sich ohne Abschuppung ausnehmen lassen, wie bei *Rumia*”. Zij verschillen echter daarvan doordat *Rumia* eigenlijk maar 11 aderen in de voorvleugels heeft, 11 zou als een kort takje uit 10 komen, ik zie het echter bij geen mijner exemplaren. Bij *Heterolocha* zijn er 12, en men kan aannemen dat 10 en 11 door 12 worden doorsneden. Bij *Rumia* raakt ader 12 de voorgaande ader (11) niet. Verder is de voorrand der voorvleugels bij *Rumia* vlak, bij *Heterolocha* sterk gebogen.

Ik ontving twee soorten:

15 **Rumifaria** Guenée.

Vier gave mannetjes, gemerkt met n°. 62 en 65.

Mijne voorwerpen wijken in verschillende kleinigheden van Guenée's beschrijving af. Zoo komt de tweede dwarslijn der voorvleugels niet uit eene bruine voorrandsvlek, maar die lijn is tegen den voorrand gevorkt; een der twee takken (de buitenste) ontbreekt zelfs bij een stuk bijna geheel. Bij hetzelfde stuk ontbreekt ook de roestkleurige vlek op den binnenrand onder aan die lijn. Verder is bij mijne exemplaren de snede van den voorvleugelvoorrand wit, de dwarslijn der achtervleugels op ader 4 gebroken, het aderbeloop der voorvleugels min of meer roestkleurig, vooral bij de dwarslijnen, waardoor de tweede duidelijk op de aderen getand wordt, en ziet men nog eene flauwe,

getande, grijze golflijn voor den achtterrand. De palpen, een dwarsstreepje over het gezigt, een dergelijk over den halskraag en bestuiving onder aan de sprietschaft zijn donkerbruin. Onder zijn de voorvleugels langs den voorrand bruingrijs bestoven. Ik geloof niet dat deze verschillen een specifiek onderscheid aanduiden, hoogstens is dit een sexueel; Guenée toch had slechts één wijfje van zijne *Rumiaria*.

16 **Apricaria** Herr.-Sch., f. 363.

Een wijfje, dat iets grooter is dan Herrich-Schäffer's figuur, zonder aanduiding van vangplaats. De teekening is meer zoo als Guenée die bij zijne *Rumiaria* beschrijft, maar de randstippen zijn even duidelijk als op de aangehaalde afbeelding.

Genus **PERUSIA** Herr. Sch.

Dit door Herrich-Schäffer zeer goed gekarakteriseerde genus, hetwelk Guenée vergeten heeft, staat ongetwijfeld het best tusschen *Heterolocha* en *Rumia* en is aan beiden na verwant. Met *Heterolocha* heeft *Perusia* den gebogen voorrand der voorvleugels gemeen, doch onderscheidt zich van beide genoemden 1° door den tengeren bouw, 2° door de verschillende (geel en wit) gekleurde voor- en achtervleugels, 3° door dat, bij 11 aderen der voorvleugels (10 ontbreekt) 11 door 12 wordt doorsneden. 3 en 4, en 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 der voorvleugels staan ver uiteen. De sprieten zijn genoegzaam naakt, draadvormig, de palpen kort, de zuiger opgerold, de pooten gewoon gevormd en gespoord, glad beschud.

Van dit genus heeft Baron van Nolcken drie soorten verzameld, die ik allen voor nieuw en verschillend van *Pracisaria* moet houden. De vier species onderscheiden zich als volgt:

- I. De okergele voorvleugels tot aan de eerste, in cel 1b wortelwaarts gebogen
zwarte dwarslijn donkerbruin; tweede

dwarsslijn, geslingerd, dik, donkerbruin,
20 mm. (♂) *Praecisaria* H. Sch.

II. Wortel- en middenveld der voorvleugels
eenkleurig; tweede dwarsslijn of stip-
penrij met ééne, regelmatige wortel-
waartsche bogt.

A. Eerste dwarsslijn der bleek zwavelgele
voorvleugels zeer schuin, franjewaarts
gebogen, op een vierde van den voor-
rand beginnende, voorbij de helft van
den binnenrand uitkomende; tweede op
drie vierden van den voorrand begin-
nende; beiden flauw, bruingrijs, zon-
der zwarte stippen; onder alleen de
wortel van den voorvleugelvoorrand
grijs bestoven, 23 mm. (♀). *Sulphurata* n. sp.

B. Eerste dwarsslijn of stippenrij der voor-
vleugels ongebogen, aan den voorrand
op een derde beginnende, aan den
binnenrand vóór de helft uitkomende,
tweede op vier vijfden; onder de geheele
voorrand der voorvleugels grijs bestoven.

1. Voorvleugels bleek zwavelgeel, 19—21
mm. (♂♀) *Tenerata* n. sp.

2. Voorvleugels citroengeel, 22—24 mm.
(♂♀) *Citrinata* n. sp.

17 **Sulphurata** m. — Pl. 1, f. 9.

*Alae anteriores dilute sulphureae costa flava, linea trans-
versali prima oblique incurvata, altera a margine
posteriori remota.*

Kop, thorax en voorvleugels eenkleurig, gezigt echter
iets witter; geene donkere schrapjes op den voorrand, noch
roestkleur bij het begin der tweede lijn.

Een gaaf wijfje, den 19^{en} Maart 1871 te Bogotá gevangen.

18 **Tenerata** m. — Pl. 1, f. 10.

Alae anteriores dilute sulphureae, serie prima punctarum ferruginosarum recta, secunda incurvata, prope accedente ad marginem posteriorem.

Vijf exemplaren waarbij een gaaf paar.

De geheele kop bleeker dan thorax en voorvleugels, deze bij de mannetjes met in het midden fijn witten, vrij sterk donker gestippelden voorrand; eerste dwarslijn uiterst flauw, bij de mannetjes met stippen op de hoofdaderen; tweede bij dezelfde sekse aan den voorrand roestkleurig en met nog zulk een takje in de vleugelpunt benevens met donkerbruine stippen op al de aderen.

Een wijfje den 11^{en} Februarij, een den 22^{en} Maart en een man den 6^{en} Junij bij Bogotà, de andere exemplaren ongetekend.

19 **Citrinata** m. — Pl. 2, f. 1.

Alae anteriores citrinae, serie prima punctarum ferruginosarum recta, altera incurvata ad marginem posteriorem adpropinquante.

Een gaaf paar.

Het levendigst gekleurd van de vier, het mannetje zelf naar het goudgele overhelleude. Kop, halskraag en wortels der schouderdeksels wit. Voorrand der voorvleugels bij beide seksen op de snede wit, aldaar donker gestippeld en ook bij beiden op de plaats der eerste dwarslijn drie, op die der tweede 7—8 zwarte stippen. Bij het mannetje is de eerste dwarslijn nog door drie vlekjes van helder roodbruine en witte schubben aangeduid, de tweede geheel helder roodbruin en de zwarte stippen met wit afgezet, aan den voorrand is die lijn gevorkt, de wortelwaartsche tak rond gebogen, wit afgezet, de grond tusschen beide takken roodbruin. Bij het wijfje ziet men slechts enkele roodbruine schubben aan de vleugelpunt.

Het mannetje den 14^{en} Februarij 1871 bij Bogotà gevangen, het wijfje met n°. 20 gemerkt.

Genus LEUCULA Guenée.

Dit genus is bij Herrich-Schäffer niet in zijne tabel opgenomen, waarschijnlijk omdat hij geene exemplaren ter onderzoeking had. Het zoude bij hem tussehen zijne genera *Cabira* en *Fidonia* komen. Van beiden is het door de aan den wortel gebogene en verdikte binnenrandsader der voorvleugels onderscheiden; voorts hebben die zelfde vleugels een onbeschudt groefje aan den wortel van cel 1^b en is ook de binnenrand der middencel aldaar iets gebogen.

De ligchaamsdeelen zijn bij Guenée goed beschreven; ik zou er echter nog bijvoegen, dat de zuiger duidelijk spiraalvormig is, de achterpooten, bij de anderen vergeleken, vrij dik zijn, en alles glad beschudt is. Wat de vleugeladeren aangaat zoo heeft eene van de twee soorten die ik ontving (*Flavilinguaria*) 12 aderen in de voorvleugels, 10 en 11 komen beiden uit de middelcel en worden door 12 doorsneden. Om al te omslagtige beschrijvingen te vermijden noem ik dit zoo. Naauwkeurig beschouwd is echter de toestand anders. 10 en 11 komen wel uit de middencel, maar *stuiten* eigenlijk op 12, waaruit een weinig *voor* of *voorbij* 10 en 11 dan twee sprankjes komen, die in den voorrand uitloopen. 12 is verder door een horizontaal sprankje met 9 verbonden. De toestand dezer aderen is bij alle Dendrometrina HS. met dunnere ader 5 der achtervleugels, waar ader 12 eenige aderen snijdt, alzoo. De andere soort (*Ablinaria*) heeft 11 aderen en alleen ader 11 wordt doorsneden; 7—9 zijn bij beiden gesteeld, 3 en 4 (ook in de achtervleugels) bijna half zoo ver van elkander verwijderd als 2 van 3; 6 en 7 der achtervleugels komen bijna uit een punt, 5 is verdwenen, 8 zeer duidelijk vrij. Het genus kon overigens wel in tweeën worden verdeeld. Het opgegeven verschil in de vleugeladeren, waarbij nog een in den vorm der achtervleugels en een in de mannelijke sprieten komt, zoude daartoe wel wettigen. *Tiresiaria* Guenée is waarschijnlijk eene verwante van *Flavilinguaria*; *Cillenaria* van *Ablinaria*.

20 **Flavilinguaria** m.

Twee mannetjes, waarvan een zeer gaaf.

Ik hield deze soort eerst voor *Empusaria* Guenée, doch ook de voorhelft van den thorax is okergeel, de eerste dwarslijn der voorvleugels staat op een derde, de tweede op drie vierden, die der op ader 4 iets hoekige achtervleugels zich juist daarbij aansluitende. Zuiger even geel als de kop. Sprietten tot aan de punt gebaard, de schaft wit, de baarden met roestgele punten. Wanneer men Guenée's beschrijving en mijne aanvulling met zijne afbeelding vergelijkt, zal men moeten bekennen dat deze laatste verregaand onnaauwkeurig is of dat wij hier met eene naverwante, onderscheidene soort te doen hebben, die *Flavilinguaria* kon heeten.

De exemplaren zijn zonder aanduiding van plaats of tijd.

21 **Ablincaria** Guenée.

Zeven mannetjes, meest gaaf.

Even als bij *Flavilinguaria* is ook de voorhelft van den thorax geel, verder is de geheele voorrand der voorvleugels zwartgrijs, aan den wortel haarfijn, verder tot bijna 1 mm. verbreed, aan de vleugelpunt nog weinig smaller. Van de aderen is eigenlijk alleen de binnenrandsader der voorvleugels in het midden-gedeelte grijs. Achterrand der achtervleugels geheel afgerond. Sprietten met ongebaarde spits, de schaft alleen aan den wortel wit, overigens zwart als de baarden. Borst en heupstukken van alle pooten okergeel, de voorpooten buitenwaarts geheel zwart, van de middenpooten de scheenen en tarsen zwart, de dijen wit; achterpooten wit met zwartgrijze voetzolen.

De voorwerpen variëeren niet en zijn op 24 en 25 Januarij 1871 bij La Dorada en Conejo aan de Rio Magdalena gevangen.

Genus TETRACIS Guenée.

Het is alleen tot behulp dat ik de volgende soort in dit genus van Guenée huisvest, want in vleugelvorm wijkt zij niet

onbelangrijk van de door hem beschrevene soorten af. Met *Azelina* heeft zij ook eenige verwantschap, doch de achterrand der voorvleugels is van den punt tot den grooten tand in het midden geheel effen, zonder de twee kleinere tandjes, die een vereischte zijn van *Azelina*. Naar Herrich-Schäffer's tabel zoude de vlinder een nieuw genus moeten vormen bij *Pero* (*Azelina* Gn).

22 **Brantsiata** m. — nov. sp. Pl. 2, f. 2.

Alae e rufogriseo, dilute fusco et glauco marmoratae, anteriores ephora nasiformi in vena 4^a, posteriores mamillaeformi in eadem vena, primae subtus coeruleo-griseae versus marginem posticum.

Een gaaf mannetje van 36 mm. vlugt.

Sprieten en palpen als bij de voorgaande soort, het voorhoofd zonder kuif. Lijf slank, kort behaard. Voorrand der voorvleugels gebogen, hun achterrand op ader 4 met een tand, de achterrand in cel 2 en 3 flauw uitgesneden, binnenrandshoek duidelijk. Achtervleugels met duidelijke punt en staarhoek, de achterrand op ader 4 hoekig, aldaar met lange, afgeronde punt, overigens op alle aderen fijn getand. Bovenzijde bleek roodgrijs, het donkerst op de voorrandshelft der voorvleugels, deze met twee flauwe, hoekig geslingerde, bleek blaauwachtig groene dwarslijnen, eene flauwe bruine schaduwlijn, die zich in cel 1 en 2 tot de tweede dwarslijn verbreedt en bleek groen en bruingrijs gewolkt franjeveld. Achtervleugels slechts met eene flauwe groengrijze dwarsstreep. Bovenzijde overigens fijn donker gesprekeld. Franje donkerbruin met grijze punt. Onder zijn de kleuren als boven aangelegd, doch het groenachtige werd blaauwgrijs; men ziet eene stomp kegelvormige lichte vlek aan den binnenrandshoek der voorvleugels en deze hebben eene op ader 7 scherp gebroken, schuine donkerbruine dwarslijn. Ader 3 en 4, en 6 en 7 der achtervleugels genoegzaam uit een punt, 3 en 4 der voorvleugels verder uit een, 6—9 gesteeld en de dwarsader boven ader 5 ongebogen; 12 doorsnijdt 10 en 11.

Achterpooten ontbreken; de overigen gewoon gevormd, glad beschubd.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats of tijd.

Genus AZELINA Guenée.

23 **Nolckenjata** m. — nov. sp. Pl. 2, f. 3.

Corticeo-fusea, viridi adpersa, alis anterioribus post venam tertiam ter incisus, thorace et alarum basi lamiginosis, tibiis anterioribus cretaceo-maculatis.

Een zeer gaaf mannetje van 45 mm. vlugt.

Sprietten genoegzaam naakt, draadvormig, roodachtig wit. Zuiger lang, palpen anderhalfmaal zoo lang als de oogen, schuin opgerigt, glad beschubd, met zeer kort, horizontaal eindlid, zich bij eene kegelvormige voorhoofdskuif aansluitende. Kop en vooral de thorax dik en fijn wollig behaard; ook de rug van het achterlijf en de vleugelwortels zijn met ongewoon vele fijne lange haren bezet. Vleugels met eene neusvormige punt op ader 3, de achterrand in cel 2 uitgesneden, voorrand der voorvleugels vlak. Grondkleur der bovenzijde schorskleurig bruin, op thorax en vleugelwortels en ook langs den fijn roodachtig wit gevlekten voorrand der voorvleugels fijn mosgroen bestoven, de laatste met 2 fijne, geslingerde, mosgroene dwarslijnen, eene zwarte stip op de middenader en een schuin donkerbruin schaduwstreepje daarboven aan den voorrand. Achtervleugels met eene donkerbruine op ader 2 gebroken dwarslijn. Onderzijde helderder, meer roodbruin, ook mosgroen bestoven, met overal op ader 2 gebroken franjewaarts vervloeiende, roodachtig, witte boogstreep, donkere middenpunten, op de voorvleugels met een donker, geslingerd streepje er onder in cel 2, op achtervleugels met eene regte donkere lijn er voor. Voorvleugels met eene witte schimmelvlek, bij den rand van cel 2 een fijn wit lijntje bij de punt cel

1^a bleeker, vuilwit. Franje roodbruin. Borst en dijen der overigens glad beschubde, gewoon gevormde en gespoorde pooten fijn wollig behaard; voor- en middenseenen met 3 helderwitte vlekken.

Ader 3 en 4 en 6 en 7 der achtervleugels verwijderd, 3 en 4 der voorvleugels mede ver uit een, 7—10 gesteeld, 11 door 12 doorsneden.

Het exemplaar is op 7 Mei 1871 te Bogota gevangen.

Deze soort is blijkbaar verwant aan *Azelina latrata* Guenée, doch ik vind op verschillende punten onderscheid; zoo ontbreekt b. v. op de bovenzijde der voorvleugels de lichte vlek, waarop de middenstip staat, op hunne onderzijde de groote, bijna zwarte, vlek bij den binnenrand, en zegt Guenée niets van de zoo in het oog loopende witte vlekken op de pooten.

24 **Caninata** Guenée. — Pl. 2, fig. 4.

Een gaaf mannetje van 42 mm. vlugt, en dus iets kleiner dan de voorwerpen van Guenée. Zijne beschrijving past overigens goed; ik merk nog op dat de voorrand der voorvleugels lichter is en hunne punt stomp; de achterrandshelft der achtervleugels is donkerder dan de wortelhelft, doch zonder groene inmenging. Overal hebben de dwarsaders eene zwarte middenstip. Onder ziet men meer groen, zijn de voorvleugels in cel 1 en 2 bleek paarsgrijs, de witte vlek op den achterrandsrand is wortelwaarts zwart afgezet en de achtervleugels hebben sporen van eene donkerbruine middenstreep, benevens verstrooide bruine stippen op den bleek paarsgrijzen binnenrand. Franje donkerbruin geteekend. Sprieten draadvormig. Ader 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 van beiden verwijderd van elkander, doch digter bijeen dan bij *Nolckeninata*, 7—12 als daar. Pooten grijs, bruin en zwart gevlekt, gewoon gevormd en gespoord.

Geene aanduiding van vindplaats.

Genus ODONTOPERA Steph.

25 **Bistonaria** n. — nov. sp., Pl. 2, fig. 5.

Frons tumida, abdomen cristatum: alae anteriores flavescenti-brunneae, areis basali, media et posteriori nigrofuscis, macula apicali alba, posteriores canae, fusco variegatae; omnes subtilis albo, fusco nigroque marmoratae.

Een gaaf wijfje van 46 mm. vlugt.

Deze merkwaardige vlinder verschilt van *Bidentata* door de vleugeladeren (7—10 der voorvleugels komen uit eene *gesteelde* aanhangcel) door de gelijkmatiger getande *smallere* voorvleugels, door het uitpuilende voorhoofd en door de meer schubachtige bekleeding van den thorax; overigens is zij aan de genoemde europeesche soort generiek verwant.

Door kleur en teekening herinnert de vlinder overigens aan *Biston strataria* en *hirtaria* en de bouw van het lijf toont mede verwantschap met beide soorten. Van Herrich-Schäffer's genera is er geen tot de opname geschikt.

Voorhoofd sterk uitpuilend, afgerond. Palpen horizontaal, smal, grof behaard, met lang, dun, duidelijk eindlid. Zuiger lang. Sprieten draadvormig, langer dan gewoonlijk, tot $\frac{2}{3}$ van den voorrand der voorvleugels komende. Thorax-bekleeding dik en grof, de haren aan het eind schubvormig verbreed. Achterlijf langer dan de achtervleugels, kegelvormig, spits, met uitstekenden eijerlegger; de rug met eene dikke pluim aan den wortel en nog eenige kleinere. Pooten lang en dun, gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd, de dijen met eenige wollige beharing. De schedel is vuilwit, de thorax zwartgrijs met wit gepunte haren, de punt van het achterlijf bijna zwart, doch overigens zijn de tot hiertoe beschreven lichaamsdeelen geelbruin, grof zwart gespikkeld.

Voorvleugels met vlakken voorrand, scherpe hoeken en gelijkmatig gebogen achterrand; deze op ader 3 en 6 iets sterker getand. Grondkleur geelbruin met donkere schrapjes;

het midden van het wortelveld, het door twee stomp getande fijne witte lijnen ingesloten middenveld (beiden van de subcoastalader en tot aan den binnenrand) benevens het franjeveld, zijn zoo dicht bestoven, dat de grondkleur geheel bedekt wordt, behalve op de aderen. Het franjeveld is in de onderhelft van cel 3 mosgroen, aan de punt krijtwit en wordt wortelwaarts door dikke witte stippen afgezet. Midden achter de zwarte bestuiving van het wortelveld ziet men eene langwerpige blaauwgrijze vlek, eene dikke zwarte op de dwarsader en zulke halve maantjes op de franjelijijn.

Achtere vleugels wit, eene grove besprenkeling, eene middenvlek en twee booglijnen daarachter zijn zwartgrijs; de franjelijijn van ader 6 tot den staarhoek verdikkend zwart. Onderzijde wit, zeer grof en dicht zwartgrijs gesprenkeld en geteekend. De kleuren als boven aangelegd.

Ader 11 der voorvleugels is vrij, 3 en 4 (in de achtere vleugels ook 6 en 7) komen uit één punt; 5 der laatsten zeer flauw; 8 duidelijk vrij.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro blanco gevangen.

Genus CROCALLIS Treitschke.

26 *Tropicaria* m. — nov. sp., Pl. 2, fig. 6.

Cervina, alis hic illic griseo adpersis, punctis discoidalibus nigris, macula cinerea in apice anteriorum.

Vier exemplaren, waarvan drie gaaf, 35—36 mm.

In geen van Guenée's of Herrich-Schäffer's genera juist passende, is deze soort nog het naast aan *Crocallis* verwant, waarvan zij zich echter onderscheidt door geheel ongetanden achterrand der voorvleugels en langen zuiger.

Kloek gebouwd; de palpen als bij *Crocallis* en de helft langer dan de kop, met breed, ruigbehaard, iets opgerigt middenlid en vrij lang, dun, bijna horizontaal eindlid; zij zijn overigens bij het maunetje niet grooter dan bij het

wijfje. Kop ruigbehaard. Sprieten bij den man gebaard, bij het wijfje gekerfd. Thorax dik wollig; achterlijf kort, dik, stomp kegelvormig.

Bij het wijfje zijn thorax, achterlijf en voorvleugels eenkleurig reebruin, de laatsten fijn bruin gesprenkeld, aan den achterrand en op de franje iets donkerder, met zwart, blaauwgrijs gerand middenpunt en eene ongebogen, getande bruine lijn op drie vierden, die uit een blaauwgrijs donkergerand vlekje bij de vleugelpunt voortkomt. Het eene mannetje is iets bleeker, meer okerkleurig, doch de voorvleugels tot aan de dwarslijn sterk en grof donkergrijs besprenkeld en wel naar achteren in toenemende mate, zoodat de besprenkeling voor de dwarslijn bijna tot een' band ineenvloeit. Achter de lijn is zij over het geheel fijner, doch vormt voor den achterrand nog eene stippenrij. Het tweede (afgebeelde) mannetje is in grondkleur iets donkerder dan het wijfje en zijne voorvleugels zijn voor het grootste gedeelte door een' bruingrijzen band bedekt, waarop het middenpunt duidelijk uitkomt. Het vlekje onder de vleugelpunt is ook bij dit exemplaar grooter en bijna wit.

Achternvleugels en onderzijde grijsgeel met zwarte middenpunten en grove, bandvormig ineenvloeiende besprenkeling.

Met N° 63 gemerkt.

FAMILIA V, BOARMIDAE GUENÉE.

Genus BOARMIA Treits.

I.

††.

27 *Muscinaria* m. — nov. sp. Pl. 2, f. 7.

Antennis maris barbatis; alae supra cinnamomeo-fuscae, albo nigroque variegatae, maculis albis basalibus, apice dilutiones.

Een mannetje van 45 mm. vlugt.

Het exemplaar is hier en daar wat beschadigd, doch,

blijkbaar onafgevoegen en daardoor de teekening geheel herkenbaar.

Sprieten kort gebaard, aan het laatste derde gekerfd, bruin, zwart gevlekt. Palpen zwartbruin met twee lichte stippen. Achterrand der voorvleugels vlak gegolfd, die der achtervleugels zeer diep, bijna getand. Grondkleur van lijf en voorvleugels licht chocolaadbruin, met bleekere plekken, vooral in het midden. Voorvleugels met flauwe, gebogen donkere dwarslijn aan den wortel; eene driekante vlek op een derde van den binnenrand is krijtwit, met donkere schrapjes; juist daaronder ziet men een breede, fijn donker gestippelde band die bijna den geheelen wortel der achtervleugels beslaat. Eene geslingerde, ongelijke middellijn volgt dan op de voorvleugels; op de achtervleugels is zij zeer onduidelijk, driedubbel, in zwarte langsstreepjes op de aderen verbreed. Tweede dwarslijn getand, onafgebroken op de achtervleugels doorlopende, eigenlijk zwart doch naar onderen bijna geheel wit beschud, op de achtervleugels wortelwaarts met zwarte streepjes op ader 2, 3 en 4, de tanden in cel 4 der voor- en achtervleugels zwart gevuld, die in cel 5 der voorvleugels wit. Franjeveld in cel 5 der achtervleugels donkerder bruin, in cel 6 der voorvleugels met een dik zwart dwarsstreepje. Onderzijde vuil geelwit, met dikke zwarte middenvlekken, de voorrand der voorvleugels met zwarte schrapjes, hun midden zwart bestoven, het punt-derde geheel zwart, doch de vleugel-punt zelve in cel 7 en 8 zuiver geelwit. Achtervleugels mede met gebogen zwarten band voor den achterrand, die naar onderen verflauwt, aan ader 2 ophoudt; de vleugel-punt is in een deel van cel 6 en 7 zuiver geelwit. Franjelijng donker, in de cellen tot stippen verdikt. Franje lang, onder en boven als de vleugels gekleurd; eene deelingslijn en de spits donkerder. Pooten geelwit, de voorpooten met zwart geteekend, de achterscheenen iets dikker, gewoon gespoord.

Het exemplaar is met N° 64 gemerkt.

Geheel anders gekleurd dan de soorten van Guenée's afdeeling I.

28 **Fuscolimbaria** m. — nov. sp. Pl. 2, f. 8.

Alba, maculis duabus basalibus et quarta parte limbi alarum anteriorum fuscis, costali tantum parte linearum transversarum maculis nigris recognoscenda; alis posterioribus sine puncto discoidali.

Een gaaf mannetje van 36 mm.

Om den zwarten rand der onderzijde tot †† behoorende, doch overigens zonder verwanten in deze sectie en meer tot groep II naderende.

Sprieten kort gebaard, de tweede helft draadvormig. Palpen grijs, donker gevlekt, weinig langer dan de kop. Deze, de halskraag en de wortelhelft der schouderdeksels wit, hunne tweede helft en de rug bruin. Achterlijf lichtgrijs, de rug met donkerbruinen dwarsband bij den wortel.

De vleugels zijn kort, afgerond; de achterrand der voorvleugels geheel effen, die der achtervleugels in cel 5—7 iets gegolfd, verder effen. Over het geheel zijn de vleugels gevormd als bij de kleinere *Boarmia glabraria* Hübn. waaraan de vlinder ook door kleur en teekening herinnert.

Grondkleur wit, iets paarsachtig met enkele fijne zwarte schubben; twee vlekken aan den wortel en het achterrandsvierde der voorvleugels zijn licht koffijbruin, het laatste tegen den binnenrandshoek iets versmald, wortelwaarts regelmatig hol, op den achterrand in cel 3 en 7 vlekkelig wit uitgesneden; op de achtervleugels is slechts een klein plekje aan het eind van ader 6 bruin. Van de dwarslijnen loopt het vlekkelige, zwarte begin aan den fijn zwart gekrasten voorvleugelvoorrand in het oog, doch overigens ziet men van haar alleen eenige vlekjes op de aderen en aan den binnenrand.

Golflijn in den bruinen rand der voorvleugels vrij duidelijk, zwart, franjewaarts met enkele blaauwgrijze schubben;

op de achtervleugels is zij grijs, flauw, alleen het boogje in cel 4, bij het bruine vlekje, is dik zwart. Franjelijngegolfd, zwart, doch afgebroken; in cel 4—6 der voorvleugels met drie dikke zwarte, wortelwaarts gerigte streepjes. Franje wit, op de voorvleugels achter het bruin zwartgrijs gevlekt.

Middenvlek op de voorvleugels grijs, doch geheel met ietwat opstaande witte schubben bedekt; achtervleugels zonder middenvlek.

Onderzijde wit met flauwe sporen der teekening van boven; de voorvleugels met groote zwarte middenvlek. Zwarte achterrandsrand naar onderen verflauwende, bij ader 4 der achtervleugels ophoudende, op de voorvleugels aan den achterrandsrand op ader 3 en in cel 6 en 7 wit ingesneden.

Buik en pooten bruinachtig wit, de voorpooten aan de voorzijde zwart gevlekt, de achterscheenen verdikt, eene geelwitte pluim insluitende.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

II.

29 *Elongaria* m. — nov. sp. Pl. 2, f. 9.

Alae elongatae, luteae, tenuiter nigro adpersae, anteriorum parte altera accurate variegata seriebus subincurvatis punctarum et denticularum nigrarum; subtus anteriores fuscescenti-cinereae, posteriores canae, marginem versus infuscae; maris antennis barbatis.

Drie mannetjes, waarvan een zeer gaaf en frisch; 26 mm.

Sprieten gebaard, het laatste zesde gekerfd. Palpen zwart met lichte spits. Vleugels lang, de achterrandsrand der voorvleugels zeer flauw vlak gegolfd, die der achtervleugels vrij diep, bijna stomp getand te noemen. Grondkleur der bovenzijde grijsachtig geel, fijn zwart gesprenkeld en bestoven. Deze besprenkeling en bestuiving is vooral dicht op de voorvleugels die slechts tegen voor- en binnenrand van het middenveld en in cel 2 en 3 van het franjeveld hel-

derder zijn, verder op de franjehelft der achtervleugels en op het achterlijf waar ring 2 en 3 geheel zwart zijn; de rug van dit laatste heeft buitendien 2 rijen driekante zwarte stippen. Voorvleugels aan den wortel met een gebogen donkerder dwarsband die uit zwarte lijntjes en stippen bestaat. Middenlijn onduidelijk, op de voorvleugels uit zwarte stippen op de aderen bestaande, op de achtervleugels eerst tegen den binnenrand duidelijk. Middenstippen klein, zwart. Tweede dwarslijn op de voorvleugels bijna ongebogen, dubbel, uit eene rij dikke zwarte stippen en eene rij zwarte pijlspitsen daar achter bestaande; op de achtervleugels is zij flauw geslingerd en getand met eene donkergrijze, bijna zwarte schaduwlijn er dicht achter. Golflijn op de voorvleugels parallel met de tweede dwarslijn, juist in het midden tusschen deze en den achterrandsrand, zeer sterk getand, bijna wit; op de achtervleugels is zij zeer flauw, zwartgrijs afgezet. Franjeveld der voorvleugels met twee rijen dikke zwarte stippen, de achterrandsrand tusschen de tweede rij met de grondkleur licht gevlekt. Franjelijne der achtervleugels dik zwart. Franje bruingrijs.

Onder zijn de voorvleugels zwartgrijs, met zwart middenvlekje en in het midden gelen, zwart geschrapten voorrand; achtervleugels grijswit, tegen den achterrandsrand zwartgrijs bestoven. Franjelijne geheel zwart; franje grijsgeel. Pooten grijsgeel, het voorpaar zwart gevlekt, de achterscheenen een weinig dikker, gewoon gespoord.

Een der exemplaren is den 30^{en} Maart bij Ubaque gevangen, de anderen den eersten April bij Cucqueta.

Geene van Guenée's soorten dezer afdeeling heeft de kleur en teekening van *Elongaria*.

30 **Odyslata** m. — nov. sp. Pl. 3, f. 1.

Alae elongatae, lucide canae, plagis ferruginosis et fuscescentibus, lineis transversalibus hic illic e seriebus punctarum fuscis constantibus; subtus obscure cinereae, parte anteriore alarum posticarum dilutiori.

Een gaaf wijfje van 24 mm.

Zeer aan *Odysia Molaria* Guenée herinnerend, doch kleiner en scherper geteekend. Guenée beschrijft het wijfje van die soort (de andere sekse kende hij niet) met lang gebaarde sprieten; ik vermoed hier eene dwaling of vervalsching. Overigens houd ik zijne bovengenoemde *Odysia* voor eene echte *Boarmia*, even als mijne nieuwe soort, niet-tegenstaande haren Eupithecieen-achtigen habitus, stellig is.

Palpen zwartbruin met witte schubben aan de spits. Sprieten gekerfd. Lijf en de als bij de voorgaande soort gevormde, slechts op ader 5 der achtervleugels iets dieper uitgesneden achtervleugels heldergrijs; de voorvleugels in in het midden van cel 1^b en 4 en aan den wortel met drie flaauwe roestkleurige plekken. Dwarslijnen door zwartbruine stippen op de aderen aangeduid, de tweede tegen den binnenrand der voorvleugels en vooral op de achtervleugels, samenhangend, donkergrijs. Golflijn door donkerrijze plekken en eene rij van zwarte stippen aangeduid. Franjelijn donkergrijs, in de cellen der voorvleugels tot zwarte stippen, en die der achtervleugels tot zulke boogjes verdigt. Middenpunten klein. Franje als de vleugels. Onderzijde ongeteekend donkergrijs, de binnenrandshelft der achtervleugels lichter, de voorvleugels aan den voorrand haarfijn geelachtig.

Verwanten ken ik niet in deze sectie.

Den 27^{en} Maart bij Ubaque gevangen.

V.

31 **Agnataria** m. — nov. spec. pl. 3, f. 2.

Alae latae, supra luteae, punctis discoïdalibus et fascia transversali secunda indentata non incurvata nigris, cellulis 4^a et 5^a alarum anteriorum nigro-punctatis; subtus cinereo-flavae, fuscedine adpersae, fascia obfuscata prope marginem posteriorem.

Een gaaf mannetje van 38 mm. en een iets beschadigd van 42 mm.

Sprieten met gekerfd puntvierde. Achterrand der vrij breede voorvleugels bijna effen, die der achtervleugels flauw gegolfd, in het midden iets uitgesneden. Grondkleur leemgrijs, grijsbruin gesprenkeld, tegen den achterrand der vleugels iets digter. Eerste dwarslijn donkerbruin, rond gegolfd; middenlijn der voorvleugels geslingerd, flauw, op de achtervleugels dik, ongebogen, zwartbruin; achter haar eene grijsbruine schaduwstreep, op beiden vóór de dikke zwarte middenstip. Tweede dwarslijn dik, kort getand, op de voorvleugels steil en daar in cel 6, 3 en 2 uitgewischt, in cel 1^b met een rond boogje, op de achtervleugels aan ader 7 iets verder franjewaarts beginnende en verder bijna ongebogen; hare kleur zwartbruin. Golflijn uiterst flauw, op de voorvleugels in cel 4 en 5 aan beide zijden met twee zwarte stippen op donkerder bruinen grond, op de achtervleugels wortelwaarts in alle cellen met ongelijke. Franjelijijn niet donkerder, op de voorvleugels in cel 3—6, op de achtervleugels in cel 1^c, 2 en 3 met grootere of kleinere zwarte stippen. Franje als de vleugels.

Achterlijf bleekbruin; in de zijden met twee ten deele zwarte pluimpjes. Onderzijde grijsgeel, met grove donkerrijze, tegen den achterrand tot eene streep verdigte besprenkeling. Men ziet verder eene flauwe booglijn, zwarte middenstippen en fijnere op de franjelijijn. Pooten grijsgeel, allen buitenwaarts zwart gevlekt, de achterscheenen veel dikker, met eene lange pluim van half zwarte en gele haren, de achtertarsen zeer kort.

Het boven beschreven voorwerp is met N° 63 gemerkt.

Het later ontvangen, minder gave, zonder aanduiding van vangplaats, heeft op de franjelijijn in alle cellen der voor- en achtervleugels even groote, dikke zwarte stippen.

Door de grondkleur en vleugelvorm van de vier soorten van Guenée's afdeeling V onderscheiden.

FAMILIA VII, GEOMETRIDAE GUENÉE.

Genus GEOMETRA L.

IV.

†.

32 **Iridaria** Guenée.

Een mannetje, den 27^{en} Maart bij Ubaque gevangen.

De voorrand der voorvleugels is voor een derde roodbruin.

Volgens Herrich-Schäffer zoude deze soort eene zuivere *Eucrostis* zijn; ook volgens Lederer.

Genus DYSPTERIS Hb. Gn.

33 **Legitimaria** Guenée.

Een afgevlogen wijfje zonder aanduiding van vangplaats.

Het genus *Sparta* Staud., *Celenoptera* Led. is zeer na aan *Dyspteris* verwant en kon misschien wel vervallen. In Herrich-Schäffer's tabel is *Dyspteris* verkeerd geplaatst, de vlinders zijn Phytometrinen, verwant aan *Lobophora*, hetgeen de aderen der voorvleugels ook aanwijzen, doch van alle mij bekende Spanners verschillende door de ongewoon ver van den voorrand der middencel verwijderde ader 8 der kleine achtervleugels, welke ader met de middencel door eene zeer lange dwarsader verbonden is.

Genus RACHEOSPILA Guenée.

Volgens Herrich-Schäffer zouden de beide volgende soorten tot zijn al te zeer gemengd genus *Geometra* behooren. Naar Lederer's en mijn eigen, in de *Vlinders van Nederland* gevolgd systema moeten zij in het genus *Phorodesma* komen. Beiden houd ik ze voor nieuw, de eene (*Leucoceraria*) onderscheidt zich door de vier evengroote, ronde in het midden paarswitte middenvlekken en de groote paarse vlek die cel 1^a en 1^b der voorvleugels in den binnenrandshoek beslaat; de tweede (*Rufidorsaria*) is aan *Miccularia* Guenée na verwant, doch heeft ook groote, op de achtervleugels iets kleinere middenvlekken en het achterlijf is op de bovenzijde rood.

34 **Leucoceraria** m. — nov. spec. Pl. 3, f. 3.

Antennis albis; alae porriaceo-virides, maculis submagnis discoidalibus et limbo purpureis, angulis posterioribus violaceis.

Twee gave mannetjes van 19 mm. vlugt.

Palpen purperrood; kop wit, een dwarsbandje boven aan het gezicht en een in den nek purperrood; sprieten wit. Thorax in het midden leemgeel; de schouderdeksels groen; eene vlek op het schildje wit. Achterlijf roodbruin, de zijden en pluimpjes op den rug wit. Voorvleugelpunt duidelijk; achtervleugels met afgeronde punt en zeer duidelijke staarthoek; beschubbing dun, vrij grof. Grondkleur lookgroen, het aderbeloop geelachtig; de voorvleugel-voorrand purperrood; eene uiterst flauwe, aan den binnenrand der achtervleugels met een paars vlekje eindigende getande dwarslijn staat op twee derden en is bleek paars. Middenvlekken vrij groot, rond, purperkleurig, in het midden met paarswitte schubben. Franjelijn in alle cellen met paarse, wit beschubde halvemaantjes, in cel 1^a en 1^b van voor- en achtervleugels met eene groote, paarswitbeschubde, vervloeiend geel gezoomde vlek. Franje paarswit met paarse lijn over de wortelhelft. Onderzijde groenwit, als boven geteekend, doch de vlekken in de binnenrandshoeken slechts van boven doorschijnend.

De exemplaren zijn met N° 62 gemerkt.

35 **Rufidorsaria** m. — nov. spec. Pl. 3, f. 4.

Antennis albis; flavobarbatis, abdomine purpureo; alae porriaceo-virides, maculis discoidalibus et limbo quinques dilatato purpureis.

Een gaaf mannetje van 17 mm.

Vleugelvorm als bij *Miccularia* Guenée; d. i. de voorvleugels kort en breed driehoekig, de achtervleugels in de rigting van het achterlijf verlengd.

Palpen en kop purperrood, enkele schubben onder aan

het gezigt, een streepje tusschen de geelgebaarde sprieten en de schaft van deze wit. Thorax met groene schouderdeksels, de rug vóór geelachtig, naar achteren in het donkere purperrood van het witgepluimde en gebuikte achterlijf overgaande. Grondkleur der vleugels lookgroen, de voorvleugelvoorrind in het midden wit, middenvlekken purperrood, op de achtervleugels kleiner; achterrind mede purperrood, op de voorvleugels tweemaal, op de achtervleugels driemaal tot groote, paarswit beschubde vlekken verbreed. Ook de binnenrand der achtervleugels is bijna geheel purperrood. Franjelijn fijn wit. Franje bleek purper. Onderzijde als boven geteekend maar alles bleeker en flauwer.

Het exemplaar is den 18^{en} Januarij aan de Rio Magdalena gevangen.

FAMILIA VIII, MECOCERIDAE GUENÉE.

Genus MECOCERAS Guenée.

36 **Nitocris** Cramer (*Nitocritaria* Guenée).

Een wijfje dat den 25^{en} Januarij 1871 bij Conejo aan de Rio Magdalena gevangen is.

Guenée verwijt aan Hübner, dat hij eene fictieve varieteit heeft afgebeeld. Ik moet echter den laatsten van die beschuldiging vrij pleiten, want op 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden bevindt zich een exemplaar uit Suriname, dat ongeveer dezelfde kleur heeft als de door Guenée gewraakte afbeelding van Hübner.

Nitocris Cramer behoort tot Herrich-Schäffer's genus *Ametris*.

FAMILIA IX, PALLYADAE GUENÉE.

Genus PALLYAS Guenée.

37 **Fimbriaria** Cramer — (*Imperata* Guenée).

Een wijfje met N° 63 gemerkt. Genus *Chrysotaenia* Herrich-Schäffer.

38 **Prospectata** m. — nov. sp. Pl. 3, f. 5.

Coerulescenti-grisea, subsericea, macula ocellata alarum anticarum discoidali, lineola in vena transversali posticarum et lineis duabus ante marginem posteriorem ferruginosis, hic illic squamis nitentibus indutis, illa exteriore alarum posticarum quatuor maculis nigro et argenteo squamosis.

Een iets afgevolgen wijfje van 27 mm.

De voorvleugelpunt en de staarhoek der achtervleugels zijn iets stomper dan bij *Fimbriaria*, doch overigens zijn bouw en aderbeloop eveneens en behoort de vlinder dus ook tot *Chrysotaenia* H. S.

Grondkleur van lijf en vleugels licht paarsgrijs, de laatsten iets glanzig. Zij hebben bij den wortel sporen eener eerste dwarslijn van dikke, zilvergrijze, blinkende schubben, op de dwarsader der voorvleugels eene roestbruine O die mede met zulke schubben is versierd en op die der achtervleugels een bruin streepje, waarop ik eveneens blinkende schubben zie. Voor den achterrand ziet men twee bruine dwarsstrepen die op de voorvleugels vrij steil en geslingerd zijn en op de achtervleugels gebogen, met den rand parallel. Aldaar draagt de laatste eene rij van vier verheven stippen van blinkende schubben die aan de franjezijde eenige zwarte hebben; enkele blinkende schubben staan ook op de eerste streep tegen den binnenrandshoek. Franje grijs, ongeteekend. Onderzijde grijswit, de voorvleugels met eene roestbruine middenvlek en achterrandsstreep die op ader 5 eenen tand heeft.

Geene aanduiding van vangplaats.

Genus OPTHALMOPHORA Guenée.

39 **Formosanta** Cramer (*Formosantata* Guenée).

Twee wijfjes, op 20 en 21 Januarij bij Yondo en Badillo aan de Rio Magdalena gevangen.

Dr. Herrich-Schäffer brengt ook deze soort tot zijn genus

Chrysotaenia, doch het verschil in vleugelvorm is te groot om deze soorten bijeen te laten en dus kan het zeer homogene genus *Ophthalmophora* van Guenée zeer wel blijven bestaan. De nervuur is bij *Fimbriaria* en *Formosanta* dezelfde.

Guenée's *Corinnaria* houd ik voor synoniem met *Formosanta*. Behalve de twee door hem vermelde Cramer'sche soorten van dit genus vind ik er in het werk van mijn' landgenoot nog twee die mede blijkbaar daartoe behooren, namelijk *Hylaria* pl. 113 F. en *Corinna* pl. 29 H.

De pooten zijn bij deze en de volgende soorten dun, glad beschubd, gewoon gespoord en de achterscheenen niet het minste verdikt.

40 **Lyonetaria** m. — nov. sp. Pl. 3, fig. 6.

Alae anteriores fusco-griseae costa concolore, anguli posterioris cellulis 1^a et 1^b albescens; posteriores fascia basali incurvata flavescens-alba et ocellula in cellula quinta.

Een vrij gaaf mannetje van 30 mm.

Onderscheidt zich van al de bekend gemaakte soorten door de zuiver donkergrijze voorvleugels met eenkleurigen voorrand, die op het midden van dezen slechts een flauw spoor eener gezwaaide lichtere dwarslijn vertoonen. De binnenrand is in de franjehelft van cel 1^a en daarboven in een even breed, doch korter streepje van cel 1^b wit. Franje als de vleugel. Op de achtervleugels is de wortel eveneens gekleurd als de voorvleugels; het overige achter een franjewaarts vervloeiend licht okergeel gezoomd, tegen den voorrand iets verbreed dof wit dwarsbandje, helderder grijs en van ader 5 af tot den binnenrand fijn donker bestrooid. Verder ziet men bij den achterrand, op twee derden van cel 5 een rond, zwart, geelgerand, wortelwaarts ter halve breedte steenrood afgezet oog met groenzilveren vlek in de franjehelft, dat slechts de halve

grootte heeft der oogvlek van *Formosanta*. De geheele achterrand, doch tegen den binnenrandshoek in sterk afnemende mate, is met groenzilveren schubben gezoomd. Zoodanigen vertoonen zich ook wortelwaarts van de roode afzetting van het oogvlekje en franjewaarts van den witten wortelband tegen den binnenrand. Franje bleek okergeel tot ader 4; van daar tot den staarthoek grijs. Sprieten gebaard met draadvormig puntvierde. Lijf donkergrijs met grijsgele staartpluim. Onderzijde ongeteekend grijswit, het achterrands-derde der voorvleugels donkergrijs.

Het voorwerp heeft geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA X, EPHYRIDAE GUENÉE.

Genus ZONOSOMA Lederer.

(*Ephyra* Dup. Gn.)

41 **Conspicillaria** m. — nov. sp. Pl. 3, f. 7.

Alae subdentatae, pallide luteae, rude sed aequaliter rufopunctatae, costa fusca, lineis transversalibus et lunulis marginalibus brunneis, maculis discoidalibus ocelliformibus niveis, rufolimbatis.

Een gaaf mannetje van 19 mm.

Naar vleugeladeren, sprieten en pooten eene ware *Zonosoma* doch met getand-gegolfden, op ader 5 der achtervleugels zelfs iets uitgesneden achterrand. Ook zijn de voorvleugels spitsler en is het dier tengerder gebouwd dan onze Europeanen. Grondkleur bleekgeel als bij *Punctaria* L., doch zeer sterk en grof rood bestoven; kop, halskraag en de geheele voorrand der voorvleugels zwartgrijs, de dwarslijnen en de halve maanvormige streepjes der franjelijii zeer scherp, roodbruin. Vier vrij groote donkerrood gerande, helderwitte middenvlekken. Onderzijde grijswit met flauw van boven doorschijnende teekening.

Van Guenée's exotische soorten is geene zoo na met *Conspicillaria* verwant dat het noodig zoude zijn het onder-

scheid nader te behandelen, doch Herrich-Schäffer beschrijft in het Correspondenzblatt des Zool.-Min.-Vereins zu Regensburg 1870 p. 180 twee species die zeer nabij de mijne komen *Nanularia* en *Coecaria* (in het voorbijgaan zij opgemerkt dat Guenée reeds eene *Ephyra coecaria* heeft en Henrich-Schäffer's soort dus anders moet heeten). Van de genoemde 2 soorten wordt echter niet gezegd dat de voorrand der voorvleugels zwartgrijs is, eene bijzonderheid die aan Herrich-Schäffer niet ontgaan zoude zijn. Ook noemt hij de grondkleur „weisslich”.

Het voorwerp is door Baron von Nolcken den 27^{en} Maart 1871 bij Ubaque gevangen.

42 **Oltvaria** m. nov. sp. Pl. 3, f. 8.

Alae anteriores integrae, posteriores subdentatae. Supra obscure olivacea, lineis transversalibus intensioribus, alis anterioribus macula nigra discoïdali, posterioribus bina alba; subtus anteriores rufae, posteriores albae.

Een iets afgevlagen mannetje van 21 mm.

Eveneens gebouwd als de voorgaande soort, de achterrand der voorvleugels echter geheel ongebogen en effen.

Bovenzijde donkergroen, iets olijfkleurig, de voorvleugels met eene donkerder eerste dwarslijn. Middenschaduw eveneens donkergroen, ongebogen, genoegzaam ongetand, naar onderen ietwat verdikt, op de voorvleugels *achter* eene dikke zwarte middenstip heengaande, op de achtervleugels over eene dubbele witte donkergroen gerande. Tweede dwarslijn vrij dicht bij den achterrand, daarmede parallel en fijn getand. Franjelijijn met donkergroene streepjes. Van de franje zijn slechts weinige groene overblijfsels te zien.

Onderzijde ongeteekend; de achtervleugels groenwit, hunne dikke franjelijijn en de geheele voorvleugels steenrood. Gezigt en palpen roodbruin. Lijf boven ontschubd; onder geelwit als de pooten.

Geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA XI, ACIDALIDAE GUENÉE.

Genus CAMBOGIA Guenée.

Guenée plaatst dit genus in eene familie met *Acidalia*, doch zeer ten onregte, want het heeft er niets mede gemeen, evenmin als zijn genus *Asthena*. Beiden zijn Phytometrina en wel na aan *Larentia* H. S. verwant, waarvan zij naar de vleugeladeren niet eens scherp te scheiden zijn, omdat eene der soorten van *Asthena* Guenée (*Candidata* W. V.) eene gedeelde aanhangcel der voorvleugels bezit. De vleugelvorm levert echter een voldoende kenmerk op en ook de teekening heeft iets eigenaardigs.

Guenée merkt op dat de *Cambogia*'s zeer gemeen in Amerika moeten zijn; de verzameling van den heer von Noleken bevestigt dit, want daarin bevinden zich niet minder dan negen soorten die tot *Cambogia* konden worden gebracht. De vlinders echter ten opzichte der vleugeladeren onderzoekende, vind ik dat een gedeelte eene ongedeelde aanhangcel der voorvleugels bezit (even als onze europesche *Asthena* (= *Hydrelia*, Herr.-Sch) *sylvaria*, *luteata*, *obliterata*, doch een ander in het geheel geene aanhangcel heeft. De soorten met aanhangcel onderscheiden zich voorts door den oorsprong van ader 11 der voorvleugels, die boven aan den steel van 7—11 ontspringt in plaats van geheel onderaan zoo als bij de Europeanen, en bij allen hebben de mannetjes gebaarde sprieten. Het genus *Cambogia* zoude dus behouden kunnen worden voor de species zonder aanhangcel en *Asthena* (*Hydrelia*) in drie sectiën worden gesplitst, waarover zie bij dat genus. Van *Cambogia* Gn. ontving ik 6 soorten waarvan 2 beschreven zijn en 4 nieuw; eene is evenwel niet voor publicatie vatbaar.

43 **Heliadaria** Guenée. — Pl. 3, f. 9.

Een gaaf mannetje van 21 mm. dat tot Guenée's var. A behoort, doch geene witte vlek op den als de vleugels gekleurden fraai gelen kop tusschen de sprieten heeft. Ik zie

integendeel daar een paars vlekje. Overigens komt het voorwerp met de beschrijving overeen.

Het is den 2^{en} April 1871 bij Cucqueta gevangen.

44 **Adimaria** m. — nov. sp. Pl. 3, f. 10.

Dilute flava, lineis undulatis gracilioribus canis subnitentibus novem in alis anticis, sex in posticis; subtus e flavo alba, costa lata fusca.

Een gaaf mannetje van 21 mm.

Bovenzijde bleek groenachtig kanariegeel; het gezicht, behalve geheel onderaan, kaneelbruin, de schedel tusschen de sprieten wit, het achterhoofd geel. Voorvleugels met bleek roodachtigen voorrand; vier paar fijne, gegolfde lichtgrijze iets glanzige lijnen staan even ver van elkander, en voor den achterrand (dezen onder ader 3 volgende) ziet men nog eene ongepaarde lijn. Achtervleugels met drie paar lijnen. Geene middenpunten. Franjelijijn met lange donkerbruine stippen op de aderen. Onderzijde geelwit, iets glanzig, de voorrand der voorvleugels donkerbruin, op de wortelhelft zeer breed, onregelmatig, iets streeperig over het vleugelvlak verbreed, overigens geene teekening. Voorpooten buitenwaarts bruin, de overigen geelwit.

Het exemplaar is met N° 20 gemerkt.

Aan *Marcearia* Guenée herinnerend, doch door de fijne teekening en den onder breed donkeren voorvleugelvoorrand onderscheiden.

45 **Sagittaria** m. — nov. sp. Pl. 3, f. 11.

Aurata, fusco adspersa, fascia lata arcuata purpureo-brunnea, ex qua in vena quarta alarum anticarum vitta versus marginem.

Twee vrij gave mannetjes van 17 en 18 mm.

Herinnert aan *Schidax Semissaria* HS. (volgens dezen eene *Acidalia*) doch is geel in plaats van grijs en de vleugels hebben maar ééne dwarslijn. Bovenzijde goudgeel met roest-

bruine schrapjes die zich voor doen als sporen van een onregelmatig netwerk. De bovenhelft van het gezicht, de halskraag, de voorhelft van den thorax en de voorrandswortel der voorvleugels zijn paarsbruin. Nog iets donkerder is eene dikke, flauw gebogen, aan den voorvleugelvoorrand tot bijna aan de punt vlekkig verbreede boogstreep der geheele bovenzijde waaruit over ader 4 der voorvleugels eene dikke langsstreep naar den achterrand loopt; deze streep vult ook den wortel van cel 3. Achter de boogstreep ziet men nog eene hoekig geslingerde rij van roestbruine vlekjes. Franjelijn met bruine vlekjes in de cellen die naar den binnenrandshoek der achtervleugels grooter worden. Franje als de vleugels; ongeteekend, op ader 4 der voorvleugels paarsbruin. Middenpunten der voorvleugels dik. Onderzijde als boven geteekend, doch de grond bleeker, de lijnen en stippen vlekiger.

De voorwerpen zijn met N° 63 geteekend.

Door de teekening der voorvleugels, die eenigzins op eenen boog met pijl gelijk, van de overige soorten onderscheiden.

46 **Hyriata** m. — nov. sp. Pl. 3 f. 12.

Dilute fulva, alarum anticarum costa et fascioliis duabus subincurvatis, posticarum fascia incurvata ante medium et duabus angulatis post medium, dilute purpureis.

Een gaaf mannetje van 13,5 mm.

Iets lichter geel dan *Sagittaria*, meer aan de kleur van chromaatgeel herinnerend. Kop geheel bleekbruin, slechts een streepje tusschen de sprieten geel. Voorhelft van den thorax en eene breede, vlekkelijke streep langs den voorrand der voorvleugels bleek purperrood; deze streep verlaat den voorrand even voor de helft en loopt uit in eene groote driekante bleek purpere vlek, die bijna tot aan de vleugelpunt komt en het uitgangspunt is eener breede, eveneens gekleurde streep voor den achterrand; deze streep is onregel-

matig, vlekkelig, in cel 3 tot aan den rand verbreed, op ader 1 en bij het begin afgebroken; achter haar, doch nog voor de franjelijn ziet men nog eene rij vlekjes. Over het midden van den vleugel loopt eene dergelijke breede streep als de beschrevene en op een derde van den binnenrand staat een purperrood vlekje. Achternvleugels met drie strepen; eene gebogene, tegen den binnenrand verbreedte op een derde; twee bij den achterrandsrand zijn parallel en op ader 4 gebroken; alle drie vlekkelig, hier en daar afgebroken. Franje iets donkerder dan de vleugels, ongeteekend. Geene middenpunten. Aan de onderzijde is de grond bleeker en de teekening als boven, doch zeer vervloeid en verstoven, zoodat het geel bijna geheel bedekt is.

De sprieten zijn bijzonder fijn gebaard.

Verwant aan *Cambogia gemellaria* Guenée, doch geheel anders geteekend.

Het exemplaar is op 24 Januarij 1871 bij Mochila gevangen.

47 *Apyraria* Guenée.

Drie mannetjes. Guenée's beschrijving is goed en duidelijk. De voorwerpen zijn met N° 34 gemerkt.

Genus *ASTHENA* Hübn.

Guenée zegt dat dit genus „un facies particulier” heeft, dat het „très-soutenable à ses yeux” maakt. Het is waar, zijn oog is te geoefend om niet te gevoelen dat het zeer van *Acidalia* verschilt en het is jammer dat hij zich hier en in de meeste andere dergelijke gevallen alleen door zijn instinct liet leiden, in plaats van als een wetenschappelijk mensch naar de oorzaken der ontvangene indrukken te vorschén en de kenmerken zijner dikwijls zeer goede genera behoorlijk vast te stellen. Het onderscheid van *Cambogia* en *Asthena* heb ik bij de voorgaande vijf soorten besproken en aldaar aangemerkt, dat de mij bekende soorten van *Asthena* tot drie sectiën konden gebragt worden en wel aldus:

I. Aanhangcel der voorvleugels gedeeld, ader 11 nabij den wortel uit den steel van 7—11 ontspringende. Sprieten van het mannetje stomp getand (*Candidata* W. Verz.).

II. Aanhangcel der voorvleugels ongedeeld.

A. Ader 11 der voorvleugels als bij I. Sprieten van het mannetje gekerfd (*Sylvaria* HS, *Obliterata* Hfn.) of draadvormig (*Luteata* W. Verz.).

B. Ader 11 der voorvleugels met 9 en 10 bij de vleugelpunt ontspringende. Sprieten van het mannetje gebarnd (*Subcrocearia* m. en *Relaxaria* m.).

Anseraria HS. en *Nymphulata* Gn. zijn mij onbekend, evenzoo de drie exotische soorten van Guenée.

Blomeri Curtis is geene *Asthena* maar eene *Cidaria*. *Asthena undinata* Guenée is misschien wel eene aan mijne *Thalassinata* verwante *Acidalia*.

48 **Subcrocearia** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 1.

Fuscescenti-crocea, vittis multis indentatis fuscis, punctis discoidalibus nigris et quatuor maculis griseis marginem versus. Alarum anteriorum cellula appendiculata indivisa et vena 11^a perbrevis; maris antennis barbatis, nigris.

Een gaaf mannetje van 23 mm.

Maakt den indruk als of het eene meer ontwikkelde, sterker geprononceerde *Luteata* was. De grondkleur is donkerder, onzuiver safraangeel en ook de teekening die eveneens aangelegd, doch te gelijk scherper, meer getand en vlekziger is.

Sprieten grauwbruin; gezigt licht kaneelbruin; schedel geel; halskraag paarsbruin, ook de voorvleugelwortels en de teekening voor een gedeelte; hare fijnere lijnen zijn meer kaneelbruin; eene vlek die de wortels van cel 3 en 4 beslaat, eene grootere onregelmatig vierkante op den achterrand (ook op de achtervleugels) en eene kleine op

twee derden van den binnenrand zijn zwartgrijs. Nader beschouwd, ziet men dat van den voorvleugel-voorrand een aantal getande lijnen uitgaan, doch ongeveer halfweg den vleugel verflaauwen. Vier duidelijker in het midden, waarvan de buitenste bijna zwart is, vormen eenen in cel 2 zeer flauwen band, die aan den binnenrand en in cel 3 en 4, als boven beschreven, zwartgrijs is. Bij de voorvleugelpunt is het begin van drie of vier lijnen tot eene groote paarsbruine vlek ineengevloeid; zij worden in cel 3 en 4 door de vierkante zwartgrijze vlek afgebroken en zijn aan den binnenrandshoek tot eenige halve-maantjes verbreed.

Achterelevengels bijna eveneens geteekend, alleen zijn eenige lichtbruine lijntjes op de wortelhelft fijner en de middenste donkere, ook hier bijna zwarte lijn aan den binnenrand het dikst, zonder veel zwartgrijs. Voor- en achterelevengels hebben zwarte middenpunten, het achterlijf eene zwarte vlek aan den wortel.

Onderzijde als boven gekleurd en geteekend doch alles veel flauwer en bleeker. Franjelijn onder en boven met lange bruine stippen.

Het voorwerp is met N° 63 gemerkt.

49 **Relaxaria** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 2.

Citrea, griseo et dilute brunneo picta, punctis discoidalibus et marginalibus atris. Alarum anteriorum cellula appendiculata indivisa et vena undecima perbrevis. Antennae maris barbibus griseis, caule albo.

Een vrij gaaf mannetje van 21 mm.

De teekening is weder ongeveer evenzoo aangelegd als bij *Luteata* en *Subcrocearia*, doch hier veel flauwer, als half uitgewischt en vervloeid en ook bleeker.

Sprietschaft wit, de baarden donkergrijs; kop grijsbruin, tusschen de sprieten bijna wit. Grondkleur der vleugels eigenlijk citroengeel, doch zoo zeer door de vervloeiende vuil lichtbruine en donkergrijze teekening bedekt dat zij slechts

in eene smalle streep over het midden der vleugels zuiver bovenkomt. Vooral de wortelhelft der voorvleugels van de middenader tot den voorrand is verduisterd; het midden wordt ingenomen door eene breede donkergrijze en bruine streep, welke franjewaarts vrij scherp begrensd, flauw rond gegolfd is. Op de achtervleugels is de wortel zuiverder, de middenstreep is hier ongegolfd, smaller, wortelwaarts zeer vervloeid, franjewaarts onafgebroken geel afgezet. De tweede helft der vleugels is met drie flauw gegolfd bruingrijze lijnen en vele bruine besprenkeling dicht bedekt en de voorvleugels hebben in cel 3, 6 en aan den voorrand drie grijsbruine langsvegen, die van den middenband uitgaan. Middenpunten duidelijk en zwart; evenzoo de fijne, scherpe, donkerbruine franjelijin in de cellen met scherpe zwarte stippen. Franje geel, met grijsbruine deelingslijn. Lijf bruingrijs, de rug van den thorax donkerder.

Onder is de grond bleeker, doch de teekening zuiverder en daardoor duidelijker.

Het voorwerp is den 1^{en} April bij Cucqueta gevangen.

Genus ACIDALIA Tr.

Veertien soorten die voorloopig tot dit cosmopolitische genus gebracht kunnen worden, zijn door den heer von Nolcken verzameld en ik moet allen voor onbeschreven houden; zes daarvan zijn echter niet in goede exemplaren voorhanden en kunnen dus met stilzwijgen worden voorbijgegaan. De anderen echter hebben voor het meerendeel iets zeer karakteristieks, hetwelk de herkenning gemakkelijk moet maken en ook wel later aanleiding zal geven tot generieke afscheiding.

Guenée heeft het genus in een aantal groepen verdeeld, doch gemakshalve de kenmerken van deze maar niet vermeld; daar evenwel de meesten eene of meer europesche soorten bevatten, is het niet moeilijk voor mij mijne acht nieuwe soorten zoo wat ongeveer op de juiste plaatsen in te voegen. Eene nieuwe groep zoude echter moeten worden gevormd voor de eerste.

50 **Thalassinata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 3.

*Supra glauca, vittis costaque albis, subtus unicolor costa
brunnea; alis posterioribus rotundatis, venis 6^a et 7^a
petiolatis.*

Drie exemplaren waarbij een gaaf paar. Twee mannetjes van 15,5 en 17 mm., een wijfje van 20 mm.

Ondanks zijne groene kleur is deze vlinder eene echte *Acidalia* want de voorvleugels hebben eene ongedeelde ahangcel, ader 5 der achtervleugels staat juist in het midden tusschen 4 en 6; 3 en 4 derzelfde vleugels zijn gescheiden, de sprieten van het mannetje fijn bewimperd met gekerfden schaft; de bij het wijfje gewoon gevormde achterpooten hebben een paar sporen en zijn bij het mannetje korter, ongespoord, aan de buitenzijde van den scheen van een pluimpje voorzien en hebben vrij korte tarsen. *Asthena ondinata* Guenée is waarschijnlijk ook eene, aan mijne soort na verwante *Acidalia*.

Palpen bruin; kop grijswit; lijf en vleugels witgroen. De halskraag en voorrand der voorvleugels zijn vrij scherp wit; de vleugels hebben verder even voor het midden eene en op de kleinere franjehelft nog vier flauw getande dwarslijnen, die parallel met den achterrand loopen. Van deze lijnen is de eerste der voorvleugels — op een derde — iets donkerder groen dan de grond, de overigen wortelwaarts zoo gekleurd, franjewaarts wit, de derde het meest getand. De lijnen der achtervleugels zijn iets sterker getand en niet merkbaar donkerder afgezet. Franjelijijn wit. Franje iets grijsachtig, ongeteekend. Middenpunten wit. Op de bijna ongeteekende onderzijde is de voorrand der voorvleugels donkerbruin en ook hunne franjelijijn; de franjelijijn der achtervleugels heeft daarentegen slechts roestkleurige stippen. Ader 6 en 7 der afgeronde achtervleugels zijn gesteeld.

De soort behoort tot het geslacht *Ptychopoda* H. S., *Acidalia* Led.

De exemplaren zijn 28 Januarij 1871 bij Honda aan de Rio Magdalena gevangen.

F.

51 **Computaria** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 4.

Grisescenti-rufa, lineis transversalibus gracilibus nigris, alis anterioribus puncto discoïdali albo, posterioribus rotundatis nigro; anticarum cellula appendiculata divisa.

Een gaaf mannetje van 25 mm.

Het is alleen om de pooten en de gescheidene ader 3 en 4 der achtervleugels dat deze soort tot *Acidalia* kan worden gerekend, want de voorvleugels hebben eene gedeelde aanhangcel even als *Zonosoma*, van welk genus deze soort echter weder door de draadvormige, kort bewimperde sprieten wordt verwijderd.

Palpen roodbruin, van voren lichtbruin als het gezigt; schedel zwart. Sprieten, bovenzijde van het lijf en der vleugels bleek roodbruin met fijne dof zwarte schubben, waardoor de algemeene kleur iets grijsachtigs krijgt. Voorvleugels met drie fijne, flauwe, gegolfde zwartgrijze lijnen en eene rij van zulke stippen op de plaats der golflijn; de franjelijijn met bijna zwarte. Achtervleugels met twee lijnen. Op de dwarsader der voorvleugels, een weinig verder van de eerste lijn dan van de bijzonder nevelachtige schaduwlijn, staat eene witte middenstip met zwartgrijze schubben omzet. Achtervleugels met zwarte middenstip. Aan de onderzijde zijn de voorvleugels bleekgrijsrood, in cel 1 grijswit; de achtervleugels zijn geelachtig wit met bleekgrijsrooden achterrand; middenpunten en streepjes op de franjelijijn zwart. Lijf en pooten beenwit, de voorpooten buitenwaarts roodgrijs. Achterpooten zeer kort, doch regelmatig gevormd, ongespoord, met een pluimpje van witte haren.

Ader 6 en 7 der achtervleugels komen uit één punt.

Het exemplaar is den 25ten Januarij bij Conejo gevangen.

G.

52 **Chlorosata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 5.

Viridescenti grisescens, lineis transversalibus medio gracilioribus fuscis, punctis discoïdalibus et marginalibus nigris: venis 2^a et 3^a alarum posteriorum petiolatis.

Veertien meest zeer gave exemplaren van 14—16 mm.

Bij het onderzoeken dezer door kleur en teekening schijnbaar tusschen *Politaria* en *Bisetata* staande soort vond ik eene zeer merkwaardige afwijking in het adcrstelsel. Ader 2 en 3 der achtervleugels zijn namelijk gesteeld; 4 ontspringt vrij ver daarvan verwijderd; 6 en 7 uit een punt. Overigens is de vlinder eene gewone *Acidalia* met zeer korte, ongepoorde achterpooten.

De bedoelde veertien voorwerpen zijn allen mannetjes en in de nabijheid van Bogota gevangen gedurende de maanden Februarij en Maart. Of hierbij twee wijfjes behooren, die den 30sten Maart bij Ubaque zijn gevonden, zou ik betwijfelen, ondanks de overeenkomende kleur en ook eenigermate dezelfde teekening; want vooreerst is de vliegplaats niet dezelfde, dan zijn de vleugels veel smaller en spitsler en eindelijk zijn niet ader 2 en 3 maar 5 en 4 der achtervleugels gesteeld, even als 6 en 7.

Ik zal eerst de mannetjes beschrijven en dan de beide wijfjes.

Grondkleur vuil groenachtig grijswit, als bij *Acidalia degeneraria* Hbn. Gezigt zwart. Schedel en sprietschaft beenwit. De vleugels zijn dun, doch gelijkmatig met fijne zwarte schubben bezaaid; het franjeveld, waarop men slechts sporen eener lichtere golflijn vindt, is niet merkbaar donkerder. Van eene eerste dwarslijn en de schaduwlijn ziet men slechts sporen in donkergrijze vlekjes aan den voorvleugelvoorrand; dat der schaduwlijn juist boven eene fijne zwarte middenstip, die ook op de achtervleugels duidelijk is. Een weinig meer geprononceerd is de fijn geslingerde tweede dwarslijn, die aan den voorrand der voorvleugels en aan

den binnenrand van voor- en achtervleugels tot een zwart vlekje is verdikt. Randstippen zwart, doch niet overal en bij alle exemplaren duidelijk. Onderzijde als boven, met grootere zwarte randstippen en sterk zwartgrijs bestoven voorvleugels.

De beide vermelde wijfjes hebben 14 mm. vlugt, smaller en spitsler vleugels, digter zwart bestoven grond, vooral op de wortelhelft van het franjeveld en duidelijker lijnen, die echter aan oorsprong en eind niet verdikt zijn.

Q.

53 **Convictorata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 6.

*Grisescenti-alba punctis discoïdalibus et marginalibus nigris,
lineis transversalibus denticulatis.*

Drie gave exemplaren, twee mannetjes van 18 en 19,5, een wijfje van 19 mm.

Eene zeer gewone *Acidalia* met ongesteelde ader 6 en 7 der achtervleugels, korte, ongespoorde en ongepluimde mannelijke en tweeparig gespoorde vrouwelijke achterpooten.

Ook in kleur en teekening gelijkt deze vlinder op onze gewoonste *Acidalien*, *Virgularia* Hübn. en *Mutata* Tr. Zij komt in grootte met de eerste, doch in teekening met de tweede zoozeer overeen dat zij wel als eene kleinere editie kan beschouwd worden, met fijne, getande schaduw- of middenlijn.

Voorvleugels vrij spits; achtervleugels afgerond. Gezigt zwart; grondkleur van kop, lijf en vleugels grijswit, fijn zwart bestoven, het meest bij het wijfje, waar ook het bij allen flauw grijs gewolkte franjeveld het donkerste is. Eerste dwarslijn zeer fijn en flauw; tweede of schaduwlijn fijn getand, op de voorvleugels achter, op de achtervleugels met een boogje voor de zwarte middenpunten heengaande. Derde lijn (tweede dwarslijn) het duidelijkst, fijn getand. Geene lijn aan begin of eind dikker. Goldijn in de blaauwgrijze kleur van het franjeveld uitgespaard. Franjelijijn met zwarte streepjes, die tot ineenvloeiing neigen. Aan de

onderzijde de vleugels grijswit, slechts met fijne midden- en randpunten; de voorrand der voorvleugels aan den wortel zwartgrijs. Lijf en pooten beenwit; de voorpooten zwart bestoven.

De exemplaren zijn op 27 en 30 Maart bij Ubaque gevangen.

T.

54 **Collustrata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 7.

Eburnea lineis dentatis brunneis, sine punctis discoïdalibus; costa supra flavescens, subtus latior fusca; venis 3^a et 4^a alarum posticarum petiolatis. Maris pedibus posterioribus sursum recurvatis.

Twee mannetjes, waarvan een gaaf, van 17 mm.

Eene vrij karakteristieke soort en eigenlijk geene zuivere *Acidalia*, daar ader 3 en 4 der achtervleugels gesteeld zijn. De misvormde achterpooten, fijn bewimperde sprieten en de ongedeelde aanhangcel verwijderen haar evenwel nog verder van *Zonosoma*, zoo dat ten minste voorloopig de beste plaats bij *Acidalia* is.

Gezigt zwart. Vleugelvorm wat afwijkend en in dit opzigt nog iets meer naar *Eupithecia* overhellend dan bij *Acidalia elongaria* en *Pecharia*; de achterrand der achtervleugels is flauw spits gegolfd, op ader 5 zichtbaar uitgesneden. Grondkleur satijnachtig beenwit; beschubbing fijn. Het lijf en de voorrand der voorvleugels zijn iets geelachtig, de laatste aan den wortel bovendien paarswit. Drie fijne bruine dwarslijnen der voorvleugels ontstaan uit dikkere bruine voorrandsstippen; de eerste is slechts door drie in een boogje staande stippen aangeduid, de tweede en derde zijn onafgebroken, fijn getand, steil; eene zeer fijne golflijn loopt tot de helft in dezelfde rigting als de gemelde lijnen en stuit dus op ader 4 op den achterrand, waarmede zij verder parallel is. Geene middenstippen. Achtervleugels met 4 bijna evenwijdige, fijn getande bruine dwarslijnen, die het beloop van den achterrand volgen. Franjelijn tegen de

vleugelpunten met drie bruine stippen, verder ongeteekend. Franje iets geelachtig. Onderzijde ongeteekend, zonder midden- of randpunten, de voorrand der voorvleugels donkerder geel en bovendien tot drie vijfden breed grijsbruin.

Ader 6 en 7 der voorvleugels zijn gesteeld; de achterpooten dun, ongespoord, glad beschud, sabelvormig naar omhoog gebogen.

Beide voorwerpen zijn den 2^{den} April 1871 bij Cucqueta gevangen.

U.

55 **Leuculata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 8.

Nivea unicolor, costa antennisque nigris, capite, palpis et prothorace flavis.

Twee mannetjes waarvan een zeer gaaf; 29—30 mm.

Deze soort bootst *Leucula ablinearia* Gn. na, heeft dezelfde sneeuw witte grondkleur der ongeteekende bovenzijde, gelen kop, palpen, voorheupen en voorrug, zwarte, vrij sterk bewimperde sprieten en eenen fijn zwarten, naar de punt (en ook aan de onderzijde) iets breederen voorrand der voorvleugels. Geene midden- of randpunten. Achterpooten wit met gepluimde, platte scheenen zonder sporen, en met korte tarsen. Middenpooten, voorscheenen en voortarsen geelwit. Ader 6 en 7 der achtervleugels zijn ongesteeld.

De exemplaren zijn met N° 63 gemerkt.

56 **Perlimbata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 9.

Cinerascenti-alba, lineis punctisque grisescenti-brunneis, margine exteriori fusco, fimbriis rufo-violaceis.

Drie gave exemplaren; een mannetje en twee wijfjes van 24, 26 en 27 mm.

Weder eene zeer kenbare soort, die door den scherp donkeren rand, welke over den halskraag langs de buitenzijde der grijsachtig witte vleugels loopt, zeer in het oog valt. Deze rand is langs den voorrand der voorvleugels donkerbruin, de franjelijn is zeer donker paars, bijna zwart en

deze kleur iets over den vleugel en de overigens wat bleeker paarsbruine franje gevloeid. Gezicht en sprieten zwart; deze bij het mannetje gekerfd en vrij lang bewimperd. Schedel grijswit. De vleugels zijn verder met enkele zwarte schubben bezaaid en hebben de gewone, flauw geslingerde dwarslijnen, doch slechts bleek grijsbruin gekleurd en daardoor vrij onduidelijk. Zij beginnen aan den voorvleugelvoorrand donkerder en de eerste en tweede dwarslijn (dus niet de midden- of schaduwlijn) zijn door zwarte stippen op al de aderen duidelijk gemaakt; de tweede bovendien in cel 4 der voorvleugels door een zwartgrijs halfmaantje; daarachter staat in het franjeveld een donkergrijs vlekje op de overigens bleek grijsbruine afzetting der flauwe golflijn. Middenpunten fijn zwart en onduidelijk. Onderzijde bijna ongeteekend; slechts de voorvleugels vertoonen sporen der tweede dwarslijn en eenige paarsgrijze bestuiving tegen den voorrand der wortelhelft; de donkere rand ongeveer als boven.

Ader 6 en 7 der achtervleugels ongesteeld, het vijfje met 4 achtersporen, de platte achterscheenen van het mannetje zonder sporen en de achtertarsen kort.

Twee der exemplaren zijn met N° 20 gemerkt, het derde in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

57 **Subnictata** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 10.

*Grisescenti-lutea, vittis fusciscentibus, alarum anticarum
linea transversali secunda nigra in cellulis 1^b et 4^a
latiore. Punctis discoïdalibus et marginalibus nigris.*

Zes meest gave exemplaren van 20—23 mm.

Na verwant aan *Acidalia nictata* Guenée, doch nog vuiler geelachtig grijswit gekleurd en alleen de tweede dwarslijn der voorvleugels in cel 1^b en 4 dikker en zwart. Sprieten grijsgeel, bij het mannetje kort bewimperd, draadvormig. Gezicht zwart met eene geelwitte stip boven den mond. Bovenzijde met fijne zwarte schubben en bruingrijze lijnen; de eerste dwarslijn flauw gebogen, eerst onder den voorrand der middencel duidelijk. Evenzoo loopt de vrij dikke,

flaauw geslingerde middenschaduw niet tot den voorrand door, gaat op de voorvleugels met eene flaauwe bogt achter, op de achtervleugels geheel ongebogen voor het koolzwarte middenpunt heen. Tweede dwarslijn op de achtervleugels een weinig meer gebogen dan de middenschaduw en ook daar in cel 1 en 4 wat donkerder doch niet geheel zwart. Het franjeveld is grijsbruin gewolkt met eene vrij duidelijke lichte golflijn. Randstippen fijn zwart. Onderzijde grijswit, met zwartgrijs bestoven voorvleugels en dezelfde teekening als boven, doch niet volledig.

Ader 6 en 7 der achtervleugels zijn ongesteeld; de achterpooten van het wijfje hebben vier sporen, die van het mannetje zijn ongespoord, doch met vrij lange tarsen.

Vier der exemplaren zijn met N° 20 gemerkt, een den 2^{den} April 1871 bij Cucqueta, het zesde in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

FAMILIA XII. MICRONIDAE GUENÉE.

Gen. FALCINODES Gn.

58 **Gonodontaria** m. — nov. sp. Pl. 4, f. 11.

Dilute violaceo-grisea, apice alarum anticarum valde recurvato, illis linea discoïdali abbreviata undulata argentea; alis posticis dentatis in angulo anali, lineola denticulata fusconigra ad marginem posteriorem.

Een gaaf mannetje van 32 mm.

Het genus *Falcinodes* is, door de vleugeladeren en door de gelijkvormigheid der voorvleugels bij deze nieuwe soort en Guenéé's *Corvinaria*, nog het best geschikt tot opname van den nu te beschrijven vlinder. Hij behoort tot geene van Herrich-Schäffer's genera en kan, doch zeer gedwongen, nog het best tot de verwantschap van *Therapis* en *Plagodes* Herr. Sch. worden gebracht.

Palpen regt uitstekend, spits, een weinig langer dan de kop. Gezigt met een kort, spits, lichtbruin kuifje. Sprieten

ter lengte van twee derden der voorvleugels, gebaard, met gekerfd puntderde. Thorax vrij dik met lange fijne haren bekleed. Voorvleugels met verlengde, sterk omgebogen punt even als bij *Platypteryx Sicula* gevormd; evenzoo in het midden van den achterrand met twee stompe punten. De kleine, aan den voorrandshoek bijzonder afgeronde achtervleugels hebben aan den staarhoek drie stompe tandjes. De kleur der bovenzijde is een fraai licht paarsgrijs, op het lijf en aan den voorvleugelwortel iets bleeker, nog meer op de wortelhelft der achtervleugels en daar niet meer dan witgrijs. De voorvleugels hebben geene andere teekening dan eene fijne zwarte stip op de middenader en eene rondgegolfdde lichte lijn, die aan den voorrand gebroken begint, doch eerst bij ader 5 duidelijker wordt en van daar af zilverwit is, wortelwaarts bleek leemgeel beschaduwd. De lichtere wortelhelft der achtervleugels wordt van ader 4 tot den binnenrand door eene spits gegolfdde donkerbruine lijn afgescheiden van de franjehelft, die aan den binnenrandshoek bijna paars is, daar een paar bruine stippen en overigens eenige bruine schrapjes heeft. De zeer korte franje donkerbruin, op de voorvleugels geheel, op de achtervleugels alleen aan punt en staarhoek. Onderzijde der voorvleugels paars, op de wortelhelft oranjegeel bestoven en met fijne witte ongegolfdde lijn; de achtervleugels tot twee derden bleek geel, het overige licht oranjebruin met paarse vlek aan den staarhoek. Middenstippen duidelijk.

Aderstelsel afwijkend; ader 8 der achtervleugels geheel vrij, voorbij den wortel gebogen en daar den mede gebogen voorrand der korte middencel naderende, 7 uit het midden van den voorrand, 6 uit de punt, 5 niet te zien, 4 uit den binnenrandshoek der middencel, 2 en 3 uit haren binnenrand. In de voorvleugels 2—4 als in de achtervleugels, 5 uit het midden der dwarsader, 6—10 gesteeld, 11 uit de middencel; 10—12 verbonden door langsadertjes.

Vlengelhaakje en zuiger duidelijk; pooten glad beschud, de achterscheenen vrij dik, met vier sporen.

Het exemplaar is den 21sten Januarij bij Jondo aan de Rio Magdalena gevangen.

59 **Suggillaria** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 1.

Ochracea subinfuscata, alis anterioribus in apice vix curvatis, linea transversali abbreviata undulata argentea, posterioribus tali linea non abbreviata ante dimidium exterius violaceum.

Een gaaf mannetje van 28 mm.

Mede op eene *Platypteryx* (*Binaria* Hfn.) gelijkende en dus met flauwer omgebogen voorvleugelpunt dan bij *Gonodontaria*; de achterrاند der voorvleugels is rond gebogen, die der achtervleugels aan den binnenrandshoek zonder tanden. Ader 6 der voorvleugels komt uit de spits der middencel en 3 en 4 der achtervleugels uit één punt, maar overigens is het aderstelsel geheel als bij de voorgaande soort. Sprieten, palpen en pooten zijn mede eveneens gebouwd; uit een der verdikte achterscheenen komen eenige haren te voorschijn, zij zullen dus waarschijnlijk eene pluim insluiten zoo als wel in den regel bij Geometriden met verdikte achterscheenen het geval is; meestal is echter na den dood die pluim zoo zorgvuldig in den poot verborgen dat men haar naauwelijks vermoeden zou.

Grondkleur grijsachtig okergeel, fijn bruin besprenkeld. Voorvleugels met eene gebogene, flauwe, vervloeide eerste dwarslijn op een derde, eene zwarte dwarsaderstip digt daarbij en dan, even als bij de voorgaande soort, doch iets meer naar achteren, met eene onvolledige, naar boven verflauwende, gegolfde witte dwarslijn van ader 5 tot den binnenrand. Wortelwaarts is deze lijn bruingeel beschaduwde, franjewaarts zeer bleek paars. Achtervleugels met eene donkere stip op de dwarsader, en eene zeer flauwe omgebogen, iets gegolfde witte lijn even voorbij de helft. Zij is wortelwaarts olijfbruin afgezet en achter haar wordt de vleugel vuil paars, vooral tegen den binnenrandshoek.

Franje licht olijfbruin en deze kleur iets over den vleugel vervloeid. Onderzijde warm okergeel getint, de voorvleugels met eene ongebogen donkerbruine lijn op twee derden, de achterrand der achtervleugels oranjebruin met paars bij den staarhoek.

Den 25sten Januarij 1871 bij Conejo aan de Rio Magdalena.

Gen. EROSIA Guenée.

Zeer goed genus, dat ook in de europesehe fauna door eene soort is vertegenwoordigd (*Exornata* Gn.). Bij Herrich-Schäffer kan ik het niet vinden; hij schijnt *Exornata* bij zijne bewerking der Geometriden in het VIe deel der Syst. Bearbeitung vergeten te hebben.

Bij de soorten, die ik ontving, is ader 8 der achtervleugels geheel vrij, verwijderd zich dadelijk van de middencel en loopt dan horizontaal; 5 is bijna even zoo dik als de andere aderen. De vlinders hebben verder geene aanhangel in de voorvleugels en onderscheiden zich aldaar bijzonder door den toestand van ader 6—11. Door eene sterke ontwikkeling van den aan den voorrand rondgebogen vleugel is het aderstelsel namelijk geheel anders dan doorgaans bij de spanners plaats vindt, de middencel evenals bij de Tortricinen ongewoon ver van den voorrand verwijderd; 6 en 7 komen lang gesteeld uit hare spits, de nog langere steel van 8 en 9, benevens 10 en 11, digt opeengedrongen en ver van 6 en 7 uit het midden van den voorrand der cel; de laatste twee zijn mede ongewoon lang en geheel vrij van 12. De achterrand der achtervleugels is min of meer uitgesneden en getand; de palpen de helft langer dan de kop, dun, met lang, duidelijk eindlid, regt uitstekend, glad beschubd; de zuiger is lang, de pooten glad beschubd, de verdikte achterscheenen viersporig.

Drie soorten zijn door Baron von Nolcken verzameld, twee zijn na verwant aan *Exornata*, de derde hoewel naar Guenée's kenmerken mede eene *Erosia*, wijkt vrij sterk af. Ik houd alle drie voor onbeschreven.

60 **Ochodontaria** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 2.

Cervina, alarum anticarum disco fuscogriseo et lunula nigrofusca in margine posteriori, alarum posticarum rotundatarum in vena 5^a subincisarum margine anali ornato pilis flavis; antennis dentatis.

Een zeer gaaf mannetje van 24 mm.

Door den vleugelvorm iets aan *Ochodontia adustaria* F. d. W. herinnerend. Sprieten met stompe, dikke, dicht opeen staande kamtanden, weinig langer dan één derde der voorvleugels. Gezigt en palpen zwart. Schedel en lijf donkergrijs. Voorvleugels met omgebogen, kort gepunte spits en daaronder uitgesneden later vrij vlakken achterrandsrand; de binnenrand regt. Wortelderde roodachtig grijs; het middenveld, gevormd door eene sterkgebogen eerste dwarslijn vóór de helft en eene in het midden met een' stompen tand uitspringende vrij regtstandige tweede dwarslijn op twee derden — beide lijnen iets bleeker dan de grond — is zwartgrijs, in de middencel met roodbruin gemengd. Het nu volgende derde veld is vuil roodachtig wit, tegen de uitsnijding voor den achterrandsrand met eene groote roodbruine halve maan. Franjelijn grijs, in de uitsnijding zwart, franje bruingrijs. Enkele zwarte stippen ziet men overal.

Achternvleugels op ader 5 vlak uitgesneden, de achterrandsrand op ader 4 en 6 iets puntig, overigens rond gebogen. Zij zijn ongeveer als de voorvleugels gekleurd en geteekend doch het middenveld breeder, het derde veld paarsachtig roodbruin, aan den staarhoek lichtgrijs. Op de franjelijn enkele donkerbruine stippen. Onderzijde ongeteekend, zwartgrijs, de franjehelft roodgrijs.

Ader 3 en 4 der achternvleugels uit één punt, 6 en 7 gesteeld. In de voorvleugels ader 3 en 4 ver gescheiden, 5 uit de spits der middencel. Binnenrand der achternvleugels met eene pluim van grove gele haren.

Den 2^{den} April bij Cucqueta gevangen.

61 **Nigrocapitata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 3.

Dilute cervina fusco adpersa, antennis setaceis, capite et costae tertia parte nigris; alae anteriores duabus lineolis obliquis e costa oriundis, punctis quatuor sub apice et macula in margine posteriori brunneis; posteriores bis dentatae, emarginatae in vena 5^a, linea curvata semel dentata dilatata versus marginem analem.

Twee mannetjes en een wijfje, allen gaaf. 18—20 mm.

Zeer na verwant aan *Incolorata* Guenée en misschien wel dezelfde, doch de grondkleur kan men niet wel wit noemen, zij is grauwgeel, verder is de achterrand der achtervleugels duidelijk uitgesneden, de geheele kop en ook de halskraag zwart, slechts het eerste derde van den voorrand der voorvleugels zwartgrijs. Ook hebben mijne exemplaren langs de bovenhelft van den achterrand der voorvleugels vier bruine stippen, waarvan Guenée niet spreekt. Overigens past de beschrijving van *Incolorata* geheel. Onderzijde ongeteekend, donker gesprenkeld, gekleurd als boven. Sprieten draadvormig, zwart. Ader 6 en 7 der achtervleugels ongesteeld uit één punt, overigens de nervuur als bij *Ochodontaria*.

Een der exemplaren is met N° 35, de anderen met N° 27 gemerkt.

62 **Pauxillata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 4.

Cinerea, fusco adpersa, antennis setaceis et fronte canis, facie nigra; alae anteriores lineis transversalibus duabus brunneis, in cellula 1^b sese adpropinquantibus et punctis fuscis quatuor sub apice; posteriores parvae, margine et versus angulum analem dentatae, lineola incurvata fuliginosa.

Een gaaf mannetje van 14 mm.

Wel de kleinste der beschrevene soorten en door de zeer kleine achtervleugels opmerkelijk. Deze zijn afgerond, aan den achterrand niet uitgesneden, onregelmatig getand, aan den staarthoek in een puntje verlengd. Voorvleugels

naar achteren zeer verbreed, met effenen achterrand en hol gebogen binnenrand. Aangezigt zwart. Schedel en sprieten witgrijs, even als de grond der geheele fijn bruin gesprenkde bovenzijde. Voorvleugels op den voorrand met eene bruine stip, in het midden met een dus gekleurd schuin, op den binnenrand met een regt streepje, als overblijfsels eener afgebroken eerste dwarslijn. Tweede dwarslijn allcen door de aderen fijn licht afgebroken, met eene groote bogt, in cel 1^b de eerste zeer naderende, dan divergeerend. Het middenveld onder en boven met eene donkergrijze vlek; boven den binnenrandshoek eene dergelijke. Franjelij n bij de punt met vier scherpe bruine stippen. Achtervleugels slechts met eene fijne, roestbruine booglijn. Franje ongeveer als de vleugel. Onderzijde geheel ongeteekend witgrijs. Ader 3 en 4 der achtervleugels uit één punt, 6 en 7 zeer kort gesteed; 2—4 der voorvleugels even ver van elkander, 5 onder de spits der middeneel.

Het voorwerp is den 2^{den} Januarij bij Barranquilla gevangen.

FAMILIA XIII. CABERIDAE GUENÉE.

Gen. CORYCIA Duponchel.

(Bapta Steph. Led. H. S.)

63 *Micantaria* m. — nov. sp. Pl. 5, f. 5.

Margaritacea, dilute coeruleo adspersa, costa gracili brunneo-ochracea; alae anteriores duabus lineis transversalibus griseis, posteriores una; venis 7—11 anteriorum petiolatis.

Twee mannetjes waarvan een zeer gaaf; 25—26 mm.

Onderscheidt zich van de zes door Guenée opgenoemde soorten door den fijn lichtbruin gekleurden voorrand der voorvleugels en ten opzichte der nervuur van *Punctata* F.

(*Temerata* W. V.) en *Binaculata* F. (*Taminata* W. V.) door dat ader 7—11 der voorvleugels gesteeld zijn in plaats van 7—10¹.

Palpen, aangezigt en sprieten lichtbruin, even als de voorrand der voorvleugels. Grondkleur van onder- en bovenzijde een paarlemoerachtig glanzig blaauwachtig wit, dat boven met fijne blaauwgrijze schubben is bestrooid. Door opeenhooping vormen zij op de voorvleugels twee steile, parallele lijnen, ongeveer op een derde en twee derden, waarvan de eerste eerst bij den binnenrand der middencel, de tweede, bovenaan iets gebogene, eerst onder ader 6 duidelijk wordt. Deze laatste lijn zet zich op de achtervleugels voort en is daar in cel 3 gebogen. Middenpunten der voorvleugels duidelijk, die der achtervleugels zeer fijn. Franjelijijn met zwarte stippen die zich naar onderen tot fijne streepjes verlengen. Franje als de vleugel met donkere deelingslijn en spits. Aan de onderzijde geene bestuiving, dwarslijnen of middenstippen der achtervleugels doch verder als boven. Pooten bruin bestoven.

Het gave exemplaar is den 26sten Februarij, het andere den 19^{den} Maart bij Bogota gevangen.

64 **Circumvallaria** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 6.

Alba nitida, linea transversali curvata post alarum medium grisea, fronte, collo et costa flavescens.

Twee mannetjes waarvan een gaaf; 25—26 mm.

Eene zuivere *Corycia* (*Bapta*) als *Punctata*, met gesteelde ader 7—10 der voorvleugels.

De grondkleur is bijna eveneens als bij *Micantaria*, doch zonder den blaauwen schijn en is ook niet donker gesprenkeld. Men ziet geene andere teekening dan eene fijne donker-grijze lijn, die van het midden van ader 7 der voorvleugels af bijna parallel met den achterrandsrand loopt en in cel 1^c der achtervleugels eindigt. Gezigt en sprieten bruingeel, schedel en halskraag geelwit. Franjelijijn zeer fijn donker-grijs.

1 *Pictaria* Curt. is geene *Bapta*.

Franje wit, ongeteekend. Onderzijde ongeteekend; het lijf, de pooten en de voorrand der voorvleugels geelachtig.

De exemplaren hebben geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA XIV. MACARIDAE GUENÉE.

Gen. MACARIA Curtis.

65 **Rigidata** Guenée.

Een wijfje, zonder aanduiding van vangplaats.

66 **Divergentata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 7.

Osseicolor, fusco punctata, lineis duabus divergentibus fuscis; alis anterioribus submarginatis, posterioribus rotundatis, subelongatis versus angulum analem.

Twee gave mannetjes van 26—27 mm.

Bij *Madopata* Guenée en van denzelfden vleugelvorm, doch door de uiteenwijkende, fijne scherpe bruine dwarslijnen verschillende.

Aangezigt bruingrijs. Beenwitte bovenzijde, sterk en bijzonder gelijkmatig met donkerbruine schubben bestrooid en met fijn bruin aderbeloop. Voorvleugels met een in de middencel en cel 1^b gebogen lijntje bij den wortel en twee tegen den binnenrand uiteenwijkende, waarvan de eerste, dikkere, geheel ongebogen, de tweede onder ader 3 gevorkt is; de wortelwaartsche tak is iets geslingerd, de tweede loopt juist in den binnenrandshoek uit. Cel 3 met een bruin vlekje. Achtervleugels met twee, zich bij die der voorvleugels aansluitende lijnen, de tweede iets geslingerd. Franjelijng scherp bruin. Onder is op voor- en achtervleugels de tweede lijng gevorkt, ontbreekt het wortellijngtje en heeft de dwarsader der voorvleugels een bruin streepje.

Geene aanduiding van vangplaats.

67 **Adrasata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 8.

Alis anterioribus margine posteriore recto, posterioribus angulatis: ferruginanti-cinerea, lineis transversalibus parallelis brunneis, post illarum tertiam fascia lata griseo-fusca, in anterioribus binis maculis obscuris notata.

Een gaaf mannetje van 21 mm.

Naast *Abydata* Guenée en van denzelfden vleugelvorm, dus ook verwant aan *Infusata* en *Diffusata*. Van *Abydata* verschilt zij naar de beschrijving: 1° door de mindere grootte (30 mm. en 21) 2° door de grondkleur; hier vuil grijsgeel als sommige exemplaren van *Acidalia aversata*, daar beenwit, 3° door den band achter de derde lijn der voorvleugels, die aan den voorrand geene twee zwarte stippen heeft, maar eene bruine vlek en buitendien eene zwartgrijze aan den binnenrandshoek. Overigens is er veel overeenkomst.

Palpen, kop en onderhelft van den halskraag bleekbruin, de bovenhelft zwartgrijs. Vleugelgrond met fijne flaauwe dwarsschrapjes; eerste dwarslijn op de ondervoorrandsader, tweede (over een flaauw middenpunt heengaande) op de binnenrandsader, derde aldaar en op ader 6 flaauw gebroken. Op de achtervleugels de dwarslijn en het middenpunt als bij *Abydata*. Grijs band tegen den achterrand dunner wordende, vooral aan de voorvleugelpunt. Franjelijijn op de voorvleugels in alle cellen met zwarte stippen, op de achtervleugels slechts met enkele flaauwe, grijsbruine. Franje iets donkerder dan de vleugelgrond. Kleur van het achterlijf tegen de punt okergeel wordende. Onderzijde meer geel, de grijze band donkerder en tegen de getande (ook op de achtervleugels duidelijke), dubbele laatste dwarslijn zamengetrokken; middenpunten duidelijk, franjelijijn als boven. Achterpooten als bij *Abydata*.

Het exemplaar is den 20sten December 1871 bij Kingston op Jamaica gevangen.

FAMILIA XV. FIDONIDAE GUENÉE.

Gen. CYCLOMIA Guenée.

68 **Endotrichiata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 9.

Alis anticis fuscis, fascia basali grisescente, apice ferruginoso sejuncto a disco linea obliqua denticulata nivea, posterioribus rubido-canis, linea incurvata alba.

Een vrij gaaf wijfje van 20 mm.

Deze vlinder, die door kleur en vleugelvorm aan het Pyralidengenus *Endotrichia* herinnert, behoort duidelijk tot het genus *Cyclomia* van Guenée. Herrich-Schäffer heeft dit genus niet; het is het naast verwant aan *Sarracena* H. S. waarvan het zich op het eerste gezigt door de afgeronde achtervleugels onderscheidt. *Cyclomia* behoort dus tot de Phytometrina met gedeelde aanhangsel.

Van de drie door Guenée beschreven soorten onderscheidt *Endotrichiata* zich dadelijk door de *paarsgrijze* (bij de anderen *gele*) achtervleugels met *witte* booglijn, verder hebben de voorvleugels geen middenring.

Zuiger duidelijk. Palpen snuitvormig vooruitstekende, bijna twee en een half maal zoo lang als de kop; zij hebben op zijde een donkerbruin lijntje en zijn overigens als kop en thorax helder oranjebruin. Sprieten draadvormig. Vleugels langwerpig; de voorvleugels met uitstekende, iets omgebogen punt; de achtervleugels afgerond. De tekening rigt zich naar den type der Larentiën en vertoont een door een lichten band gescheiden donker wortel- en middenveld; het laatsste weder tegen het franjeveld begrensd door eene lichte lijn. Wortel- en middenveld chocolaadbruin, eerste lichte band grijs, aan voor- en binnenrand met vier witte vlekjes afgezet. Van den voorrandswortel loopt in cel 12 eene oranjebruine lijn horizontaal tot aan het witte vlekje dat den grijzen band tegen het middenveld begrenst en gaat dan, hare rigting veranderende, langs het midden-

veld naar beneden, waar zij even boven het witte vlekje aan den binnenrand eindigt. Enkele oranjebruine schubben zijn ook aan het begin van het middenveld langs den voorrand te zien. Dit heeft verder eene flauwe, donkerder middenvlek en is franjewaarts begrensd door eene dikke eerst helderwitte en dan bruine lijn, die zeer schuin, iets gegolfd, van drie vierden van den voorrand in de rigting van de helft des achterrands loopt, doch dien niet geheel bereikt. De hierdoor afgesneden vlegelpunt is licht oranjebruin. De onderhelft van het franjeveld (hier zijn de schubben iets afgewischt) is chocolaadbruin en alleen in cel 1^a en nog een weinig in 1^b van het middenveld gescheiden door een helderwit en oranjebruin lijntje. Van de franje zijn slechts overblijfsels te zien en deze gekleurd als de vlegels. Onder is de teekening als boven doch de achtervleugels en voorvlegelpunt bleek chocolaadbruin, het overige donkergrijs. Op voor- en achtervleugels is de dwarsader regt, 5 ontspringt uit haar midden, 3 en 4 zijn gescheiden, 6 en 7 der achtervleugels gesteeld. Voorvleugels met eene gedeelde aanhangcel, 6 en de steel van 7—9 uit hare spits, 10 uit haren voorrand, 11 uit de middencel, 12 vrij. Achterlijf zeer spits, grijsbruin, met langen, uitstekenden eijerlegger. Pooten gewoon gevormd en gespoord, glad beschud.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

FAMILIA XVII. ZERENIDAE *GUENÉE*.

Genus *PANTHERODES* Hübn.

69 *Colubraria* Guenée.

Zeer vele exemplaren (allen mannetjes) zonder aanduiding van vangplaats en die dus waarschijnlijk in de omstreken van Bogota zijn gevangen. Zij behooren allen tot den type

van Guenée en varieëren naauwelijks. *Pantherodes* kan naauwelijks van *Abraxas* Leach (*Zerene* Treits. Led.) worden gescheiden. Ik vind alleen verschil in de sprieten, die uiterst kort behaard zijn en in de voorvleugeladeren. *Pantherodes* heeft er 12; 7—10 zijn gesteeld, 12 doorsnijdt ader 11. Ook zijn de achterpooten dikker en hun scheen sluit eene pluim van gele haren in.

Of *Colubraria* Guenée wel specifiek van *Pardalaria* Hübn. verschilt, zou ik betwijfelen; het geheele onderscheid komt daarop neder, dat bij de eerste de grond der voorvleugels olijfgroen is en bij de tweede goudgeel; de vleugelvorm en teekening zijn geheel dezelfde en de door Guenée afgebeelde varieteit van *Pardalaria* duidt op eenen overgang.

FAMILIA XX. LARENTIDAE GUENÉE.

Genus EUPITHECIA Curtis.

Zeven soorten van dit genus zijn door den heer von Nolcken in de omstreken van Bogota verzameld; drie daarvan hebben eene gedeelde, vier eene ongedeelde aanhangcel; de eersten gaan dus over op *Larentia* (*Cidaria* m.) doch de vleugels en hunne teekening zijn zeer geprononceerd naar den type der *Eupitheciën* gevormd.

Slechts drie der (allen onbeschrevene) soorten zijn voor bekendmaking vatbaar.

70 **Rubigata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 10.

*Alis elongatis canis, fusco undulatis, plaga discoïdali
ochracea et post illam linea transversali fusca, dentata
in venis; collo obscuro.*

Drie exemplaren waarvan twee gaaf; 20—22 mm.

Duidelijk in de groep van *Innotata* Hfn. behoorende en zelfs vrij na aan die soort verwant, doch zich duidelijk van haar en van alle overige mij bekende europesche soorten

onderscheidende door de vuil roestbruine kleur, die op de helder lichtgrijze voorvleugels den binnenrandshoek der middencel en de wortelhelft van cel 4 en 5 beslaat. Ook de voor- en binnenrand zijn aan den wortel zoo gekleurd. Dwarsader der voorvleugels met eene dikke zwarte stip, die der achtervleugels met eene kleine. Aan den voorrand der voorvleugels ziet men tot tweederden het schuine begin van zeven donkere lijnen, die ongeveer parallel en op de onder-voorrandader gebroken zijn; daaronder worden de eerste zes zeer flauw, verdeelen zich in twee groepen van drie en loopen ongeveer parallel met den achterrand, geslingerd naar den binnenrand; op de aderen en in cel 1^a zijn zij iets duidelijker. De zevende lijn is echter over haar geheel beloop duidelijk, donkergrijs en heeft wortelwaarts kleine zwarte tandjes op de aderen. Achter haar ver- toont zich eene streep, die iets lichter dan de vleugelgrond is en door twee op de aderen gegolfde en verdikte donkere lijnen gedeeld en begrensd wordt. Het begin dezer streep staat meer vertikaal dan dat der laatste van de zeven eerste donkere lijnen, zoo dat het bij ader 7 daarop stuit; verder loopt de lichte streep juist langs de vermelde lijn. Franjeveld iets donkerder grijs, vooral aan de vleugelpunt, in cel 3 en 6 iets lichter, verder met eene fijne witte golflijn, die aan haar begin getand, verder slechts gegolfd en wortelwaarts bruin-achtig beschaduwd is. Franjelijng zwart, op de aderen fijn licht afgebroken en de lichtgrijze franje daar met zwarte vlekjes.

Achtervleugels iets donkerder en vuiler grijs, bijna onge- teekend; aan den binnenrand met zwarte en bruingrijze sporen van lijnen.

Palpen tweemaal langer dan de kop, op zijde zwart- grijs, boven meer lichtgrijs; kop bijna wit; halskraag zwartgrijs, ook de wortel der overigens bijna witte schou- derdeksels. Middengedeelte van den rug des grijzen achterlijfs roestkleurig getint.

Onderzijde donkergrijs, de achtervleugels met sporen van donkere booglijnen, de middenvlekken en franje als boven.

Aanhangsel der voorvleugels gedeeld. Achterscheenen met vier sporen.

De gave exemplaren zijn den 19^{den} en 23sten Maart bij Bogota gevangen, het derde met N° 41 geteekend.

71 **Indefinata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 11.

Alis valde elongatis, pulveroso canis, anterioribus fascia medio dilatata dilutiore, limbo posteriori obscuriori venis albescentibus linea undulata minus distincta.

Twee gave exemplaren van 22 mm.

Mede uit de *Innotata*-groep, nog langvleugeliger dan de voorgaande soort en zich onderscheidende door de flauwe, iets vervloeiende teekening. De lichte band is tusschen ader 2 en 6 de helft breder dan aan voor- en binnenrand en heeft op ader 6 een naar de vleugelpunt gerigten tand. Opmerkelijk zijn ook de lichte aderen van het donkergrijze franjeveld en de flauwe, vlekkege nauwelijks lichtere golflijn.

Grondkleur der vleugels stofgrijs, achter den lichten band donkergrijs en ook boven de ondervoorrandsader door het aldaar vlekkeg verbreede begin der dwarslijnen, die ten getale van 5 of 6 zijn en onder den voorrand der middencel zeer flauw worden, zonder merkbare verdikking op de aderen of in cel 1^a; zij loopen overigens zeer schuins, parallel met den achterrandsrand. Voor- en binnenrand der middencel afgebroken zwartgrijs. Zevende donkere lijn iets duidelijker doch eerst aan ader 6, wortelwaarts met kleine tandjes op de aderen. Geene middenvlek. De donker gedeelde lichte band franjewaarts door eene zeer duidelijke, getande donkere lijn begrensd, die op ader 2, bijna in den binnenrandshoek, merkbaar verdikt is. Golflijn digter bij den lichten band dan bij den achterrandsrand, vrij breed.

Achternvleugels lichter grijs, het achterrandsderde bandvormig donkerder met flauwe golflijn; fijne stippen op ader 2—4 zijn zwartgrijs. Franjelijne in de cellen donkergrijs; franje lichtgrijs, op de aderen lichter gedeeld. Onder-

zijde met dikke zwarte middenpunten en donkergrijzen buitenrand. Aanhangcel ongedeeld. Pooten gewoon gespoord. Achterlijf onder grijswit, boven donkergrijs, in het midden, vooral tegen de punt bijna zwartgrijs. Palpen, kop en balskraag lichtgrijs; de rug van den thorax zwartgrijs.

De exemplaren zijn den 23sten Februarij en 19^{en} Maart bij Bogota gevangen.

72 **Vermiculata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 1.

Alis elongatis coerulescenti-cinereis, lineolis numerosis nigris, puncto discoïdali majore, linea undulata nulla.

Een zeer gaaf mannetje van 20 mm.

Onder de 75 europesche soorten, die ik van het genus *Eupithecia* bezit is geene regte verwante van deze nieuwe species te vinden. In kleur gelijkt zij *Constrictata* Gn. het best, in vleugelvorm *Pimpinellata* Hübn., er is echter nog velerlei belangrijk verschil op te merken.

Palpen niet ten volle tweemaal zoo lang als de kop, op zijde zwartgrijs; boven, als gezigt en schedel,lijf en vleugels, fraai blaauwgrijs, in de tint van *Scriptaria* H. S. doch helderder en frisser. Teekening fijn, doch hier en daar zeer flauw en dus over het geheel niet duidelijk; intusschen is de type der *Eupitheciën* teekening — drie maal drie aan den voorrand parallele dan gebrokene en zich in drie groepen verdeelende, geslingerde, donkere lijnen, een zwart middenpunt en eene golflijn achter het derde drietal lijnen (waartusschen de grond merkbaar lichter is) zeer goed te ontdekken.

Bij deze soort loopten de lijnen iets steiler dan de achterrander voorvleugels; het eerste drietal is boven de middencel en in cel 1^a duidelijk, fijn zwart, daar tusschen door zwarte stippen op de middenader aangeduid. Tweede drietal alleen aan den voorrand duidelijk, verder alleen de meest wortelwaartsche zichtbaar, aan den wortel van ader 2 verdikt. Van het derde drietal dat den lichten band insluit, is de eerste onder den voorrand het scherpst gebroken, doch niet

zoo sterk als bij de beiden boven beschrevene soorten der *Innotata*-groep en dus convergeert het begin der 8^e en 9^e lijn minder sterk met haar. Zij is wortelwaarts op de aderen een weinig zwart getand en in cel 2, 3 en 7 zijn lijnen en lichte streep bijna geheel uitgewischt en afgebroken zoo als meer, doch vooral duidelijk bij *Eup. Abbreviata* voorkomt. Gollijn in het iets donkerder franjeveld hoogst onduidelijk.

Achtereulegels iets bleeker, alleen aan den binnenrand met sporen van lijnen, verder ongeteekend. Franjelijijn op de voorvleugels in de cellen met zwarte streepjes, franje donker gevlekt; op de achtereulegels beiden zeer flauw donker geteekend. Achterlijf blaauwgrijs. Aan de onderzijde de voorvleugels zwartgrijs, aan den voorrand licht gestippeld, de achtereulegels lichter met donkere booglijnen. Franjelijijn geheel donker, franje als boven.

Achterscheenen met 4 sporen. Aanhangsel gedeeld.

De heer von Nolcken ving het exemplaar den 14^{den} Februarij bij Bogota.

Genus RHOPALODES Guenée.

73 **Patrata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 2.

Alis anterioribus albis, nigro, fusco et viridi marmoratis, lunula discali atra, plaga obscuriori in cellulis 4^a et 5^a ante lineam unilulata; tibiis posticis quadrispinosis.

Een mannetje, iets afgevlogen. 38 mm.

De merkwaardige sprietvorm waarop Guenée onze aandacht vestigt, is niet alleen aan *Rhopalodes* eigen doch komt ook bij het oostindische genus *Remodes* voor; daar echter zijn de sprieten niet zoo in het oog loopend knodsvormig als hier.

Palpen regt uitstekend, schraal tweemalen zoo lang als de kop, met naar voren verbreed, buitenwaarts zwart tweede lid, het derde leedje half lichtbruin en zwart. Gezigt oranjebruin,

Sprieten lichtbruin. Thorax met mosgroene schouderdek-sels, naar achteren meer bruingeel, even als het lange dunne achterlijf; dit op den rug van ring 1 met 4 zwarte stippen, op ring 2 met twee, aan de punt met een zwart vlekje.

De naar achteren zeer verbreedde, bijna klaverbladvormige voorvleugels hebben een witten grond en zijn met een groot aantal gegolfde, onder de helft van cel 1^b schuin loopende donkere lijnen digt bedekt. Drie bij den wortel en twee maal drie in het midden zijn duidelijker, zwart, en de grond tuschen haar geelachtig mosgroen, de overige lijnen zijn mosgroen of roestbruin. Zodoende wordt een wortelveld, een breede eerste lichte band, en een in het midden licht en met eene zwarte halve maan geteekend middenveld afgescheiden. Achter het middenveld een roestbruin gedeelde smalle tweede lichte band. Franjeveld voor de golflijn, die uit ronde witte boogjes in alle cellen bestaat, mosgroen, in cel 4 en 5 zwart, daar achter met bruine vlekjes. Franjelijn met dubbele zwarte stippen bij de aderen.

Achternvleugels onder en boven ongeteekend, vuil wit.

Deze achternvleugels zijn zeer merkwaardig gevormd. Veel kleiner dan de voorvleugels en wel de helft smaller, zijn zij onder de middencel bijna tot aan den wortel gespleten, het onderste gedeelte lobbig verbreed en rondom met franje bekleed; tussehen beiden ziet men nog een met gele haren digt bezet, donkerbruin steeltje. Zij vertoonen dus de eigenaardigheden van *Lobophora* ten sterkste ontwikkeld. Verder draagt hunne middencel boven in het midden eene pluim van geelwitte haren en hunne ader 4 op de onderzijde eene dergelijke.

Dat de nervuur mede afwijkt is te denken; zij is evenwel omtrent gelijk aan die der *Lobophora*-mannetjes. Ader 8 is wel vrij, doch loopt digt langs den voorrand der middencel en is daarmee aan het eind door een dwarsadertje verbonden; vervolgens is zij sterk gebogen. Ader 6 en 7 komen ongesteeld uit een punt; 5 uit het midden

der steile dwarsader; 4 is eene voortzetting van den binnenrand der middencel: 2 en 3 niet te onderscheiden.

In de voorvleugels staan 2, 3 en de gebogene ader 4 bijna evenver van elkander, 5 komt uit het midden der dwarsader, 6 uit het midden van den achterrand der gedeelde aanhangcel, 7 en de steel van 8—10 uit hare spits, 11 uit haren voorrand; 12 is geheel vrij.

Pooten lang, dun, glad beschud, geel en wit, zwart gevlekt, de middenscheenen met 2, de achterscheenen met 4 sporen (volgens Guenée bij zijne *Castnata* ♀ de laatsten slechts met één paar).

Het exemplaar is met N° 63 gemerkt.

Genus SCORDYLIA Guenée.

Dit genus is synoniem met *Baptria* Hübn. en Herr.-Sch. *Diplochroa* Herr.-Sch. kan er niet van gescheiden worden en ook Guenée's familie I en III van *Erateina* behooren daarbij, zoo dat het genus tamelijk soortenrijk wordt. Onder de europesche is *Minoa* het naast aan *Baptria* verwante genus en Herr.-Schäffer vereenigt het er zelfs mede in zijn Syst. Verzeichniss der europ. Schmett (zie Syst. Bearb. deel VI). De middencel der voorvleugels is echter bij *Baptria* tusschen ader 5 en 6 niet geheel open, verder is de aanhangcel der voorvleugels ongedeeld en zijn de palpen veel langer.

Zeven soorten, die tot dit genus kunnen worden gebragt, zijn door den heer von Noleken verzameld en daarvan vijf onbeschreven.

I.

(Geel gevlekte vlinders.)

74 *Atalantata* Guenée.

Vier exemplaren, met N° 63 geteekend.

Bij Guenée's beschrijving heb ik nog te voegen, dat de voorvleugels aan den wortel zwartgrijs bestoven zijn en de

voorrand op een derde zulk een vierkant vlekje heeft; ook is de franje grijsbruin, tegen den binnenrandshoek der voorvleugels zwart.

75 **Hippomenata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 3.

Alis nigris plaga magna basali discalique fulva, maculis costalibus atris, undulata in cellulis 2^a et 3^a alarum anteriorum et crenulata versus marginem anteriorem posticarum.

Een gaaf paar van 19,5—20 mm.

Op dezelfde wijze geteekend als *Atalantata*, met goudgele wortelhelft der voorvleugels en zich dus onderscheidende van *Partitata* Guenée, waar de wortel „d'un jaune fauve” is en van *Quadruplicaria* Hbn. (*Discordata* Gn.), *Haemataria* H. S. en *Melanicterata* Led. die eenen grooten gelen dwarsband of dwarsvlekken op de tweede helft hebben. Van *Atalantata* onderscheidt haar de mindere grootte (30 tegen 20 mm.), de koolzwart gevlekte wortelhelft van den voorvleugelvoorrand, de ronde bogt waarmede het geel in cel 2 en 3 der voorvleugels in het zwart treedt, dat bij *Atalantata* op die plaats regt afgeneden is, de bijna geheel zwartgekleurde cel 1 der vleugels, verder ook de verschillend geteekende achtervleugels waar het geel niet op ader 1^b zwart gedeeld wordt maar het geheele midden der vleugels beslaat en tegen den voorrand door een zwart vlekje is ingesneden, terwijl het zwart aan den binnenrand met eene gele lijn en een paar vlekjes is versierd. Eindelijk is het geel donkerder en de franje zwart en witbont gevlekt.

Aan de onderzijde staat het lichte vlekje aan den voorrand van de donkere voorvleugelpunt nader bij het geel dan bij de spits en niet juist in het midden, zoo als bij *Atalantata*, en hebben de achtervleugels eenen geheel donkeren, bogtigen achterrand.

De exemplaren zijn met N° 24 gemerkt.

II.

(Wit gevlekte vlinders.)

Deze soorten kunnen tot drie afdeelingen worden gebracht.

A. Voorvleugels met witte vlek op den binnenrand :

1. de punt ongevekt : *Basilata* Gn., *Conduplicaria* Hübn.,
Conflictata Gn. en *Gratulata* Gn.

2. nog eene witte vlek tegen de punt : *Cynthiata* Doubd.

B. Met witte vlek tegen de punt der voorvleugels, hun binnenrand ongevekt :

1. de achtervleugels zonder witte vlek, met witte booglijn en aderloop : *Radiaria* H.S., *Siliquata* Gn.

2. de achtervleugels met witte vlek, zonder witte booglijn; aderbeloop eenkleurig met den grond :

a. de vlek der voorvleugels dubbel : *Fluminata* m.
Dispilata m.

b. de vlek der voorvleugels enkel : *Monospilata* m.

C. Met witten dwarsband der voorvleugels : *Tibialis* Esp., *Haberhaueri* Led., *Kindermanni* Brem. en *Ambiguata* m.

A.

76 **Gratulata** Guenée.

Zes exemplaren, waarvan twee in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen zijn en de overigen met N° 20 en 64 zijn gemerkt.

Guenée's beschrijving past vrij wel, doch geloof ik niet sterk aan het specifiek verschil zijner vier soorten; misschien is *Conflictata*, die een vierde grooter is dan de anderen, eene goede soort, maar dan zullen er nog wel andere verschilpunten zijn

B.

77 **Fluminata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 4.

Nigra, alis anterioribus macula obliqua bipartita alba, posterioribus plaga discoïdali alba, his subtus fascia fluminiformi undulata alba ostio permagno.

Drie exemplaren waarvan een vrij gaaf; 22 mm.

Deze en de volgende soort onderscheiden zich van *Radiaria* H.S. en *Siliquata* Gn. hierdoor, dat de witte vlek der voorvleugels gedeeld is en de achtervleugels in plaats van een tot drievierden wit aderbelloop dat door eene witte booglijn begrensd wordt, eene groote witte middenvlek hebben. Ook is hunne onderzijde zwart in plaats van kaneelbruin.

Vorrand der voorvleugels met drie geelwitte langsligtjes op evenwijdigen afstand. Witte vlekken tegen het eind der middencel en aan den wortel van cel 3 staande, beiden slechts door eene haarfijne zwarte lijn gescheiden en cel 2 geheel zwart. Witte vlek der achtervleugels naar achteren verbreed. Aan de onderzijde zijn de voorvleugels in cel 1 bleeker, zwartgrijs en voor zoover zij door de achtervleugels bedekt worden, wit. Aan den vorrand ziet men eene onderaan spitse witte streep op een derde, die tot aan de middenader komt, eene bredere op de helft, die uit de beide vlekken der bovenzijde bestaat, verbonden met een wit vlekje aan den vorrand en eene kleine geelwitte vlek bij de punt. Achtervleugels met witte en gele vlekjes en schrapjes en in het midden met eene gebogen witte teekening, die eenigzins op eenen tegen zijnen mond zeer verbreedden stroom gelijkt. Franje zwart en witbont. Buik en voorborst grijs-wit, de pooten eveneens gevlekt. Palpen onder wit, boven zwart. Aangezigt met geelwitte zijderanden.

Ader 6 der voorvleugels komt bij deze soort uit den achterrand der middencel.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, het andere in Maart bij Muzo, het derde met N° 64 geteekend.

78 **Dispilata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 5.

Fusconigra, subtus fusca, alis anterioribus maculis duabus divaricatis, oblique positis, et posterioribus plaga discali subrotundata, albis.

Drie exemplaren waarvan een vrij gaaf; 20—22 mm.

Onderscheidt zich van *Fluminata* doordien de beide witte vlekken der voorvleugels door eene breede zwarte tusschenruimte gescheiden zijn. De bovenste staat op drievierden der middencel vóór de dwarsader en heeft boven zich nog een grijswit vlekje aan den voorrand, de onderste wordt door ader 3 gedeeld in eene grootere, vierkante in het midden van cel 2 en eene kleinere, driekante daarboven aan den wortel van cel 3. Verder ziet men nog eene ronde witte stip onder den voorrand in cel 7 en een fijn wit langsstreepje daarboven op den voorrand. Witte vlek der achtervleugels grooter dan bij *Fluminata* en ronder; in haar een zwart vlekje boven aan de dwarsader; haar achterrand afgerond, gegolfd.

Op de als boven, doch scherper wit geteekende onderzijde is de zwartgrijze grond aan den voorrand en op de punt helft der voorvleugels en op de achtervleugels zoo sterk met okergele en bruinroode schubben bezet dat hij er geheel door bedekt wordt.

Franje eenkleurig, als de vleugels, tegen de voorvleugelpunt en in het midden der achtervleugels met witte spits.

Lijf en pooten als bij de voorgaande soort geteekend. Ader 6 der voorvleugels uit de spits der middencel.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen met N° 64 en 20 geteekend.

79 **Monospilata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 6.

Nigra, alis anterioribus supra macula unica alba, subtus basi ferruginosis, posterioribus plaga discoïdali ovali alba.

Een iets afgevlogen vijfje van 22 mm.

Het naast verwant aan *Dispilata*, doch slechts met eene, ovale vlek der voorvleugels; ook is de vlek der achtervleugels bijna zuiver ovaal en haar achterrand geheel ongegolfd.

Aan de onderzijde zijn de voorvleugels meer grijs dan zwart, aan den wortel breed roestbruin, langs den voorrand evenzoo, iets donkerder bestoven.

Grond der achtervleugels zwartgrijs, doch tot tweederden met dikke witte bestuiving, die zich in het midden tot eene ronde vlek verdigt; verder is de geheele grond, behalve op de ronde witte vlek met roodbruine dwarsschrapjes bedekt, die aan voor- en binnenrand op twee plaatsen op een gehoopt zijn als begin en einde van twee boogstrepen.

Geene aanduiding van vangplaats.

C.

80 *Ambiguata* m. — nov. sp. Pl. 6, f. 7.

Alis anterioribus nigris fascia lata alba, posterioribus albis limbo postico nigro.

Een twintigtal, meest gave exemplaren; 17,5—18,5 mm.

Het is niet met volkomen zekerheid dat ik deze soort tot het genus *Scordylia* breng, want ader 4 der voorvleugels staat bijna nader bij 5 dan bij 3, de aanhangcel is zeer grooten driekant, alleen ader 8 en 9 komen gesteeld daaruit en de steel van ader 6 en 7 der achtervleugels is zeer lang. Dit alles, gevoegd bij de sterk afgeronde korte breede vleugels, doet zeer aan eene verwantschap met sommige *Lithosina*, o. a. *Nudaria* denken, doch bij de mij bekende europesche soorten van dat genus is geene aanhangcel aanwezig, en de toestand van ader 6—11 is bij *Ambiguata* ongeveer dezelfde als bij de andere *Scordylia*- (*Baptria*) soorten. Van bijoogen zie ik geen spoor, het wortellid der sprieten is klein en de zuiger duidelijk.

Kop en halskraag zijn zwart, de schouderdeksels en het achterlijf grijswit, het laatste op den rug en tegen de

punt donkergrijs. Het wortelderde der voorvleugels is van den voorrand tot ader 1 dof zwart met een grijswit streepje op de middenader; cel 1₆ tot drie vierden wit, dun beschubd even als een witte band, die even voor de helft van den voorrand begint, en van daar tot aan ader 2 verbreed, het midden van den vleugel beslaat. Wortelwaarts is deze band eenigszins hoekig, franjewaarts rond gegolfd. Het overige der voorvleugels is weder zwart met twee witte stippen in cel 6 en 7, die bij sommige exemplaren ontbreken.

Achtereuvleugels wit met zwarten, aan de punt ruim 1 mm. breed, naar onderen versmallenden, voor den staarthoek geheel ophoudenden achterrand.

Onderzijde als boven geteekend, doch het wortelderde der voorvleugels slechts donkergrijs door het van boven doorschijnende zwart. Lijf grijswit, ook de pooten, het voorpaar buitenwaarts zwartgrijs.

Twee der exemplaren zijn in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen, een derde met N° 55 gemerkt, de anderen zonder aanduiding van vangplaats of tijd.

III.

(Roodgeel gekleurde, zwart gerande,
plompe vlinders. Genus DIPLOCHROA H.S.)

81 **Chrysopterata** m. — nov. spec. Pl. 6, f. 8.

Miniatofulva, fascia incurvata et interrupta media, alteraque marginali, nigris, alis posticis subtus brunneorufis, fasciis duabus denticulatis luteis, maculisque marginalibus albis.

Vijf exemplaren waarvan twee geheel gaaf; 18—19 mm.

De nervuur is bij deze soort geheel als bij de typische Scordylia soorten (*Atalantata-Dispilata*) doch de zeer plompe, bijna Herecyna-achtige bouw, de breede, met lange grove

hare bekleede palpen en de mede ruigbehaarde thorax, kop (met eene dikke pluim op het voorhoofd), dijen en scheenen noodzaken mij, zoodat niet tot de vorming van een nieuw genus, dan toch tot de afscheiding in eene bijzondere afdeling. Een en ander toont duidelijk verwantschap met *Diplochroa bicentraria* H. S. Exot. f. 540; bij deze is de nervuur iets anders, doch niet genoeg afwijkende om de vorming van een nieuw genus te wettigen.

Zuiger lang, opgerold. Palpen en voorhoofdskuif grijsbruin. Sprieten draadvormig, zwart. Lijf kloek gebouwd, zwart, grijsbruin behaard en beschud. Vleugels klein; de voorvleugels met aan den wortel sterk gebogen, in het midden geheel vlakken voorrand. Grond der bovenzijde vurig roodgeel, een weinig glauzig en dus aan de schoone goudkleurige vlinders van het *Lycaninen*-genus *Polyommatus* herinnerende. Vleugelwortels en op de achtervleugels eene iets getande streep langs den geheelen binnenrand zwart. Eene op ader 2, 3 of 4 spits eindigende, min of meer gezwaaiide streep, die even voorbij de helft van den voorvleugelvoorrand begint en een in cel 3 scherp gebroken dwarsband even voor het midden der achtervleugels zijn mede zwart. Het kortst en ook het smalst is de streep der voorvleugels bij een vijfje; de dwarsband der achtervleugels is slechts bij twee mannetjes onafgebroken en te onderscheiden van het zwart aan den wortel, bij een exemplaar is er slechts een vlekje aan den voorrand van overgebleven, bij een tweede is hij in het midden afgebroken en bij het vijfde exemplaar is het geheele wortelderde zwart met vijf roodgele vlekjes der grondkleur. Achterrand zwart; op de voorvleugels aan de punt zeer breed, bruinrood bestoven en aan den binnenrandshoek in eene spitse punt uitlopende, daar tusschen wortelwaarts rond uitgesneden, het beloop van de zwarte middenstreep volgende. De rand der achtervleugels is in cel 4—6 verbreed, wortelwaarts flauw getand.

Onder zijn de voorvleugels als boven geteekend, doch

de grondkleur iets bleeker, de voorrand en vleugelpunt leemgeel bestoven. Achtervleugels roodbruin met geelachtig witte, ongelijke, ten deele wigvormige vlekken op den achterrand en twee gebogen en getande, leemgele dwarsbanden.

Franje roodgeel, met iets lichtere spits, op de bovenzijde der voorvleugels tegen de punt grijsbruin. Ader 6 der voorvleugels ontspringt aan den wortel der aanhangeel.

Bicentraria Herr.-Sch. is grooter, heeft twee losse zwarte vlekken in het midden der voorvleugels; verder is de achtervleugelwortel niet zwart.

De exemplaren zijn op 10 en 27 Februarij en 4 en 9 Maart bij Bogota gevangen. Het eerst gevangen voorwerp is het meest afgevlogen, die van 27 Februarij en 4 Maart de gaafsten.

GENUS PHIBALAPTERYX Stephens.

Van dit genus dat ik, niettegenstaande het bijzondere in kleur en teekening, dat de vlinders dadelijk doet herkennen, niet van *Larentia* kan scheiden, heeft de heer von Nolcken twee soorten medegebragt. Zij zijn beiden onbeschreven en behooren tot afdeeling I van Guenée.

82 **Lutulentata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 9.

Cerina, abdomine et linea antemarginali nigropunctatis, alis anterioribus fuscogriseo irroratis, area mediana et fascia altera transversali, definita serie punctarum nigrarum, concoloribus.

Vier en twintig exemplaren van beide seksen; 21—24 mm.

Deze soort heeft even als *Vittata* Bkh. (*Lignata* Hbn.) zwarte stippen op het achterlijf doch onderscheidt zich van die soort, hare naaste verwante, doordien op de voorvleugels niet het middenveld onder de middenstip en de met eene donkere schaduw uit de vleugelpunt overgoten tweede lichte dwarsstreep het donkerst zijn, maar wel de donkere

lijnen, die zich achter het middenpunt en die dwarsstreep bevinden. De laatste wordt ook franjewaarts begrensd door eene regelmatig flauw gebogen dwarsrij donkere stippen, die bij *Vittata* niet aanwezig zijn. Het donkere streepje in de vleugelpunt is zeer onbeduidend en niet tot eene donkere schaduw verlengd. Ook is *Lutulentata* grooter dan *Vittata*.

Palpen tweemaal zoo lang als de kop, op zijde zwart, boven geelachtig. Sprietten stomp getand, lang en fijn behaard. Kop licht bruingrijs, de thorax grijsbruin tot licht kaneelbruin, altijd veel donkerder dan het boven op iederen ring met twee zwarte stippen geteekende licht bruingrijze achterlijf. De donkere kleur van den thorax is eenigszins over den voorrandswortel der voorvleugels verstoven. Grundkleur van de bovenzijde der vleugels een licht geel als bij *Vittata*, maar vuiler, meer leemkleurig en met eenigen glans; bij sommige exemplaren, vooral op de steeds iets donkerder franje, met een rooden schijn. De teekening is bij alle exemplaren zeer flauw, veel flauwer dan bij de andere soorten van *Phibalapteryx* en ook zeer fijn, bruingrijs. Zij bestaat uit 4—5 onder den voorrand rond gebogen lijnen aan den wortel, waarop het nauwelijks afgescheiden, alleen aan de zeer fijne middenstip herkenbare middenveld volgt, dat wortelwaarts door eene rond gebogen lijn is begrensd, terwijl het franjewaarts weder 4—5 donkere lijnen heeft, wier begin aan den voorrand zeer schuins loopt; daarop zijn zij op de ondervoorrandsader en aangeel zeer scherp gebroken, eerst een klein weinig gegolfd en loopen dan parallel (ook met den achterrand) bijna geheel regt naar den binnenrand. De onderste convergeert bij een paar exemplaren met de laatste gebogen lijn aan de wortelzijde van het middenveld of vormt er eene reeks van ringetjes mede, gelijk bij sommige stukken van *Vittata*. Na de tweede lichte streep komt dan de vermelde rij donkere stippen, die bij sommige exemplaren ineenvloeijen. Franjeveld slechts met sporen van eene donkere lijn.

Achtervleugels tegen den binnenrand met sporen van donkere lijnen, verder ongeteekend.

Franjelijn met in paren bijeenstaande, nooit geheel ineengevloede donkere stippen. Franje met twee donkere deelingslijnen.

Onder zijn de voorvleugels als boven geteekend, de achtervleugels veel sterker, onder anderen komen twee boogrijen donkere stippen en een middenpunt zeer uit, alles is echter dicht grijsbruin of roodbruin bestoven.

Aderen der achtervleugels als bij *Vittata*, 3 en 4 wat verder van een.

De exemplaren zijn op 11 en 27 Februarij, 9, 19, 23 en 25 Maart en 10 April bij Bogota gevangen, een exemplaar den 1sten April bij Cucqueta een ander in het begin van Mei bij Barro-Blanco. De overigen zijn met N° 20, 41, 62 en 64 gemerkt. De vlinder is dus van verschillende plaatsen en schijnt niet zeldzaam.

73 **Effluata** m. — nov. sp. Pl. 6, f. 10.

Cana, abdomine fuscofusciato, alis canis linea marginali non interrupta nigrofusca, anterioribus costae parte basali, lineola apicali et fascia altera transversali flavescentibus, caeteris fasciis fuscis.

Een gaaf mannetje van 18 mm. en een afgevlogen wijfje van 19 mm.

Door de fijn donkere, onafgebroken franjelijn de naaste verwante van *Polygrammata* Bkh. en met eveneens geteekend achterlijf, doch op vuilwitten grond met donker houtbruine teekening.

Palpen slechts de helft langer dan de kop, donker grijsbruin als kop en thorax, de schouderdeksels naar achteren vuilwit. Sprieten bijna draadvormig. Voorvleugels langs den voorrand tot over de helft geelachtig, de voorrandswortel grijsbruin. Wortelveld donkerbruin, door twee of drie lijnen gevormd. Eerste lichte dwarsstreep bruingeel. Middenveld

wortelwaarts met eene aan den voorrand kort gebroken, bijna loodrechte, breede donkerbruine streep, in het midden (behalve aan den voorrand) geheel grijswit met eene dikke zwarte middenstip. Franjewaarts heeft het middenveld 4 of 5 onder den voorrand scherp gebroken, dan bijna rechte fijne donkerbruine dwarslijnen, die tot in cel 1^b verduisterd worden door eene breede roodbruine schaduw, welke van de vleugelpunt uitgaat. De vleugelpunt zelf wordt gedeeld door een bruinwit streepje, dat naar onderen tot een lichten stroom verbreedt, die de tweede lichte dwarsstreep verheldert en ook de wortelzijde van het overigens donker-grijze, met sporen van eene fijn witte golflijn geteekende franjeveld.

Achtervleugels alleen tegen den binnenrand met overblijfsels van ongebogen donker-grijze lijnen en met eene zwarte middenstip. Achterrand der achtervleugels min of meer getand. Franjelijne donkerbruin. Wortelhelte der franje bruin-grijs, achter eene donkere deelingslijn helderder. Onderzijde als boven geteekend, doch grof zwart-grijs bestoven. Aderstelsel als bij *Vittata*.

Op den rug van het grauwegele achterlijf hebben de ringen donkerbruine achterranden, vooral de eerste.

Bij het wijfje is de voorrand der voorvleugels tot bij de punt geheel okergeel, het middenveld in het midden donker-grijs en alleen de tweede lichte streep helderder, licht okergeel.

Het mannetje is den 1sten April bij Cucqueta, het wijfje in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

Genus SCOTOSIA Steph.

Drie soorten zijn verzameld en daarvan twee onbeschreven; deze behooren tot de tweede groep van Guenée. Allen behooren tot afdeeling B van mijn genus *Cidaria*, zoo als het in de vlinders van Nederland is beschreven.

84 **Cunctata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 1.

Alis anterioribus subobtusis ex griseo fuscis, area media sine dentibus extensis in cellulas 3^{am} et 6^{am}, lineola undulata alba; posterioribus dilute fuscis subconcoloribus.

Vijf exemplaren waarvan drie vrij gaaf; 34—36 mm.

Vleugelvorm dezelfde als bij *Dubitata* en de achtervleugels lichter, slechts met sporen van teekening en zodoende van de spitsvleugelige *Brujata* en *Haesitata* en van de op de achtervleugels even sterk als op de voorvleugels geteekende *Blosyrata* dadelijk te onderscheiden. Wat het onderscheid van *Dubitata* aangaat, zoo bestaat dit daarin dat het middenveld in cel 3 en 6 geene uitstekende punten heeft maar franjewaarts door eene naar gelang der cellen groot of klein rondgegolfde, flauw gebogen zwarte lijn begrensd is, die nergens uitsteekt en zelfs tusschen ader 3 en 6 vlakker dan elders is. De golflijn is sneeuw wit, doch niet overal duidelijk; even onder ader 2 is zij echter tot eene dikke stip verdigt en in cel 3 heeft zij steeds het duidelykste, zuiverst witte boogje, dat wortelwaarts met witte, bij twee exemplaren zelfs tot eene formeele vlek verdigte schubben is gevuld.

Palpen anderhalf maal zoo lang als de kop, en, als deze, bijna zwart. Thorax iets lichter, donker grijsbruin; evenzoo ook de grond der voorvleugels. Deze tot aan het eind van het middenveld met in de cellen rond gegolfde donkere lijnen, die aan den voorrand allen en een paar buitendien aan de toegewende zijden van wortel- en middenveld duidelijker, bijna zwart zijn. Middenveld aan het begin, op de onderste aderen, in het midden van den voorrand en bovenaan de zwarte grenslijn met grijze schubben. In het midden is het niet lichter zoo als bij *Dubitata*, doch aan de zijranden der bovenhelft, even als bij die soort, zwart beroekt. Tweede lichte dwarsstreep iets grijzer, franjewaarts vrij duidelijk begrensd. Golflijn door bijna zwarte bewolking verduisterd en wel over haar geheele beloop.

Achternvleugels lichter, donkergrijs, met licht gestippelde aderen, sporen van donkere lijnen tegen den binnenrandshoek en eene fijne grijswitte golflijn. Franjelijijn dik zwart, op de aderen fijn houtgeel doorsneden, op de voorvleugels de boogjes buitenwaarts met witte schubben. Lange franje grijsbruin met lichte deelingslijn. Achterlijf op den rug met dubbele zwarte stippen. Onderzijde bruingrijs, met vele flauwe donkere lijnen, licht en donker gestippelde aderen en zwarte middenpunten. Aderen als bij *Dubitata*.

De exemplaren zijn allen met N° 20 gemerkt.

85 **Pallidivittata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 2.

Alis anterioribus apice subacuto, fusco marmoratis, fascia lata costali lignea.

Zes gave exemplaren van 30—33 mm.

Zeer in het oog loopend door de ruim 2 mm. breede licht houtgele streep, die van den binnenrandswortel langs den voorrand der donker en lichtbruin gemarmerde voorvleugels loopt. De punt van deze is spits, iets omgebogen, de achternvleugels lichter, bijna zuiver grijs, de zwarte, snuitvormige palpen ruim tweemaal zoo lang als de kop. Deze en de halskraag zwart. Midden van den thorax en schouderdeksels houtgeel als de voorrandsstrepen der voorvleugels en deze verbindende. De wortel en ook iets verder de snede van den voorrand zijn min of meer bruingrijs verduisterd door het begin der gewone lijnen, die de verschillende velden vormen; de lijnen van het wortelveld worden geheel door de gele streep bedekt en slechts sporen van haar zijn te zien. Middenveld wortelwaarts en boven de middenader en ader 3 donkerbruin, verder bleekbruin, met flauwe gegolfde lijnen, franjewaarts door eene eerst iets geslingerde dan sterk en ongeregeld gegolfde dikke zwartbruine lijn begrensd en in de donkerbruine bovenhelft, tegen den gelen voorrand stootende, met eene splintervormige, scherp houtgeel gerande middenvlek. Tweede lichte dwarsstreep

min of meer bleeker, bruingrijs, door eene donkerder lijn gedeeld. Franjeveld als het middenveld gekleurd met eene onregelmatige, zwart verduisterde, in cel 2—4 tot eene dikke streep verbreedte geelwitte golflijn. Aan de vleugelpunt, boven de gele voorrandsstreep, ziet men nog eene donkerbruine vlek door het begin van houtgele lijnen doorsneden. Achtervleugels als bij de voorgaande soort, doch nog flauwer geteekend, ook de franje en de franjelijng bijna eveneens, doch van deze op de voorvleugels de vlakkere boogjes *wortelwaarts* in cel 1, 2 en 3 bleekgeel afgezet. Achterlijf aan den wortel met een zwartbruin bandje, verder grijsbruin, ongeteekend.

Onderzijde bruingrijs, met zwarte middenpunten en stippen op de aderen en de vlekken van de golflijn der voorvleugels als boven, maar grijswit. Aderen als bij *Dubitata*.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen zijn met N° 20 gemerkt.

V.

86 **Affirmata** Guenée.

Vier exemplaren waarvan een mannetje, dat den 8sten Februarij te Bogota 's avonds in huis op het licht kwam aanvliegen, vrij gaaf is; een tweede mannetje, den 4^{den} Mei te Bogota, mede in huis gevangen, is vrij slecht; evenzoo twee wijfjes, met N° 20 gemerkt. Allen zijn even spitsvleugelig, doch hebben niet meer dan 44—45 mm. vlugt en zijn dus kleiner dan Guenée's mannetjes.

Genus CIDARIA Treitschke.

I.

87 **Combustaria** Herr.-Sch. *Exot* f. 355. — *Jacintharia* Gn. X, 458, Pl. 12, f. 2.

Een mannetje; zonder aanduiding van vangplaats. De bouw is geheel zoo als Guenée dien beschrijft, doch de

vlinder wijkt in kleur en teekening eenigszins af. Zoo is b. v. de eerste lichte band geheel groenachtig wit, het middenveld onderaan zeer verbreed, evenver franjewaarts strekkende als de tand in cel 2, het franjeveld voor de golflijn niet roodbruin, maar geheel vuil lookgroen. Ik aarzel echter om deze verschillen als specifiek aan te merken; mogt men ze als zoodanig willen beschouwen, dan sla ik den naam van *Porracea* voor.

De vlinder is overigens eene *Cidaria*, afd. K, volgens mij en aan *Picata* verwant, eveneens gaderd, doch wijkt van al de europesche soorten af door de plooi der achtervleugels.

88 **Subguttaria** Herr.-Sch. *Exot* f. 406,7 — Guenée.

Vier exemplaren waarbij een zeer gaaf paar; het eene gave exemplaar is den 17^{den} Februarij, het andere den 7^{den} Maart bij Bogota gevangen. De slechte zijn met N° 62 en 65 gemerkt.

Het mannetje is volkomen gelijk aan Herrich-Schäffer's afbeelding, doch bij het wijfje slechts een klein plekje, in cel 4 en 5 van den tweeden lichten band roodachtig, het overige geheel donkergroen. Het beloop der teekening is echter hetzelfde en de onderzijde geheel eveneens. Behoort tot dezelfde afdeeling van *Cidaria* als *Combustaria*, doch het mannetje is geheel normaal gevormd.

89 **Circumcdata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 3.

Alis anticis fuscocinereis, olivaceo tinctis, fascia media extus recta, intus angulata, costam versus dilatata fusca, marginem versus interiorem albo notata; alis posticis et pagina inferiore dilute cervinis.

Een geheel gaaf paar; 27 en 32 mm.

Na verwant aan *Subguttaria*, doch de achtervleugels en onderzijde zijn niet zwartgrijs, maar roodachtig en de lichte plekken op de onderzijde der voorvleugels vuil okergeel in

stede van helderwit; de lichte plek aan den voorrand dier vleugels is verder onder en boven even breed en niet onder ader 6 tot het dubbele verbreed. In het oog loopend is ook eene ovale, bleekere plek in de bovenhelft van het middenveld.

Sprieten draadvormig. Palpen weinig langer dan de kop, dun, regtuitstekend, zwart. Groen en bruin gemengde thorax met zwarte dwarsstreep over de voorhelft; aan het eind van den rug twee dikke dotten van zwarte schubben, die ik ook bij *Subguttaria* opmerk en welke mede bij een aantal breedvleugelige europesehe Cidarien voorkomen.

Aan den wortel der groen, grijs en bruin gemarmerde voorvleugels ziet men een bandje van drie zwarte lijntjes, dan volgt een breede band, die in het midden vuil zwartgrijs, aan de randen groenachtig is. Middenveld wortelwaarts over de middenader heen met eene diepe, stompe insnijding, in cel 1^b een weinig uitspringende. Franjewaarts ontbreekt de gewone verbreeding in cel 3—5 geheel en het middenveld is aldaar zoo vlak en geheel ongegolfd, als of de vermelde verbreeding weggesneden was. Boven de middenader is het veld donkerbruin met dikke, iets vervloeijende zwarte randen en heeft in het midden de aan den voorrand hangende, scherp omschreven ovale lichtere vlek. De onderhelft is bij het wijfje bruin en mosgroen met twee ronde groenwitte vlekjes in cel 1 en 1^b, die door een donker lijntje gerand zijn. Bij het mannetje is de onderhelft van het middenveld sterk groenwit gemengd, bij beiden de franjewaartsche lijn hier en daar verdikt zwart met een paar tandjes op ader 1 en 2. Tweede lichte dwarsstreep, groenwit bij den man, vuilbruin bij het wijfje met bleek blaauwgroen boven en mosgroen onder. Franjeveld voor de golflijn witgroen bij den man, met donker kaneelbruine vlek aan voor- en binnenrand, bij het wijfje bijna geheel vuil lichtbruin, onder en boven naauwelijks donkerder. Golflijn alleen tegen den voorrand wit, verder alleen te zien door de gegolfde afscheiding der geheel donkergroene, alleen op ader 5 zwart bestoven tweede helft van het franjeveld.

Franjelijm met zwarte boogjes; franje roodgrijs. Roodachtige achtervleugels en lijf zwart bestoven. Aan de onderzijde de voorvleugels tegen de punt met het begin van een' zwartgrijzen band die franjewaarts eene gebogen rij van drie of vier lichte stippen heeft, de achtervleugels met twee donkere booglijnen en eene boogstreep.

Het eene voorwerp is den 10^{den} April bij Bogota gevangen, het andere met N° 20 gemerkt.

IV.

× ×

90 **Emmelesiata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 4.

Alis posticis albis, anticis olivaceo-fuscis nigro punctatis, fascia cinerascete alba intus irregulariter denticulata et undulata, extus pone medium fortiter dilatata et paene ad marginem extensa.

Een vrij gaaf mannetje van 29 mm.

Aan *Cid.* (*Emmelesia*) *alchemillata* L. herinnerend en met *Cidaria truncata* Hfn. naauw verwant; misschien evenzoo varieerende.

Sprieten draadvormig. Palpen weinig langer dan de kop, regtuitstekend, zwart als kop en thorax; deze aan het eind zonder verdikking door schubben. De voorvleugels zijn tot twee derden ongeveer geheel eenkleurig dofzwart, alleen de eerste lichte band is bleeker, grijsachtig, aan den binnenrand met twee witte stippen, franjewaarts met sporen van een gegolfd wit lijntje. Hij is sterk met olijkleurig okergele schubben bestrooid, die men ook, doch minder, op den geheelen middenband kan waarnemen en, weder in meerdere mate, op de wortelhelft van het boven-deel des franjevelds. De middenader draagt eene koolzwarte stip.

Franjewaarts wordt het middenveld begrensd door eene helder witte lijn, die aan den voorrand twee kleine en twee grootere tandjes heeft, op ader 5 iets verdikt eene

halvemaanvormige insnijding van het middenveld volgt en verder rond gegolfd is; de ronde uitstekken zijn even als bij *Alchemillata* gevormd en die in cel 2 en 3 de grootsten. Franjewaarts heeft de lichte streep vervolgens eene donkere lijn en eene onduidelijke witte. Het franjeveld is, als gezegd, in zijne bovenhelft olijfkleurig geel bestoven, vertoont aldaar twee zwarte langsstreepjes op ader 5 en 6, en heeft eenige grijze stippen als sporen der golflijn, die in de wit bestoven onderhelft zeer duidelijk en helder wit is. Franjelijne met dubbele zwarte stippen, de franje zwartgrijs en witbont met nog eene donkere lijn over de wortelhelft.

Achtervleugels wit, ongetoekend, ook de franje; franjelijne met eenige fijne, donkere stippen. Achterlijf grijs met wit gerande ringen en eene zwarte vlek aan de basis.

Onder zijn de voorvleugels zwart met witte dwarsstreep, de franje als boven, doch helderder, de achtervleugels vuilwit, donker besprenkeld, met middenstip. Aderen als bij *Cidaria truncata* Hfn.

Het exemplaar is met N° 20 gemerkt.

91 **Morbosata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 5.

Cinerascenti alba, fasciis undulatis et lunulis sparsis cervinis, alarum anteriorum cellula mediana earum medium non attingente, puncto discoïdali in margine basali fasciae medianae locato. Subtus alarum anteriorum linea longitudinali et posteriorum venis ochraceis; palpis capite duplo longioribus, rostriformibus.

Een vrij gaaf wijfje van 29 mm.

Deze vlinder heeft langwerpiger voorvleugels dan de voorgaande soort en is nader aan de groep van *Caesiata* verwant doch van de soorten van deze onderscheiden door de lange smalle palpen, die ruim tweemaal de lengte van den kop hebben en snuitvormig regt uitsteken. Zij zijn zwartbruin, de onderhelft op zijde met gele haren.

Rug bij dit voorwerp ontschubd; schouderdeksels vuilwit

met donkergrijs streepje. Vuilwit is ook de grondkleur der voorvleugels; hunne teekening donkergrijs. Wortelveld door bestuiving zoo gekleurd; eerste lichte band in het midden op den voorrand met eene zwartgrijze vlek, naar onderen met drie donkergrijze lijnen en daarvan de middelste flauw. De middencel is korter dan gewoonlijk en daardoor staat de gewone donkere vlek der dwarsader op den gegolfd, bijna vertikalen wortelzoom van het middenveld. Dit aan de randen met zwart grijze schubben, die alleen onder en boven, en vooral aan den voorrand ineenvloeijen; franjewaarts is het overal op de aderen licht afgebroken, rond gegolfd, tusschen ader 2—5 het meest en daar een derde breeder. Tweede lichte band met eene gegolfd, eveneens op de aderen licht afgebroken, donkergrijze middenlijn en franjewaartsche begrenzing. Franjeveld onregelmatig vuilwit en donkergrijs geplekt; golflijn uit hoekige boogjes bestaande, in cel 3 bijna geheel nitgewischt, in 4—6 dikker, bijna zwart, bovenaan met een donker streepje in de vleugelpunt vereenigd. Franjelijne in de cellen met zwarte streepjes, die verbonden worden door zwarte vlekjes op de wortelhelft der iets geelwitte franje. Achterlijf en vleugels grijs; deze in het midden met drie naar boven verflauwende, een weinig gezwaaide wittere lijnen.

Onder zijn de voorvleugels zwartgrijs met sporen eener witte dwarsstreep, de achtervleugels vuilwit met zwarte middenvlek en getande donkergrijze middenlijn. Opmerkelijk is dat al de aderen der achtervleugels en eene lijn onder den voorrand der voorvleugels okergeel zijn, vooral wortelwaarts.

Vleugeladeren als bij *Caesiata*.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

Genus PSALIODES Guenée.

Dit genus is wel aan *Cidaria* verwant, maar de palpen zijn

bijna twee en een halfmaal zoo lang als de kop, vervolgens is de dwarsader der achtervleugels zeer steil zonder dat, gelijk bij de Cidariën waar dit plaats heeft, ader 3 daarom met 4 uit één punt ontspringt; zij komt uit den binnenrand der middencel, duidelijk vóór haren staarhoek; 6 en 7 der achtervleugels zijn gesteeld; 3 en 4 der voorvleugels gelijk in de achtervleugels. De steel van ader 8—10 der voorvleugels is zeer lang, en komt met 7 uit de spits der gedeelde aanhangcel, 6 uit een vierde van haren achterrand, 10 uit haren voorrand. De sprieten zijn genoegzaam draadvormig, uiterst kort behaard, het voorhoofd vlak (niet concaaf, zoo als Guenée zegt), de zuiger kort doch duidelijk spiraalvormig, de pooten gewoon gespoord. Het genus zoude dus kunnen blijven bestaan.

De soorten schijnen in Zuid-Amerika niet zeldzaam te zijn; ik ontving een dozijn exemplaren tot 7 soorten behoorende waarvan echter slechts drie door goede voorwerpen zijn vertegenwoordigd. Eene soort is nieuw.

92 **Flavagata** Guenée.

Drie exemplaren, waarvan een in het begin van Mei bij Barro Blanco is gevangen en de anderen met N° 20 en 24 zijn gemerkt.

Het wortelveld is door eene boven de middenader stompgebroken, ongetande geelwitte streep begrensd, het middenveld wortelwaarts door eene geheel vertikale en heeft in de middencel aan de randen twee zwarte, ineenvloeiende vlekken, waaronder zich nog een geel vlekje vertoont. In cel 3 en 4 van den tweeden lichten band staat eene groote grauwbrowne vlek, die franjewaarts de insnijding der groote donkere vlek onder de vleugelpunt volgt en er door een halvemaanvormig geelwit streepje van is gescheiden. Dit streepje wordt franjewaarts door een fijn donker lijntje begrensd. Aan de onderzijde bemerkt men op de zwartgrijze voorvleugels eene donker okergele langslijn onder den voorrand, die bijna tot aan de punt doorloopt. De donkerbruine langsstreep der bovenzijde, welke men op Guenée's afbeelding opmerkt, doch

waarvan hij in zijne tekst niet spreekt, is mede bij geen mijner exemplaren aanwezig.

93 **Paleata** Guené.

Drie exemplaren en daarvan een in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen met N° 20 gemerkt.

Minder regelmatig, zeer vlekkelig, stroogeel en donker grauwbruin geteekend, is bij *Paleata* het donkere wortelveld *in cel* 1^b het breedst en scherp hoekig; de eerste lichte band aan den voorrand donker gewolkt en met een donker streepje in de middencel geteekend, overigens geheel stroogeel en onderaan veel smaller. Het middenveld is bij twee exemplaren zeer smal en door eene gele vlek in den binnenrandshoek der middencel afgebroken. Bij het derde is die vlek slechts eene stip en daar hangt het veld in cel 3 en 4 te zamen met de donkere vlek der tweede lichte streep. Franjewaarts heeft die vlek een tot den achterrand strekkenden gelen driehoek. De lichte band heeft overigens slechts aan voor- en binnenrand donkere bewolking, die alleen tegen laatstgenoemden met de donkere vlek in cel 3 en 4 zamenhangt. Onderzijde geteekend als bij *Flavagata*.

94 **Ocreata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 6.

Flavescenti-alba, fasciis transversis ferruginosis, macula trigona subapicali fusca, fascia mediana in cellulis 2—4 non dilatata et supra venam quintam macula caligulaeformi alba.

Een gaaf mannetje van 17,5 mm.

Zich van *Flavagata* en *Paleata* onderscheidende door de witte grondkleur en door den middenband, die in cel 2—4 niet breder is dan aan den voorrand. Voorts is deze op ader 5 ingesneden door eene witte teekening, die den vorm van eene laars of voetje heeft, terwijl de bruine band achter de tweede lichte streep onafgebroken is, bijna overal even breed en men onder de groote zwartbruine achterrandsvlek slechts een onregelmatig licht plekje ziet.

Palpen en aangezigd donkerbruin, schedel wit. Thorax bruin, de tweede helft der schouderdeksels wit. Wortelveld der donker roestbruin geteekende voorvleugels alleen onder de middenader door een wit steepje van den eersten lichten band afgescheiden; deze bruin, in het midden met eene scherp getande witte lijn, franjewaarts door eene bijna verticale witte streep, tegen het middenveld begrensd, dat om het witte voetje het donkerst is en van de onderhelft van cel 1^b tot den binnenrand een derde versmalt. Tweede lichte band met eene afgebroken fijne bruine lijn. Boven en onder de driekante zwartbruine achterrandsvlek is de grond vlekkelig wit en in cel 1 en 2 ziet men sporen eener golflijn. Achtervleugels wit met eene donkere middenstip een vlekje in den staarhoek en sporen van zulk eene booglijn. Franje geelwit, op de voorvleugels zwartbruin gevlekt, op de achtervleugels met bruingrijze stippen.

Achterlijf geelwit, op den rug met bruine en witte schubben.

Onder zijn de voorvleugels bruingrijs met flauw van boven doorschijnende teekening en tegen den voorrand met gele schubben, die geene lijn vormen zoo als bij de voorgaande soorten; de achtervleugels zijn wit, donker gesprenkeld met dezelfde teekening als boven, doch sterker uitgedrukt.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

Het is mogelijk dat deze soort *Inundulata* van Guenéé zou kunnen zijn, maar ik merk verscheidene uitdrukkingen in zijne beschrijving op, die op mijne soort niet passen. Zoo zijn o. a. de banden niet „obliques” maar wel steil, de derde is bovenaan niet „brisée en angle ouvert” en de achtervleugels niet „amygdaliformes” ook spreekt hij niet van het voet- of laarsvormige witte middenvlekje.

Genus ORISOGONIA Herr.-Sch.

Dit genus hetwelk Herrich-Schäffer in zijne analytische tabel karakteriseert, zonder evenwel de soort, welke hij er toe brengt,

nader te beschrijven (Hij zegt alieen „Eine schöne Art aus Chile, Vorderflügel wie bei *Siona*, Hinterflügel auf Rippe 6 spitz vorgezogen), is door Guenée niet opgenomen en ik kan geen zijner genera vinden dat er synoniem mede is. Het kan blijven bestaan, hoewel de afwijking van *Larentia* (*Cidaria* Guenée) wanneer men den vleugelvorm uitzondert, niet groot is.

Bij de onbeschreven soort, die ik tot dit genus breng, zijn de vleugels als bij *Siona decussata* gevormd, doch nog scherphoekiger, vooral bij het wijfje; de achterrand gegolfd, ader 3 en 4 der voorvleugels ontspringen verwijderd van elkander, 2—5 der achtervleugels op ongeveer evenwijdigen afstand om den binnenrandshoek der middencel, 6 en 7 zijn lang gesteeld. De sprieten zijn draadvormig, de zuiger lang, het voorhoofd vlak.

95 **Herrichiata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 7.

Lutea, griseo irrorata, alis anticis puncto discoïdali nigro, fasciolisque transversalibus unaquaque e tribus constante lineis, quarum illae secundae fasciolae a se invicem discedunt.

Een vrij gaaf paar van 26 en 28 mm.

Palpen donkerbruin; kop, thorax en voorvleugels bruinachtig leengeel, de laatsten met spitse, omgebogen punt en in het midden rondgebogen, gegolfd en achterrand. De tekening is zwartgrijs en bestaat uit een gebogen bandje van drie lijnen bij den wortel, een dergelijk doch in het midden regter op twee derden, welks lijnen fijn gegolfd zijn en aan voor- en binnenrand uiteenwijken, benevens eene zwarte stip op de dwarsader met eene vlek er voor. Tusschen de lijnen der banden is de grond grijs bestoven. Goltlijn uit eene gebogen rij zwarte stippen bestaande; het franjeveld, vooral in cel 4—6, zwart beschubd. Zoo is de tekening bij het wijfje; bij den man is de geheele vleugel tot aan den tweeden dwarsband donkergrijs bestoven.

Achternvleugels bleeker met donkere middenstip en boogstreep; hunne punt is spits, de iets gegolfde achterrand in

het midden stomphoekig. Franjelijn met dubbele zwarte stippen op de aderen, de franje als de vleugels, met donkere stippen en streepjes.

Onderzijde met de teekening als boven, doch grover en vlekkig.

Pooten gewoon gevormd en gespoord. Ook in den vorm van het lijf niets buitengewoons.

De exemplaren zijn op 12 Mei 1871 te Bogota gevangen, waar zij op het licht kwamen aanvliegen.

FAMILIA XXI. EUBOLIDAE GUENEE.

Genus EUBOLIA Dup.

96 *Memaria* m. — nov. sp. Pl. 7, f. 9.

Sordide viridis, alarum anteriorum octo seriebus lineolarum et lunularum nigrofuscis saepe confluentium, quinta sextaque angulosis, tertia intus et septima extus cum linea flava conjunctis.

Twee ics afgevlogen wijfjes van 32—42 mm.

Van al de soorten, die Guenée tot dit genus brengt, afwijkende door kleur en teekening der voorvleugels. Deze zijn namelijk donkergroen met acht dwarsrijen van dikke, ongeveer driehoekige zwarte vlekken, die fijn bleek okergeel gerand zijn en min of meer ineenvloeiën. Vooral is dit het geval met de vijfde en zesde rij. Deze zijn ook eenigszins gebogen; de anderen meer vertikaal. De derde rij is franje-waarts, de zevende wortelwaarts door eene smalle bleekgele streep afgezet. Franje groen met zwarte stippen. Achtervleugels en onderzijde donkergrijs, de laatste op de voorvleugels met sporen van de gele lijnen der bovenzijde.

Palpen tweemaal zoo lang als de oogen, regtuitstekende, zwart met gele spits. Kop en thorax als de voorvleugels,

achterlijf als de achtervleugels gekleurd; de lange dunne pooten bruin met zwartgrijze, geel gevlekte tarsen.

De voorscheenen zijn half zoo lang als hunne dijnen, de vleugeladeren als bij *Luridata* Hfn. (*Palumbaria* W. V. Treits.) doch de steel van ader 8—10 der voorvleugels is langer en ader 2—5 der achtervleugels ontspringen meer op evenwijdigen afstand.

De exemplaren zijn met N° 20 gemerkt.

97 **Fulgurata** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 8.

Supra isabellina apice griseo albofasciato; subtus alis anterioribus rufis apice umbrino albofasciato, posterioribus umbrinis, margine, vittis duabus et fasciola obliqua albis.

Vier exemplaren waarvan drie geheel gaaf; 30—32 mm.

Streng genomen behoort deze soort tot het genus *Sarraena* Herr.-Sch. (*Sybarites* Guenée), doch het mannetje heeft niets van de vele bijzonderheden, die Guenée bij zijne *Leptaliaria* en *Chlamydaria* H. S. beschrijft en daarom plaats ik haar liever voorloopig in het genus *Eubolia* van Guenée waarmede de vlegelvorm meer overeenkomt. Het aderbeloop en de pooten zijn als bij *Momaria*.

Sprieten draadvormig, kort behaard. Zuiger opgerold. Voorhoofd vlak. Palpen ruim anderhalf maal zoo lang als de kop, half zoo breed als de oogen, aan het eind plotseling toegespitst. De punt der voorvleugels is scherp, doch niet omgebogen; de steile, effene achterrand flauw gebogen. De punt, maar vooral de staarhoek der achtervleugels, duidelijk.

Bovenzijde licht roodachtig kaneelbruin, naar het steenroode overhellende, de voorvleugels aan den wortel licht grijsachtig, hunne punt van ader 4 af en eene versmallende streep, langs den achterrand zwartgrijs.

De donkere voorvleugelpunt is met eene lichte streep geteekend, die tegen den voorrand geelwit is, naar anderen

de steenroode hoofdkleur der bovenzijde heeft en daarin vervloeit. Achtervleugels met drie flauwe bleekere strepen, die van onderen doorschijnen en waarover zie lager. Franje der voorvleugels wit met roodachtige wortelhelft, die der achtervleugels tot ader 5 wit, van daar tot den staarhoek steenrood.

Onder zijn de voorvleugels in het midden licht bruinrood, iets donkerder dan boven, de randen en de punt omberbruin en de dwarsstreep in de laatste helderwit, alleen onderaan met eenige roode schubben. De achtervleugels zijn mede omberbruin; twee langsstrepen uit den wortel, eene dwarsstreep van twee derden der bovenste naar den staarhoek en de voorrand scherp wit, hier en daar iets bruinachtig. De onderste langsstreep (in cel 1^b) houdt vóór den binnenrandshoek op; de tweede begint zeer spits, doch niet juist aan den wortel en loopt over de lange as der middencel en ader 5 en de witte voorrand heeft in cel 7 een wortelwaarts gerigten spitsen zijtak. Franje der voorvleugels geheel wit, die der achtervleugels half omberbruin en wit, de witte bovenhelft aan ader 5 bij de middenstreep beginnende en naar boven met den voorrand ineensmeltende. Pooten bruinwit.

De exemplaren zijn met N° 20 geteekend.

FAMILIA XXII. SIONIDAE *GUENÉE*.

Genus *TERENODES* Guenée.

98 *Puncticulata* Guenée.

Acht exemplaren, die op 7 en 22 Maart en 12 Mei bij Bogota zijn gevangen of met 62 en 65 zijn gemerkt. Zij vlogen des avonds naar het licht of werden aan beschaduwde muren gevangen.

Het genus *Terenodes* van Guenée is overigens synoniem

met *Graphidipus* Herr.-Sch. en de laatste benaming misschien ouder en verkieslijk.

De palpen zijn opgericht en gebogen, de nervuur als bij *Larentia* en wel als bij *Luridata* (*Palumbaria*).

FAMILIA XXIV. ERATEINIDAE GUENÉE.

Genus MELANOPTILON Herr.-Sch.

(*Trochiodes* Gn.)

Het is volstrekt niet noodig om, zoo als Guenée doet, dit genus zoover van *Fidonia* te plaatsen, want het is daaraan naauw verwant en niet eens gemakkelijk er van te scheiden, zelfs wanneer men het laatste in den beperkten zin aanneemt zoo als Lederer het beschrijft. Alleen de palpen zijn iets korter, de voorvleugels hebben 12 aderen en ader 3 en 4 zijn verder van elkander verwijderd.

Drie soorten zijn door den heer von Noleken verzameld.

99 **Emplociaria** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 10.

Nigra, alis supra nigris, macula discoïdali alba, in anterioribus minore et ovali, in posterioribus majore et basin versus extensa; subtus cinereis, maculis albis, venis nigris.

Zeven exemplaren waarbij gave; 26—27 mm.

Zuiger duidelijk, hoorngeel. Kop met palpen en sprieten zwart, het aangezigt met vuilwitte haren; een vlekje achter de oogen, een op den schedel en twee stippen op den halskraag helderwit. Thorax zwart met twee grijswitte lijntjes en een bloedrood vlekje aan den wortel der schouderdeksels. Bovenzijde der vleugels koolzwart met vier eironde witte vlekken in het midden, waarvan die der voorvleugels kleiner zijn. Onder hebben de voorvleugels de ronde witte vlek der bovenzijde, doch zijn alleen in het midden zwart; de

zwartgeaderde punt is grijswit, aan den wortel van cel 6 en 7 bijna helderwit; cel 12 is aan den wortel grijswit, in het midden helderwit, de vleugelwortel en cel 1^a en 1^b bijna geheel heldergrijs.

De dik zwart geaderde achtervleugels zijn aan den wortel donkergrijs, in het midden helderwit, dan, door eene op ader 5 zeer spits gebroken zwarte lijn van het wit afgescheiden zwartgrijs, voor de franjelijne weder wit. Middenvlek driekant, zwartgrijs; evenzoo de franje. Lijf boven zwart, onder en op zijde grijswit, de ringen aldaar met zwarte randen. Pooten grijswit, zwart gestreept.

Van *Trochiodes lithosiata* Guenée verschillende door de geheel anders geteekende onderzijde (zie Guenée's beschrijving) en de vuilwitte lijn welke bij die soort op de bovenzijde voor den achterrand loopt.

De vlinders zijn in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen.

100 **Timidaria** Herr.-Sch. — Guenée var. ?

Twee mannetjes die op de bovenzijde van Herrich-Schäffer's afbeelding verschillen doordien de voorvleugels slechts ééne vuurkleurige vlek vertoonen. De achtervleugels en onderzijde komen overeen, behalve ten opzichte van de vlek der voorvleugels.

Mijne exemplaren vormen dus variëteit B dezer soort. Variëteit A, door Guenée beschreven heeft op de voorvleugels drie, op de achtervleugels twee vlekken.

De exemplaren zijn in het begin van Mei gevangen doch dragen geene aanduiding van vangplaats.

101 **Suavaria** m. — nov. sp. Pl. 7, f. 11.

Supra cyaneo atra, maculis quatuor mutantibus violaceis; subtus alis anticis dimidio basali croceo, apicali nigro fascia maculari alba, posticis croceis margine nigro lineolis albis.

Twee gave mannetjes van 36—37 mm. vlugt.

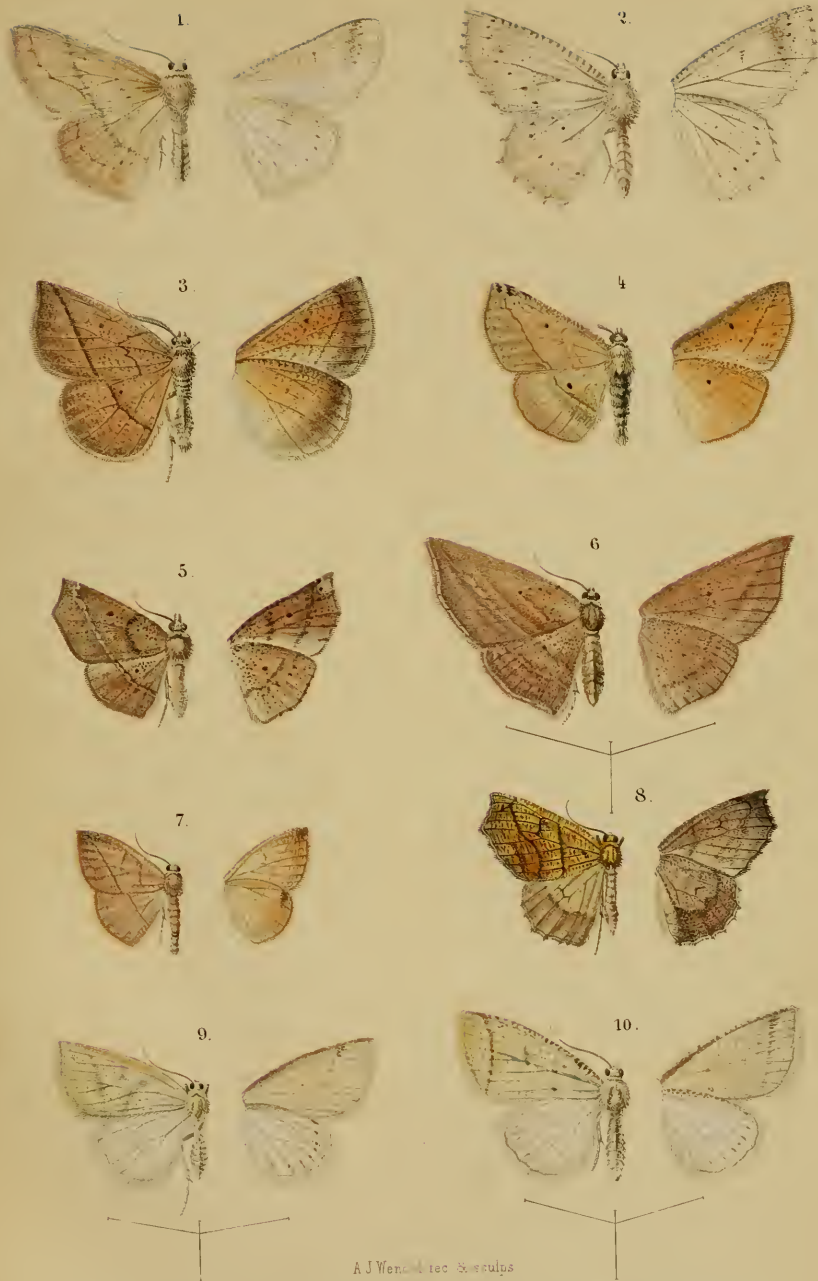
Bovenzijde blaauwzwart met vier groote, vervloeiende, schitterend staalblauwe plekken, die het midden der vleugels beslaan. Die der voorvleugels hebben den vorm van een breedden dwarsband en bezitten onder schuins opvallend licht een sterken goudgroenen glans.

Onder zijn de achtervleugels en de kleinere wortelhelte der voorvleugels geelachtig steenrood, de eersten langs den achterrand twee millimeters breed koolzwart; deze rand is op de aderen breed geelwit doorbroken. De tweede helft der voorvleugels is koolzwart met donkerblauwen weerschijn en aan de vleugelpunt in cel 2—6 met geelwit geteekend, de twee onderste vlekjes rond, stipvormig, de bovenste steeds langer wordende streepjes.

Lijf zwart, de buik met twee rijen vierkante geelwitte vlekken en eene steenroode zijdestreep. Pooten zwart, geelwit gestreept. Palpen met geelwit wortellid. De gebaarde sprieten zwart.

Geene aanduiding van vangplaats.

De door mij in het Nederlandsch opgestelde diagnosen zijn op mijn verzoek door Dr. Snellen van Vollenhoven in het Latijn vertaald.

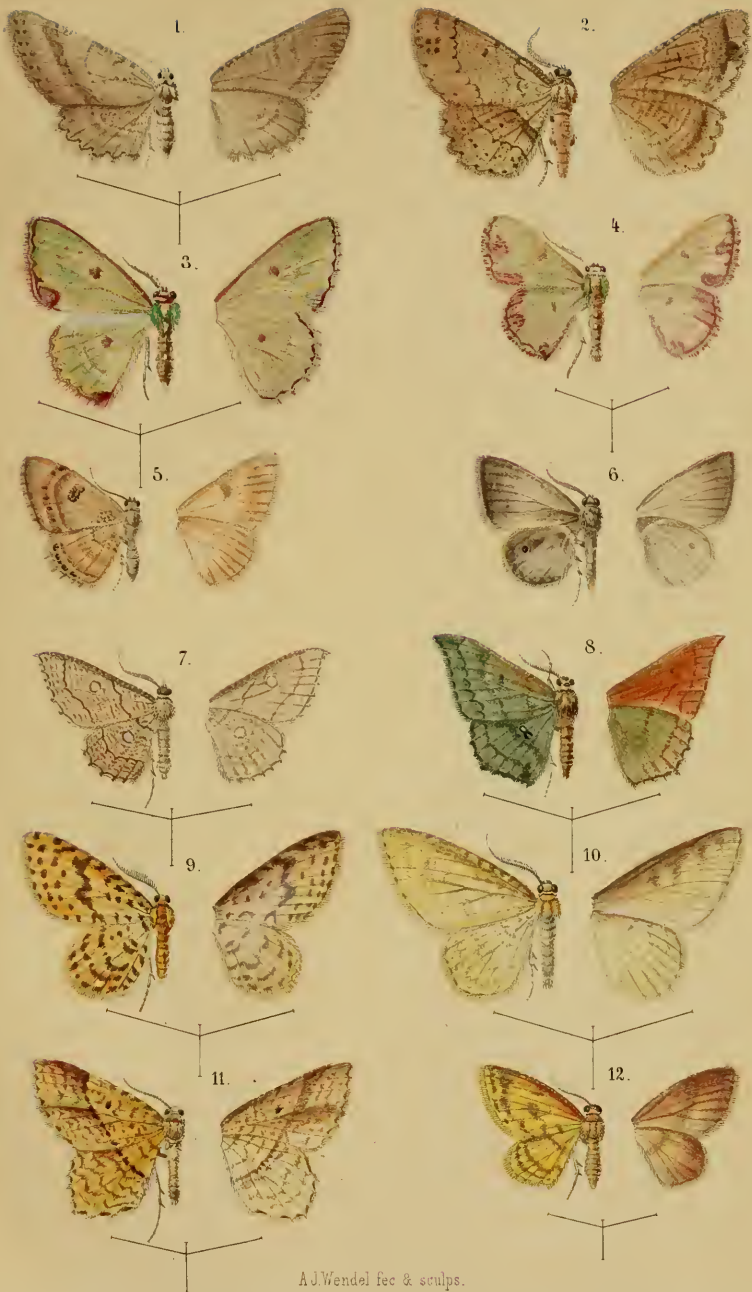
A. J. Wenzel fec. Sculp.

1. *Sabulodes Arenularia* m. 2. *Sab. Glaucularia* m. 3. *Oxydia Hypenariata* m. 4. *x Hypopyrata* m.
 5. *Apicia Prostypata* m. 6. *Ap. Phibalaria* m. 7. *Ap. Plebejata* m. 8. *Epione Bogotata* m.
 9. *Perusia Sulphurata* m. 10. *Per Tenerata* m.

A.J. Wendel fec. & sculp.

1. *Perusia Citrinata* m. 2. *Tetracis Brantsiata* m. 3. *Azelina Nolkeniata* m. 4. *Az. Caninata* Guenée.
 5. *Odontopera Bistonaria* m. 6. *Crocallis Tropicaria* m. 7. *Boarmia Musciaria* m.
 8. *Boa Fuscolinbaria* m. 9. *Boa. Elongaria* m.

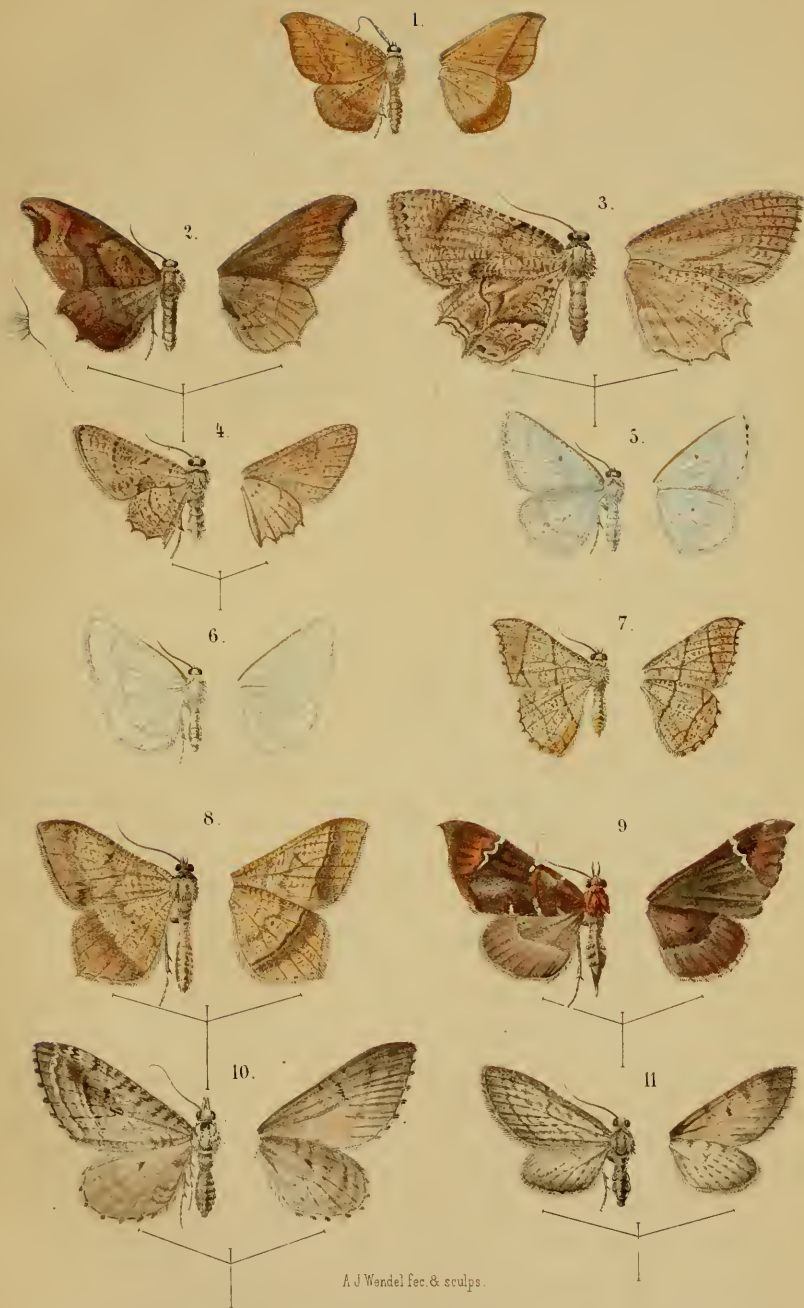
A.J. Wendel fec & sculp.

1. *Boarmia Odysiata* m. 2. *Boa. Agnataria* m. 3. *Racheospila leucoceraria* m. 4. *Rach. rufidorsaria* m.
 5. *Polyas prospectata* m. 6. *Ophthalmophora Lyonetaria* m. 7. *Zonosoma conspicillaria* m. 8. *Zon. olivaria* m.
 9. *Cambogia heliadararia* Guenée. 10. *Camb. adimaria* m. 11. *Camb. sagittaria* m. 12. *Camb. Hyriata* m.

A. J. Wendel fec & sculps

1. *Asthena subcrocearia* m. 2. *Asth. relaxata* m. 3. *Acidalia thalassinata* m. 4. *Acid. computaria* m
 5. *Acid. chlorosata* m 6. *Acid. convictorata* m. 7. *Acid collustrata* m. 8. *Acid. leuculata* m
 9. *Acid. perlimbata* m 10. *Acid. subnictata* m. 11. *Falcinodes Gonodontaria* m

1 *Falcinodes suggillaria* m. 2 *Erosia ochodontaria* m. 3 *Er. nigrocapitata* m. 4 *Er. pauxillata* m.
 5 *Corycia micantaria* m. 6 *Cor. circumvallaria* m. 7 *Macaria divergentata* m. 8 *Mac. adrasata* m.
 9 *Cyclomia endotrichiata* m. 10 *Eupithecia rubigata* m. 11 *Eup. indefinata* m.

A. J. Wenzel sculp.

- 1 *Eupithecia vermiculata* m. 2 *Rhopalodes patrata* m. 3 *Scordyia Hippomenata* m. 4 *Scord. fluminata* m.
 5 *Scord. dispilata* m. 6 *Scord. monospilata* m. 7 *Scord. ambigua* m. 8 *Scord. chrysoptera* m.
 9 *Phibalapteryx lutulentata* m. 10 *Phib. effluata* m.

A.J. Wendel fec & sculp.

1 *Scotosia cunctata* m. 2 *Scot. pallivittata* m. 3 *Cidaria circumcidata* ♀ m. 4 *Cid. Emmelesiata* m.
 5 *Cid morbosata* m. 6 *Psaliodes ocreata* m. 7 *Opisogonia Herrichiata* m. 8 *Eubolia fulgurata* m.
 9 *Eübol. momaria* m. 10 *Melanoptilon Euplociaria* m. 11 *Mel. suavaria* m.

Amelia Petrus

JAMES B. WONG,
M. D. 1881
K. C. O. W. W. C.

WILLIAM

...

...

...

...

...

TWEE NIEUWE ZUID-AMERIKAANSCHGEOMETRINEN

Beschreven door

P. C. T. SNELLEN

en afgebeeld door

Mr A. BRANTS

Zie plaat 8 fig 11-16.

Genus *Heterusia* Hbn. Zutr. (N°. 1825¹)

(*Scordyla* Guenée).

Dividata m. nov. sp. Pl. 8 fig. 11—13.

Twee mannen van 26 en 27 mm.

Deze soort behoort tot afdeling I van Guenée en mij, en is zeer na verwant aan *Partitata* Guenée en *Caesarea* Feld. en Rog. Van laatstgenoemde soort, die op mijne *Hippomenata* Tijds. v. Ent. 17 p. 80 pl. 6, f. 3 volgt²), onderscheidt *Dividata* zich door meerdere grootte doch voornamelijk door eenkleurig roetzwarte, niet geel- en zwartbonte franje der voorvleugels, vervolgens door dat de voorrand van de wortelhelft der voorvleugels leemkleurig is met eenige bruine schrapjes, maar niet licht goudgeel met twee

1) *Eterusia* Hope is van 1840 of 1841. Het schijnt mij echter niet volstrekt noodzakelijk toe om den naam te veranderen, hoewel een Zeeuw in dit geval verandering zou kunnen aanrigten.

2) *Het. dichroata* Rog. en Felder *Nov.* II. 2 pl. 130 f. 3 is synoniem met *Hippomenata*, maar mijn naam is ouder, hetgeen blijkt door dat de genoemde auteurs by pl. 128 en 131 mijne beschrijvingen en afbeeldingen uit het 17e deel van het Tijdschrift citeeren.

scherpe zwarte vlekjes en eindelijk door dat de franjelij n van de goudgele wortelhelft der achtervleugels niet zwart is, maar slechts bruin bestoven.

Nog nader is *Dividata* verwant aan de kleinere *Partitata* (20—21 mm.), doch deze heeft ook bonte franje, de wortelhelft der vleugels is bleekgeel (bijna kopergeel), Guenéé noemt het oneigenlijk «jaune fauve»); het zwarte gedeelte der achtervleugels is op ader 5 ingesneden (bij *Dividata* bolrond) en op de onderzijde der voorvleugels is bij *Partitata* alleen de bovenhelft van cel 1*b* aan den wortel goudgeel, terwijl de onderhelft wit is even als de geheele wortelhelft van cel 1*a* (bij *Dividata* is de wortelhelft van cel 1*b* geheel goudgeel). Eindelijk is de roodbruine punt der achtervleugels bij *Partitata* sterk wit gesprenkeld en bij *Dividata* (even als bij *Caesarea*) niet.

Sprieten draadvormig, bijna naakt, bruin. Palpen en kop roodachtig leemgeel, de eersten op zijde met bruine langstreepjes, het aangezigt met eene bruine stip. Thorax en achterlijf leemkleurig grijs, de schouderdeksels roodachtig en ieder met een bruin streepje. Wortelhelft der vleugels goudgeel; daarin cel 12 der voorvleugels roodachtig grijs met bruine dwarschrapjes (6 of 7) en daarvan het vijfde dikker; aderswortels zwart bestoven. Bij den binnenrandshoek der achtervleugels ziet men bij het eene exemplaar eene zwarte stip, en bij beiden eenige roodbruine schubben.

De achterrandschelft der vleugels (op de voorvleugels de grootere, op de achtervleugels de kleinere) is zwart, op de voorvleugels met een zweem van tandjes tegen den wortel (welke bij *Caesarea* en *Partitata* in het geheel niet worden gevonden), op de achtervleugels als boven gezegd tegen den wortel rondgebogen. Aan den voorrand der voorvleugels staat een bleekgeel vlekje.

Spits van de franje der voorvleugels witachtig. Franje der achtervleugels van de vleugelpunt tot ader 3 zwart met onduidelijke grijswitte vlekjes, overigens geelwit.

Op de onderzijde is de wortelhelft van cel 1*a* der voor-

vleugels onzuiver wit, het overige der wortelhelft goudgeel, cel 12 als boven doch bleeker; de tweede helft is zwart, langs den voorrand en om de punt roodbruin, grijsgeel bestoven met het lichte (hier grootere) vlekje der bovenzijde.

De achtervleugels zijn tot twee derden bleek grijsgeel met roodbruine sprenkels. Het puntderde (van den wortel van ader 7 tot aan ader 4) is roodbruin, eerst donkergrijs, dan grijsgeel gesprenkeld doch steeds flauw.

Borst, buik en pooten grijsgeel; de tarsen bruin gestippeld.

Beide exemplaren ontving ik van Dr. Staudinger ten geschenke. Zij zijn uit Zuid-Amerika, waarschijnlijk uit Peru.

Genus **Eratelna** E. Doubleday

(Trans. Ent. Soc. of London V p. 110 (1848).

Staudingeri m. nov. sp. Pl. 8 fig. 14—16.

Een zeer gaaf exemplaar van 30 mm. vlugt (mas?).

Deze soort behoort tot afdeeling I van Doubleday en herinnert sterk aan de vlinders van het Rhopaloceren-genus *Diorhina*.

De achtervleugels zijn bijna juist zoo gevormd als bij *Papilio Podalirius* en *Ajax*.

Het vleugelhaakje ontbreekt en dus durf ik niet beslissen of mijn exemplaar inderdaad een mannetje is. Ik zou echter geneigd zijn dit aan te nemen om de beharing der sprieten.

Sprieten draadvormig, vrij dik, zwart, gelijkmatig kort doch duidelijk grijswit behaard. Palpen en aangezigt zwart, zwavelgeel gerand. Zeer kleine halskraag zwavelgeel. Thorax olijfgroen, vrij lang en fijn behaard. Achterlijfsrug mede olijfgroen, de ringen fijn zwavelgeel gerand. Voorvleugels roetzwart met donker olijfgroen bestoven wortelderde.

De vleugel wordt doorsneden door een iets doorschijnenden zwavelgelen dwarsband, die van even voor de helft van den voorrand naar den binnenrandshoek loopt doch dien niet bereikt. Deze band is wortelwaarts regt, franjewaarts afgerond,

en naar onderen puntig. Franje roetzwart met onzuiver witte spits.

Wortelderde der aan den achterrand getande, op ader 4 lang gestaarte achtervleugels op zwarten grond olijfgroen bestoven tot aan eene smalle, bleek zwavelgele streep, die ongeveer aan het midden van den voorrand begint en uitloopt in het vurig oranjebruin dat het staartheok-derde der vleugels kleurt, terwijl het puntderde zuiver roetzwart is. Het oranjebruin heeft boven en aan den staartheok, alsmede aan het eind van ader 3 en 5 groote zwarte vlekken aan den vleugelrand. De lange staart op ader 4 is aan de wortelheft geheel vurig oranjebruin, de tweede helft tegen den binnenrand zwart, aan de spits en aan den voorrand bleek zwavelgeel, in het midden oranjebruin. Franje binnen de insnijdingen oranjebruin met bleek zwavelgele spits, overigens als de aangrenzende vleugel gekleurd, in cel 6 geheel bleek zwavelgeel.

Onderzijde der voorvleugels zeer schoon purperkleurig, cel 1a echter geheel, 1b grootendeels eerst vuilwit, dan donkergrauw, even als de franje en eene smalle streep langs den voorrand vooral tegen de punt. Uit den vleugelwortel komen zeven korte zwavelgele langsstralen; de onderste is echter flauw en komt op den grijzen grond weinig uit. De lichte dwarsband der bovenzijde is ook hier aanwezig, doch loopt met eene gekromde punt in den staartheok uit. Hij is alleen aan begin en einde zwavelgeel, overigens meer bleek oliegeel en heeft eenen satijnglans. Een onzuiver (geelachtig) witte, naar onderen dunnere en niet scherp begrensde band loopt van vier vijfden des voorrands naar den staartheok, doch bereikt dien niet.

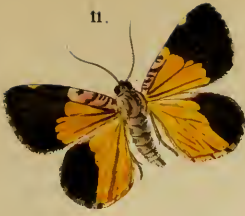
Wortelderde en puntderde der achtervleugels purper; het eerste met vijf iets gebogen bleek zwavelgele langstrepen uit den wortel en daarvan de tweede (van onderen af) met twee zijtakken; deze langsstralen worden gevormd door de licht bestoven aderen; het puntderde vertoont eenige roodgrijze schubben, eenigszins in den vorm van

een half maantje bij den voorrandshoek; beiden zijn overigens even als boven door eene zwavelgele dwarsstreep gescheiden, die echter breeder en langer is. Het overige derde is als boven gekleurd en geteekend, doch de franje is in de cellen geheel geelwit, alleen op de adereinden zwart.

Pooten zwavelgeel met grauwwachtige tarsen. Borst zwavelgeel; de buik grauw met zwavelgeel gerande ringen; het laatste lid met twee witte en twee zwavelgele langstreepjes.

Van deze soort, die ik naar Dr. Staudinger benoem, ontvang ik het afgebeelde exemplaar ten geschenke. Zij is uit Zuid-Amerika, waarschijnlijk uit Peru.

11.

12.

13.

16.

14.

15.

A.B.

A.J.W. sculps.

SMITHSONIAN INSTITUTION LIBRARIES

3 9088 00371285 8

nhent QL552.C27S67

v. 1 Oppgave der Geometrina en Pyralidi

